

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

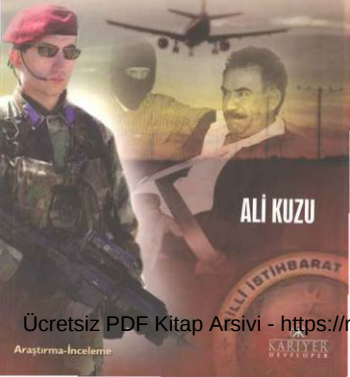
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MİT ve Bordo Bereliler el ele

SAFARI OPERASYONU

ALİ KUZU

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://r>

Araştırma-Inceleme

KARİYER
DEVELOPER

MİT ve Barda Bereliler el ele **SAFARI** **OPERASYONU**

Yirmibeş yıldır Türkiye'yi kan gölüne çeviren ayrılıkçı Marksist terör örgütü PKK'nın başı Abdullah Öcalan'ın yaklaşık 20 yıl barındırıldığı Suriye'den kaçıp, Rusya, İtalya, Kıbrıs, Yunanistan ve son sığınağı Kenya'da Türk İstihbarat Teşkilâtı (MİT) mensuplarınca yakalanıp, yargılanmak üzere Türkiye'ye getirilene kadar yaşanan uluslararası diplomasi trafiği ve yaşanan uluslararası krizin belgeselidir elinizdeki "Safari Operasyonu" adlı kitap. Bu ayrıca Türk Diplomasi Tarihi'nin son elli yılda belki de en önemli başansıdır.

PKK vasıtasıyla ülkemizi bölmek için en önemli kozu ellerinden kaçran sırdaş, Avrupa ve Okyanus ötesi ülke ve ülkeler bu duruma çok üzülürken Apo'yu yakalamasına rağmen terörü bitirip, dünyada yaşanan siyasi ve bölgede yaşanan sıcak gelişmeleri yeterince değerlendiremeyen Türkiye, bölgenin Lider Ülke'si olma kozunu elinden kaçırmış ve böylece üzgünleri tekrar sevindirmiştir.

Böylece Apo'nun yakalanmasıyla ne terör bitmiştir ne de ilk anda tüm liderlik vasıflarını kaybeden, Türkiye'ye hizmetkâr olmayı bile göze alan Apo, İsrail'de sanki daha da güvende ve güçlü bir halde bölücüölüğe kaldığı yerden devam etmektedir.

- Örgütün kuruluş amacı, örgütü maddî, manevî, lojistik açıdan destekleyenler,
- Kürt Devleti kurulursa ve Türkiye'nin trans Kafkasya yolu kapanırsa ne olur?
- İtalya, Yunanistan, Suriye ve Rusya'nın Türkiye'nin bölünmesinden beklentileri,
- Amerika, İsrail, Türkiye işgilleri,
- Safari Operasyonu'nun perde arkası, operasyon nasıl yürütüldü. Apo nasıl yakalandı?
- Terör niye durmadı?
- Apo'ya yapılan başarısız suikast girişimi!
- Yeşil; Apo'yu öldürecek miydi?

gibi daha bir çok ve ilk defa bu kitapla dünyüze çıkan belge bilgisi okurken nefesiniz kesilecek. Bu bir süreçtir. Bugün PKK ve Öcalan peki Yanık?..

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://www.pdfkitaparsivi.com>

MIT-BORDO BERELİLER EL ELE

SAFARI

OPERASYONU

Yayınevi : KARIYER YAYINCILIK İLETİŞİM
EĞİTİM HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Klodfarer Cad. No: 16/4 Fırat Apartmanı
34400 Sultanahmet/İSTANBUL
Tel : (0 212) 516 99 84
Fax : (0 212) 516 99 80
e-posta: kariyer@kariyeryayinlari.com
http://www.kariyeryayinlari.com

Kitap Editörü : Latif Uğurdıkan

Yazarı : Ali Kuzu

Kariyer Yayınları : 136

Araştırma-İnceleme : 7

Yayına Hazırlayan : Kaan Alp
Sayfa Tasarımı : Burhan Maden
Düzeltilme : Süheyla Kırılı
Kapak Tasarımı : Salih Koca
Kapak Baskısı : Emirler Ofset
İç Baskı : Çalış Ofset
Cilt : Dilek Mücellit

©2009, KARIYER YAYINCILIK İLETİŞİM, EĞİTİM HİZ. LTD. ŞTİ.

Türkiye'deki tüm yayın hakları Kariyer Yayınları'na aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Birinci Baskı : İstanbul, Temmuz 2009

ISBN : 978 - 9944 - 300 - 40 - 7

ALİ KUZU

MİT-BORDO BERELİLER EL ELE

SAFARİ OPERASYONU

ALİ KUZU
(Araştırmacı-Yazar)

1957 İstanbul doğumlu. İlkokul ve Ortaokulun ardından Davutpařa Lisesi'nden mezun oldu. Anadolu Üniversitesi Halkla İlişkiler bölümünü bitirdi.

Uzun yıllar özel sektörde orta ve üst düzey yönetici olarak çalıştı. 1989 yılında gazeteciliğe muhabir olarak adım attı.

Ortadoğu Gazetesi, Yarın Gazetesi ve Kurultay Gazetesi'nde Araştırmacı Gazeteci, Güneř Gazetesi'nde ise düzeltmen olarak çalıştı.

Gözcü, Türk Haber, Ufuk Ötesi, Engellilerin Sesi gibi çeşitli gazete ve dergide yazıları yayınlandı.

Halen İstanbul Gazeteciler Derneęi üyesi olan Ali KUZU evli ve 2 çocuk sahibidir.

İçindekiler

Ezilen Halklar Tiyatrosu	13
Suriye Neden Teröre Destek Veriyor?.....	13
Öcalan Diye Birisi Ülkemizde Bulunmuyor.....	15
Bana Apo'nun Kellesini Getirin!	17
Çiller-Mossad Görüşmesi.....	18
İsrail'den Gelen Silâh Yüklü Koliler	19
Devletin Derinliklerinde	21
MİT-Emniyet Kavgası.....	22
Türkeş, "Öcalan'ı Teslim Alma! Astırmazlar, Seni de Bitirirler." ..	23
Mercedes Operasyonu.....	25
Suikasti Hangi Paşa Önledi?	27
Apo'nun Kellesi Beş Milyon Sterlin	29
Demirel'i Kandırmışlar	29
Tehlikeli Plân.....	30
Öcalan Suikasti Engelleyenleri Açıkıyor.....	30
Öfke Doruğa Çıkıyor	31
12 Saatte Şam'a	32
Sabırlar Tükeniyor	32
Yoksa Savaşırız!	34
Son MGK Toplantısı Gergin Geçti	35
Şam'a Çay İçmeye Gideceğiz.....	36
Ya İmzala Ya Savaş	37
Öcalan Gergin ve Endişeli	38
Suriye'den Geri Adım.....	38
Suriye Sınırı Bombalanıyor.....	39
Nefes Alışı Bile İzlenecekti.....	41
Echelon - Büyük Kulak Dinlemede	42
Jirinovski'ye Yedi Milyon Dolar.....	42
Ankara ve Şam Anlaşıyor	43
Safari Rusya'da Sürüyor	44

Apo'nun Gizli Kalmış Rusya Günleri	46
Günlük	47
Apo Anlatıyor	50
İtalya Apo'yu Davet Ediyor	53
Ülkenizden Siyasi Sığınma Talep Ediyorum	55
Öcalan İtalya'da Tutuklanıyor	56
Alman Polisi Müjdeyi Veriyor	57
Bölücü Terörle Mücadelemiz Sürecek	58
Pasaportun Sahibi İçerde	58
Pasaport Sahibinin Köyünde Şaşkınlık	59
Apo'yu Getireceğiz	60
Kod Adı "Uyanık"	61
Burada Kalıyor	62
Apo Gizlice Kaçırıldı	63
İtalyan Tezgâhı	63
Çelişkili Açıklama	64
D'Alema Değil Dallama	64
Bir Tek Filistinliler Eksik Kalmıştı	66
ABD: Apo Türkiye'ye Verilsin	66
İtalya'ya Sorun Getirecek	67
Kanlı Liderlik Kavgası Başladı	68
Örgüt İçi İnfazlar Başladı	70
Generallerin Zaferi	71
Apo'yu Türklere İade Etmeyeceğiz	73
Tek Türk Dostu Berlusconi	74
Mutafyan'dan Papa'ya: Türkiye'ye Destek Olun	75
Apo'ya Evde Gözetim	76
Protesto Gösterilerinin Kâbe'si	76
Türk Timleri İtalya'ya Operasyon Hazırlığında	78
İtalyanların Paçası Tutuştu	79
Dallama Korktu 'Öcalan Terörist'	80
Önce Neron, Sonra Apo	81
Hastane mi, Genelev mi?	83
Apo Roma Macerasını Anlatıyor	85
Öcalan Tekrar Moskova Yolunda	87
İstikamet Tekrar Atına	88
"Türklerle Aramızda Savaş mı Çıkarmak İstiyorsun?"	89
İlk Fiyasko Patlıyor	90
MiT Yunan İstihbaratını Sobelıyor	92

Apo'nun Başı Kopacaktı.....	92
Öcalan Ülkemizde Değil.....	94
Öcalan Kenya Topraklarında	95
MiT Öcalan'ın İzini Kaybediyor.....	96
Bordo Bereliler Göreve Hazır.....	97
Savaş Nedeni.....	98
CIA'dan MiT'e Ortaklık Teklifi	98
Çankaya'da Devlet Zirvesi Yapılıyor.....	100
Operasyon Kararı Alınıyor.....	100
Operasyon Kararını 10 Kişi Biliyordu	101
Uzun Menzilli Uçak Kiralanıyor.....	103
Rota Afrika.....	104
Büyükanneyi Uzaklaştır	107
Safariden Eli Boş Dönenler.....	107
Paketleme Ekibi Türkiye'den Ayrılıyor.....	109
Bizler, Muz Tüccarıyız.....	110
Konsoloslukta Korku Saatleri	112
Güney Kıbrıslı Esrarengiz İşadamı.....	113
Kenyalılar Hesap Soruyor	114
Türkiye, Apo İçin Savaş Bile Çıkarır	116
Seyşel'e Gidiş Suya Düştü	118
Öcalan'ı Zorlarsanız İntihar Ederim.....	119
Operasyon İçin Geri Sayım Başladı	120
Zorla Elçiliği Terk Ediyor	121
Öcalan'ın Arabası Konvoydan Ayrılıyor.....	122
Öcalan Paketleniyor	122
'Sana O Şansı Vermeyeceğiz	125
Büyükanneyi Kaybettik.....	126
Paket Teslim Alındı	126
Uçağın Yakıtı Bitmek Üzere.....	127
Safari, Lazerli Silâhlar Gölgesinde Sona Eriyor.....	128
Safari Bitmiştir Komutanım	129
Resmî Açıklama Yapılıyor	130
Şehit Analarına Söz.....	131
MiT Sorgulamayacak!	132
Kurumlar Ahenkli Çalışınca Başarı da Gelir	132
Dünya Haberi Manşetten Verdi	134
Sanki Daha Dün Gibi	139

Sizin Fotoğraflarınız Sakıncalıdır	143
Öcalan: Neredeyim, Hâkim: İmralı'da	145
Yargılanıyor	145
Politikanın Kerizleri	146
Yunanlıların Şeref Sözü Bu Kadarmış!	148
Mesih'in Yanındaki Melek	148
Bu Bir Gladio Operasyonudur.....	150
Hesaplar Ölmem Üzerine Yapıldı	151
Tavşana Kaç, Taziya Tut	152
Bana Şeyh Saitçilik Oynattılar	152
İkinci Bir İsrail'e İhtiyaç Var!	153
Son Karar Yargıtaydan.....	157
Dava Konusu Olay.....	157
Sanığın Örgüt İçindeki Yeri.....	158
Mahkemenin Kabul ve Değerlendirmesi.....	158
Sonuç	161
Öcalan'ın Asılma (!) Raporu	163
Bıçak Sirtında Seyretmek	164
Bahçeli: Asma Meraklısı Değiliz, Ancak!.....	165
Ecevit'teki MİT Raporları.....	166
Bahçeli: Bir Ülkeye Söz Mü Var?	167
Tarihî Karar	168
Biz Size Ne Yaptık	171
Kaynakça	173

“...Diğer okuldan silâh sesleri geldi.Okul yakındı, oraya gittim. Onların eylemi daha feci idi. Bir öğretmen, sekiz aylık hamile eşi, bir de kız çocuğunu Fidel kodun gurubu öldürmüştü. Öldürülen hamile kadının karnı kurşun delikleriyle yarılmış, çocuğun başı dışarı fırlamış.kız çocuğu iki yaşında mı, üç yaşında mı ne... Baktım elinde ekmek kırıntıları vardı, öldürülürken herhalde ekmek yiyiyordu...”

PKK’lı teröristlerin yaptıkları bu katliamla ilgili ifadeler devlete teslim olan bir itirafçıya ait. PKK’lı İtirafçı anlatımlarına devam ediyor ve yukarıdaki köy baskını öncesi terörist-başı Abdullah Öcalan’ın terörist örgütün telsizlerinden geçtiği emri şöyle açıklıyor;

Apo: *Sizden isteğim, bölgenizde üstlenmiş bulunan Türk kimlikli ve sizden izinsiz çalışan her kim varsa öldürerek devlete gözdağı vermenizdir.*

Evet, teröristbaşının verdiği emir buydu. Nerede bir Türk görürseniz öldürün. Bebek dahi olsa gözünün yaşına bakmayın.

Bu emirleri alan PKK’lı teröristler Anadolu topraklarında çoluk, çocuk, genç, yaşlı, erkek, kadın, sivil, asker, polis, öğretmen, işçi, memur demeden otuz bin insanı katlettiler.Köyleri, mezarları, okulları, fabrikaları, iş makinelerini, tarlaları, ahırları yaktılar. Bölgeye yapılacak yatırımların önünü kestiler. Ülke ekonomisini üç yüz milyar dolar zarara soktular. Neden mi? Kendini lider zanneden hasta ruhlu bir zavallının telsizlerden verdiği emirleri uygulamak için.

Neden zavallı mı dersiniz işte cevabı:

Yıllarca Türk ve Türkiye düşmanlığı yapan, teröristbaşı ve bebek katili Abdullah Öcalan 16 Şubat 1999 tarihinde Kenya'da yapılan Safari Operasyonu sonucu paketlenip özel uçakla Türkiye'ye getirilirken, Türk Bordo Berelilere söylediği ilk sözleri okuyunca bu sorunun cevabını almış olacaksınız.

Abdullah Öcalan, memlekete hoş geldin. Nasılsın?

Abdullah Öcalan: (Şaşkın ve morali bozuk bir halde)
Sağol, iyiyim.

Miden mi yanıyor?

İyi.

Yani sağlıktan bir problemin yok?

(Kafasıyla "Hayır" işareti yapıyor.)

Ne var? Midende mi var? Ağrı, ekşime falan mı var? Yanma mı var?

(Kafasını sağa sola sallayarak yüzünü ekşitiyor.)

Tamam, gereken tedaviyi biz yaptırırız. Şimdi sana bazı şeyler sormak istiyorum.

(Öcalan sürekli gözlerini kapatıyor.)

Gözlerini kapatmana gerek yok. İstersen suyla silelim mi? Bant izleri rahatsız ediyorsa suyla silelim gözlerini, rahat etsin.

(Öcalan, kafasını sallayarak "Hayır" diyor.)

Sen şimdi bizim misafirimizsin. Rahat ol. Yani kendini öyle sıkıntıya sokma. İstedğin bir şey varsa...

Ben ülkemi severim. Annem de Türk'ü.

Biraz daha yüksek sesle konuşabilir misin?

Bir hizmet imkânım olursa yaparım. Onun dışında bana bir şey söylemeyin. Hizmet gerekirse yaparım.

Sorulara cevap verirsən, hizmet yapmış olursun. Yüzünü gözünü silelim eğer rahatsız oluyorsan.

Türkiye'ye dönünce hizmet edeceğim. Fırsat verirseniz, hizmet ederim. Bunları, halkın içinde konuşuyorum. Başka bir şey de konuşmam. Bir hizmet imkânım varsa, ben inanıyorum vardır, daha üst düzeydekilere de bildirirsek, ben hizmeti seve seve ederim. Ben hizmet edeceğim. Çok iyi edeceğim.

Şimdi bak kaydediyoruz, senin şeylerini.

Yayınlayın. İşkence etmediniz, benim içimden geliyor. Ama ben gerçekten söylüyorum. Türkiye'yi seviyorum. Ve Türk halkını da seviyorum. Onlar için iyi hizmet edeceğime inanıyorum. Fırsat verilirse yaparım.

Şimdi fırsat verilecek de. İstediklerin ne?

Kendinizi yormayın, böyle şeylere gerek yok.

Yok zaten, bir emniyet tedbiri.

Pek sevindiğim bir nokta var. Eğer dikkat edilirse aslında konuşulacak bir konu bu. Ama içime öyle doğuyor ki. Gerçekten iyi hizmetler yapacağıma inanıyorum.

Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesinden sonra başına yapılan resmi açıklamada, PKK yöneticisinin uçakta sorgulanması sırasında geçen diyalog böyleydi.

İşte yıllarca Türkiye'de Türk- Kürt demeden binlerce canın yok olmasına sebep olan teröristbaşı ve bebek katili Öcalan'ın zavallılığını bu kelimeler açıklamıyor mu. Nasıl bir liderlik ki bu yakalanınca can korkusundan sözde dâvâsını satıyor. Kendi canını kurtarmaya çalışıyor. Ne diyor sözde lider ' *benim an-nem de Türk, ben ülkemi seviyorum. Ve Türk halkını da seviyorum. Onlar için iyi hizmet edeceğime inanıyorum.* '

Şimdi gelin hep beraber bu kendini lider zanneden teröristbaşı Abdullah Öcalan'ın, yıllarca saklandığı Suriye'deki ininden kovulmasının ardından, 137 gün süren kaçış hikâyesini ve MİT ile Bordobereliler'in Kenya'da ortaklaşa düzenledikleri Safari Operasyonu sonucu paketlenip Türkiye'ye getirilmesinin perde arkasını öğrenelim.

Ezilen Halklar Tiyatrosu

1984'den beri Türkiye'ye yönelik acımasızca eylemler gerçekleştiren terör örgütünün lideri, uzun süredir Suriye'de bulunmaktaydı.

Bölgenin en güçlü ordusuna sahip Türkiye, Suriye'nin PKK ve Aptullah Öcalan'a verdiği doğrudan desteğe tam on dokuz yıl sessiz kaldı. Diplomatik görüşmelerle, gidip-gelen heyetlerle sorunun çözümüne çalışıldı, hiç bir netice alınmadı. Teröristler Suriye'den girip eylem yapıyor, sıkışınca tekrar Suriye'ye dönüyorlardı. PKK terörü, Güneydoğuda'da, kendi topraklarımızda asayiş görevlilerini dahi sokağa çıkamaz hale getirdi.

Bu on dokuz sene içinde PKK devamlı büyüdü. Ülke içinde silâhlı gücünü, ülke dışında da siyasi örgütlenmesini geliştirdi. Hemen hemen dünyanın her yerinde temsilcilikler kurdu. Yayın organlarını, televizyonunu ve 1995 yılında "Sürgündeki Kürt Parlâmentosu" nu oluşturdu. Büyüyüp yayıldıkça beynelmilel alandaki desteği de arttı. Bir yandan kanlı eylemler gerçekleştirirken bir yandan da ezilen halklar tiyatrosu oynanıyordu.

Suriye Neden Teröre Destek Veriyor?..

Suriye, PKK terör örgütüne kuruluşundan bu güne kadar gerek ülkesinde gerekse kontrolü altındaki Lübnan'da her türlü desteği vermiştir. Silâh ve uyuşturucu madde kaçakçılığı, barınma ve her türlü eğitim, para yardımı, silâh, malzeme ve her türlü sahte kimlik, sahte pasaport temini, Türkiye'ye ve Irak'a yasadışı geçişlerde azami derecede yardım, PKK terör örgütü

ve diğer örgüt üyelerinin toplantı, konferans ve kongre faaliyetlerinin ülkesinde ve Lübnan'da yapılmasına izin verilmesi ve himayesinde yapılmasını sağlaması, örgüt evleri, örgüt eğitim kampları, örgüt bürolarının ve temsilciliklerinin oluşması, örgüt dokümanları ve malzemelerinin sevki, PKK örgüt üyelerinin diğer ülkelere gidiş gelişlerinde onlara sahte ve normal pasaportlar sağlanması ve her türlü yardımı göstermiştir.

Bu yardımları yaparken Suriye'nin amacı bölgede Türkiye'nin güçlenmesini önlemek ve kendi içindeki Kürt unsurlarına yapılan baskı ve kısıtlamaları gizlemek, bunları Türkiye'ye yöneltmek ve bilhassa ülkesindeki dikta rejimi ve azınlık iktidarının devamını sağlamayı amaçlamıştır. Suriye demokrasi ile yönetilmediği için uluslararası siyasi mücadelelerden devamlı kaçmış, teröre desteği en kolay çözüm yolu olarak görmüştür. Türkiye düşmanlığının ana sebebi de budur. Yunanistan'la anlaşmalarının da altında bu sebepler yatmaktadır. PKK terör örgütü Suriye vatandaşlarını da örgütleyerek saflarına almakta ve bu çalışmalarında Suriye Hükümeti'nden büyük yardım görmektedir.

Suriye, yalnız PKK'ya değil, bütün terör örgütlerine kucak açmış ve bu örgütleri kendi emelleri için Yunanistan ve Kuzey Kıbrıs Rum Kesimi'nin de açık ve kesin işbirliğiyle devamlı olarak kullanmıştır. Nitekim 16 Ocak 1994 Hafız Esat-Clinton Zirvesi sonucu Suriye'de yaşayan ve bu ülke yöneticilerince himaye edilen uluslararası terörist İlyiç Ramirez Carlos'u (Çakal) Libya'ya göndermiştir. Ayrıca, Cilvegözü'nde yakalanan altı tır dolusu ağır silâhların İran yetkilileri tarafından Suriye üzerinden ve Suriye'nin de yardımıyla Lübnan'daki Hizbullah terör örgütüne ulaştırılmak istendiği net bir şekilde anlaşılmıştır.

Suriye, şantaj politikası gereği denetim ve işgalindeki Lübnan'ı uluslararası terörizmin barınağı, silâh ve uyuşturucu kaçakçılığının da limanı olarak kullanmıştır. 1995 yılında Yunanistan ile Suriye arasında yapılan askeri işbirliği anlaşmasıyla Yunan savaş uçaklarına Suriye'de üs açılması ve bu üslerin; Türkiye'ye yönelik çevirme ve tehdit oluşturma yanında terörü destekleme, uyuşturucu ve silâh kaçakçılığında da kullanılmış olabileceği akla gelmektedir. Yakalanan terör örgütü elemanlarının anlatımları, sanığın savunmaları, Suriye ve Yunanistan ile Gü-

ney Kıbrıs Rum Kesimi'nin teröre yaklaşımları, tutum ve davranışları birlikte değerlendirildiğinde bu kanı güçlenmektedir. Die Welt, 2 Aralık 1994 tarihli sayısında Alman İstihbaratına dayanarak verdiği bir haberde, Dış Ticaret Bankası'nın 82-968-164 no.lu hesabına yatan 840.000 ABD Doları ile Yunanistan'ın silâh satın alarak Volos Limanı'ndan Suriye'ye gönderdiğinin tespit edildiğini dile getirmiştir.

Alman İstihbarat Teşkilâtı (BND) Temmuz 1995'te hazırladığı raporda "PKK'nın uluslararası uyuşturucu ticareti ve Avrupa'daki kundaklama ve şiddet eylemlerini Suriye'nin başkenti Şam'dan yönlendirdiğini tespit edince, Berlin eyaleti içişleri senatörü Heinrich Lummer, Şam'da sanık Abdullah Öcalan ile görüşmüş, bu konuları dile getirmiş, sanık bu görüşmeleri doğrularak, senatörün kendisinden Almanya'daki şiddet eylemlerine PKK'nın son vermesini istediğini, kendisinin de örgüt militanlarının tutuklanma ve yakalanmalarına son verilmesini istediğini belirtmiştir.

Öcalan Diye Birisi Ülkemizde Bulunmuyor

Bu bilgiler eşliğinde 1993 yılından başlayarak, Suriye ile yaklaşık iki yıl boyunca her üç ayda bir toplantı düzenleniyor, bu toplantılarda Türk tarafı "Öcalan ülkenizde; şu adreste, şu kadar zamandır bulunuyor, bu numara da; Apo'nun Naip Abdurrahman adına kayıtlı telefon numarası," diyor, buna karşılık Suriyeli yetkililerse; "Öcalan diye birisi ülkemizde bulunmuyor," diye cevap veriyordu. Türk tarafının; gözaltına alınan PKK'lıların sorgularından ve ele geçirilen yeni belgelere dayanarak her toplantıda masaya koydukları güçlü kanıtlara rağmen Suriye PKK'ya destek olmadıkları konusunda ısrarcı davranıyordu.

Suriye'yi üs tutan terör, Kuzey Irak'taki kamplarından Türk topraklarına kan, kin ve gözyaşı bırakıyordu. Suriye koruyup kolladığı hatta desteklediği ayrılıkçı terörün tüm unsurlarına kucak açmış ve dünyanın gözün önünde PKK'yı destekliyordu.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı ve Başbakanları ilk kanlı eylemden itibaren Suriye'ye her gittiklerinde Hafız

Esad ın önüne Abdullah Öcalan ve örgütün üst düzey yöneticilerinin Şam ve Lazkiye'deki ev adreslerini ve hatta telefon numaralarını veriyordu. Oysa Hafız Esad yönetimi harita, kroki ve fotoğraflarla güçlendirilmiş bu bilgi dosyalarını göz ardı ediyor ve ısrarla Öcalan'ın Suriye'de olmadığını ileri sürüyordu. Oysa PKK'nın Suriye'yi üs tuttuğunu bütün dünya biliyordu.

Tüm diplomatik girişimlere rağmen Suriye'nin pervasızlığı sürüyordu. PKK Şam yönetiminden aldığı bu destekle Bekaa Vadisi'nde eğittiği militanları Kuzey Irak'a yönlendiriyor ve şiddet bu topraklardan gelip, Türkiye'nin huzurunu kaçıyordu.

Ancak bu girişimden çok daha ciddi bir çalışma vardı. Genelkurmay, Suriye'nin askeri gücünün, kullandığı eski Sovyet yapımı silâh ve malzemenin giderek çürüdüğü, kullanılamaz hale geldiği değerlendirilmesini yapıyordu. 1995 yılı sonunda dönemin Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Çevik Bir'in makam odasında, dönemin Dışişleri Müsteşarı **Büyükelçi Onur Öymen**, Siyasi Müsteşar Yardımcısı **Gündüz Aktan** ve MİT Müsteşarı Büyükelçi Sönmez Köksal'ın da katıldığı gayriresmî bir toplantıda bu durum ayrıntılarıyla tartışılmıştı.

Suriye ordusu dökülüyordu. Herhangi bir sıcak çatışma durumunda, iş yalnızca askeri harekâta kalsa, Türk Silâhlı Kuvvetleri önünde direniş göstermesi söz konusu değildi. O dönemde, salt Suriye ordusunun direniş gücünü denemek için Adana'daki 6'ncı Kolordu'ya bağlı tanklar, Suriye sınırını 10-15 kilometre kadar ihlâl etmiş, ancak Suriye kara birliklerinin karşılık vermek yerine geri çekildiğini görmüşlerdi.

Gündüz Aktan'ın kaleme aldığı 23 Ocak 1996 notası Suriye'ye verilmişti. Türkiye bu notada Birleşmiş Milletler Yasası'nın 51'nci maddesinde savaş nedeni olarak sayılan 'meşru müdafaa' hakkını kullanabileceğini söylemiş, uluslararası hukuk açısından 'uyarı' hakkını kullanmıştı.

İki heyet arasında 1996 yılında yapılan son toplantıda Türk tarafı "1995 Martında Avusturya Sosyal Demokrat Partisi Sekreterinin Şam'da, Haziranda ise Yunanlı yedi parlâmenterin, Suriye kontrolündeki Lübnan-Bekaa'da Apoyla görüştüğünü bu görüşmelerin dünya basınına yansıdığını bu yüzden artık

Aponun Suriye’de olmadığını söylemelerinin bir anlam ifade etmediğini ve bu nedenle terörist başının ya Türkiye’ye iade edilmesini ya da üçüncü bir ülkeye sınır dışı edilmesi gerektiğini” dile getirdi.

Bana Apo’nun Kellesini Getirin!..

Türkiye’de PKK terörü konusunda en sıcak günlerini yaşıyordu. Terörle mücadelenin yoğun olarak yaşandığı, kanlı olayların giderek arttığı günlerdi, Suriye ye yönelik uyarı ve baskılardan sonuç alınamayınca Türkiye PKK’nın, Öcalan’ın ortadan kaldırılmasıyla durdurulabileceğini düşünmüştü. Tansu Çiller iktidarı döneminde Öcalan’ın öldürülmesi için bazı girişimler başlatıldı. Millî Güvenlik Kurulu toplantısında, Başbakan Tansu Çiller, PKK’nın başı Abdullah Öcalan’ın ‘yok edilmesi’ için ne gerekiyorsa yapılmasını istiyor, bunun için hükümet olarak hiçbir fedakârlıktan kaçınılmayacağını vurguluyordu. Bunun için ilk olarak MİT teşkilâtının teknik bakımdan desteklenmesi kararı alındı.

Toplantıdan ayrılan **Tansu Çiller**, derhal Başbakanlığa dönerek, hem Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar’a hem de MİT Müsteşarı Sönmez Köksal’a talimat vererek “*Bana Apo’nun kellesini getirin. Bunun için ne istiyorsanız derhal yerine getirilecek,*” dedi.

Millî İstihbarat Teşkilâtı’nın 1980’li yıllara kadar Türk istihbarat sisteminde tartışılmaz bir tekeli vardı. Ancak PKK ile mücadelenin başladığı bu dönemden sonra Türkiye’de yalnızca istihbarat değil, gayri nizami harp faaliyetleri de tehlikeli boyutlarda artınca, bu tekel de kırıldı. Bunun ilk işareti, Emniyet İstihbaratı’nın ilk teknik izleme biriminin 1984 yılında Diyarbakır’da kurulmasıydı.

Bu arada **JİTEM** elemanları da Cem Ersever gibi askerler tarafından kontrgerilla operasyonlarına yönlendirildi. MİT ise 1980’lerin sonuna kadar “*kontr*” faaliyetlerin nispeten dışında kaldı. 1987 yılında, Korkut Eken ve Yavuz Ataç gibi Özel Harp kökenli subayların MİT’e geçişiyle birlikte istihbarat teşkilâtı da terörle mücadelede yeni bir sayfa açtı. Bununla birlikte PKK elebaşı Abdullah Öcalan’a yönelik suikast girişimleri başta olmak

üzere MİT'in terör örgütüne karşı faaliyetlerinin asıl yoğunlaştığı dönem, Tansu Çiller'in başbakan olduğu 1995-1996 arasıydı. Çiller, Sönmez Köksal'ı, MİT Müsteşarlığı'na getirmişti. Birinci MİT Raporu ile ilgili tartışmalar nedeniyle teşkilâtın ayrılmak zorunda kalan Mehmet Eymür de Köksal'ın döneminde MİT'e döndü.

Çiller-Mossad Görüşmesi

İkinci adım olarak da diğer yabancı istihbarat teşkilâtlarıyla ortak çalışma, bilgi ve teknik paylaşma kararı alındı. Bunun için Başbakan Tansu Çiller, 1994 yılının 3 Kasım günü tarihi İsrail gezisine çıkmıştı. İlk kez bir Türk Başbakanı İsrail'i ziyaret ediyordu. Bu gezi içinde çok önemli bir durak vardı: Mossad... Çiller, yanında Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar ve MİT Müsteşarı Sönmez Köksal olduğu halde Mossad'ı ziyaret ederek, terörle mücadele ve istihbarat alanında işbirliği imkânlarını araştırıyordu.

Heyetteki diplomatlar, bu durumu yadırgadılar. Çünkü bir başbakanın bir başka ülkenin istihbarat servisiyle doğrudan görüşme yapması görülmemiş şey değildi. Teamüllere göre iki ülke istihbaratçılarının kendi aralarında toplanıp, sonuçları başbakanlarına iletmeleri gerekiyordu. Sonra gereken anlaşmalar, başbakanlar arasında imzalanırdı. Ama Çiller öyle yapmamış, bizzat devreye girmişti.

Bu kadarı bile diplomatları ve istihbaratçıları rahatsız etmişken Çiller, görüşmenin sonuna doğru çok daha şaşırtıcı bir şey yaptı: Toplantıya MİT adına katılan **Müsteşar Sönmez Köksal** ve yardımcısı **Mehmet Eymür**'e dönüp "Bizi bir süre yalnız bırakabilir misiniz?" diye sordu. Yani 'istihbaratçıları dışarı davet etti.' Köksal, hem bir diplomat, hem bir istihbaratçı olarak dehşete düştü, ama bir şey yapamadan, Eymür'le birlikte odayı terketti. Çiller ve Ağar, içerde **Mossad** yetkilileriyle toplantıya devam ettiler.

Konunun "Apo'ya suikast için İsrail'in yardımı," olduğu sonradan anlaşıldı.

MİT devreden çıkarılmış, iş Emniyet'e havale edilmişti.

İsrail'den Gelen Silâh Yüklü Koliler

Bu geziden tam on iki gün sonra 15 Kasım 1994 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü ambarlarına, İsrail'den silah ve tec-hizat yüklü koliler yağmaya başladı. Bunlar, aynı yılın başında Özel Harekât Daire Başkanı **İbrahim Şahin**'in “*çok acele*” ihti-yaç duyduğunu bildirdiği “*bazı malzemeler*” di.

Şimdi gelen malzemelerin neler olduğunu, Emniyet Ge-nel Müdürlüğü'nün 15.11.1994 tarihli kayıtlarından okuyalım:

İki adet 12, 7 çapında Baretta dürbünlü tüfek... sekiz adet pompalı av tüfeği... bir adet ip atma silâhı... yüz adet hedef ay-dınlatici... on beş adet nişancı spot ışığı... yüz elli adet görüle-bilir lazer ışığı...yüz kırk beş adet silâh üstü dürbün... yirmi beş adet gece görüş cihazı... yirmi adet gece görüş gözlüğü...

Bu listeyi içeren “Ayniyat tesellüm makbuzu”nun altına şu not düşülmüş:

“Bahsi geçen malzemeler, İngiltere’de yerleşik Hospro Ltd. Şti. tarafından Genel Müdürlüğümüze bedelsiz olarak hibe edilmiştir.”

Hospro, “tesadüf eseri”, tam da İbrahim Şahin’in “acilen” malzeme istediği günlerde “Emniyet’e malzeme bağışlamak iste-diğini” söyleyen bir şirket... Şirketin başındaki **Ertaç Tınar**, Kıbrıs pasaportlu bir silâh taciri. Cenevre’de yaşarken kırmızı pasaport taşıyabilmek için **KKTC**’nin fahri temsilciliğine başvurmuş ve re-ferans olarak çok tanıdık bir isim göstermiş: **Mehmet Ağar**...

Tabii, Ağar’ın başında olduğu Emniyet, hemen Hospro’dan İsrail menşeli silâh temini için onay vermiş.

Bu belgede “hibe” edildiği söylenen on dört kalem malze-menin toplam fiyatı on iki milyar dört yüz milyon lira... (dö-nem kuruyla üç yüz bin dolar)

Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanvekili Kutlu Savaş’ın “Susurluk Raporu”na göre Öcalan’ın öldürülmesi için örtülü ödenekten kırk-elli milyon dolar civarında para ayrılmış... Ra-porda bu operasyonda ülkeye gelen silâh ve malzemenin mik-tarının belli olmadığı yazılı... Savaş’a göre Özel Harekât Dairesi, naklettiği silâhlara ait kolilerin “orijinal ambalajları açılmadan”

kendisine teslimini istiyor ve sonra da "istediği şekilde kayıt tutuyor." Bu yüzden de "hangi silâh ve malzemelerin geldiği bugüne kadar aydınlatılamıyor."

Ama "sızdırılan" belgeler, malzemenin "türü" hakkında bir fikir veriyor.

Listeyi gören uzmanlar bunların "özel operasyonda kullanılacak türde" ve "standartların dışında" malzemeler olduğunu söylüyorlar. "Baret dürbünü," tek tek uçaksavar mermisi atan uzun menzilli ve son derece etkili bir tüfek...

İp atma silâhı, hedef aydınlatıcı, gece gözlüğü, dürbünü silâh... *Liste "suikast kokuyor."*

İşte aynı tarihli bir başka teslim tutanağından, başka kelimeler:

İki yüz seksen adet uzi otomatik tabanca... yirmi adet 7.62 mm. Galli tüfek... Yüz adet 5.56 Galli tüfek.

Yine uzmanlara göre Galli tüfek Güneydoğu'da **General Bahtiyar Aydın**'ı öldüren Rus yapısı suikast silâhının İsrail versiyonu...

Liste sürüyor: Yüz adet susturucu, on dokuz adet ışıklı cam kırma aleti.

Aynı tarihli bir başka listeden: Ses bombası... Sis bombası... Dinamit...

Bir başka liste: Alev makinası... Mengene... Kapı kırma tokmağı...

Çene açma aleti... Keskin nişancı elbisesi... İniş kayma takımı... Dağcılık ipi... Tel kesme makası, köpek kovucu... Komando bıçağı...

listeler uzayıp gidiyor.

Mekân: Antalya...

İbrahim Şahin'in Özel Harekât timleri, yepyeni silâh ve malzemeleriyle Bey Dağlar'ında eğitim yapıyor. Başlarında **Korkut Eken** var. İsraililer de eğitim çalışmalarına katılıyorlar. Çatlı da orada... Hatta İsraililerin hediye ettiği bir komando bıçağını hiç yanından eksik etmediği söyleniyor.

Çiller ise bir an önce "Apo'nun kellesini" istiyor.

Bu arada, Güneydoğu ve Kuzey Irak'ta PKK hareketi bir sektör doğurmuştu: terör sektörü! Buradan geçinen bir sürü kişi ve kuruluşlar vardı: PKK... Kuzey Iraklı Kürtler... Kaçakçılar... PKK'ya silâh satanlar... Suriye...İsrail...Amerika... Almanya ve daha niceleri...

Olan da Türkiye'ye ve bu vatanın evlâtlarına oluyordu... Terör'ü ve Öcalan'ı bitirmek için plânlar yapıyor... "hareketler" düzenleniyordu... MİT, Öcalan'ı takip ediyor, her hareketini izliyordu... Başbakan Tansu Çiller; MİT müsteşarı **Sönmez Köksal**'ı her görüşünde "Bana, Apo'nun kellesini getirin!" diye bağıyordu.... Bu arada MİT'in yanı sıra Emniyet Genel Müdürü **Mehmet Ağar** ve olağanüstü hal bölge Valisi **Ünal Erkan** da iz sürüyor, çalışma yapıyorlardı.. Öcalan'a yönelik operasyonlar yapmak ve koordinasyonu sağlamak için MİT, Jitem , Emniyet ve Askerden oluşan "*müşterek faaliyet grubu*" bile kuruldu, tahsisat ayrıldı... Birçok paralar harcandı... Başarısız suikast girişimlerinde bulunuldu...

Çiller gittikçe hırçınlaşıyordu... Eğer Apo'nun işini bitirebilirse; tek başına iktidar olacak ezeli rakibi **Mesut Yılmaz**'ı ve **ANAP**'ı bitirecekti..

Devletin Derinliklerinde

MOSSAD'ın işbirliği ile alınan bu silâhların fiyatının yarısı devletin örtülü ödeneğinden ödendikten sonra operasyon başına ulaşamadığı için kalan para ödenmedi. Bu krize de yolaçtı. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde Abdullah Öcalan'a suikast hazırlığı yapılırken, Başbakanlıkta '*Apo Zirvesi*' düzenlendi. Çiller başkanlığında yapılan toplantıda sadece emniyetin değil diğer birimlerin de görev alması kararlaştırıldı. Ankara Atatürk Orman Çiftliği içinde bulunan MKE'ye ait fişek makinası bu istihbaratların toplandığı merkez haline getirildi. Saygı Öztürk'ün 'Devletin Derinliklerinde' adlı kitabında, dönemin MİT Müsteşarı **Sönmez Köksal**, Emniyet Genel Müdürü **Mehmet Ağar** ve istihbarat birimlerinin önde gelenleri biraraya gelip toplantı yaptıklarına dikkat çekildi.

Kitapta, Genelkurmay, MİT, Jandarma ve Emniyet istihbaratı yöneticileri düzenli olarak burada toplanıp bilgileri derlediler. Suriye’den gelen bilgilerin toplandığı merkezde bu tartışmalar yaşanırken, İstanbul Polat Rönesans Otelі’nin suit odasında ise **Mehmet Ağar**, yardımcısı **Ertuğrul Oğın**, **Higtech** yetkilileri **Rony Lerne** ve **Goby Cohen** biraraya gelerek toplantı yaptılar. Toplantının tercümanlığını ise Haspro firmasının Türkiye temsilcisi **Ertay Tinmar** yapıyordu. Burada Abdullah Öcalan’ın öldürölmesi ve özel timlere alınacak olan silâhların pazarlığı yapıldı. Yapılan pazarlıkta elli milyon dolara anlaşma sağlandı. Silâhlar örtölü ödenekten sağlanacak olan parayla alınacak ve bunlar hibe edilmiş gibi gösterilip Türkiye’ye getirilecekti.

Bu silâhların parasının ilk taksiti 11 Kasım 1993, ikinci taksiti ise 19 Ocak 2004 yılında örtölü ödenekten Mehmet Ağar’a gönderilen bir çekle Merkez Bankası Ankara Şubesi’nden çekilerek İsraililer’in hesabına yatırıldı. Bu işleme ilişkin tutanaklar ise 7 Şubat 1994 tarihinde Müsteşarlık Teftiş Kurulu Başkanlığınca yapılan denetimin ardından yakıldı. Alınan silâhlar Antalya’ya gönderilerek burada dağlık alanda eğitim çalışmaları yapan guruba teslim edilmişti. Higtech yetkilileri ile yapılan anlaşmanın ardından Türkiye’den bir istihbarat heyeti İsrail’e giderek **MOSSAD** ile görüşti. Görüşmede Suriye ve Bekaa’da PKK’ya ait kampların bilgisi alındı. Öcalan’a suikast için Suriye’de beş ev tutuldu. Operasyondan sonra gizlenecek ve kaçacak olan ekibin bağlantıları ayarlandı.

MİT-Emniyet Kavgası

Bu arada İstanbul’da yayınlanan Takvim Gazetesi’nde çıkan bir haber plânı bozdu. Bu plânın hazırlandığı tarihte Takvim Gazetesi’nin birinci sayfasında ‘Apo’nun öldürölmesi için bir özel tim hazırlandı’ haberi ise tüm plânları altüst eder. Daire Başkanı Eymür, MİT Müsteşarı’na giderek bu gazeteyi göstererek, ‘**Emniyet operasyonu sattı**’ dedi. **Köksal Sönmez** bunun üzerine **Başbakan Tansu Çiller** ile görüşti. Randevu istedi. Ve bu operasyonu MİT’in yapmasını isteyerek, ‘*Efendim bu operasyonu biz yapalım, her şeyimiz hazır,*’ dedi.

Bu görüşmenin ardından **Mehmet Ağar** Başbakanlık'a çağrıldı. Ağar, yardımcısı **Mustafa Aydın** ile İstihbarat Dairesi Başkanı **Emin Aslan**'ı da çağırdı. Başbakanlık Koruma Müdürü'nün odasında bu haberin nasıl sızdığını Ağar yardımcılarına sordu. Ağar burada haberi yeniden okudu. '*Masa başı olduğu belli*' dedi. Gazeteci hakkında da '*ideolojik bir yanlışlığı olmayan birisi*' değerlendirmesi yaptı. Ağar Başbakan Çiller ile görüşmeye girdi. Görüşme çıkışında ise, '*Operasyon bizim dışımızda olacak*' dedi. Bu haber MİT ile emniyetin arasını açtı. Bu haber daha sonra bir gazete manşete taşındı.

Öcalan suikasti başarıya ulaşmadı Eken, bu bombalama olayı ile suikast girişimini şöyle anlatıyordu: '*Fazla yaklaşamamışlar. Bomba yüklü aracı uzağa koydular. Hesabı kitabı bilmediler. Hesabı vardır bunların, gramı vardır, kilosuna vardır, mesafeye göre, hacme göre. Bunları kitap yazmış, öğrenmek için alim olmaya gerek yok. Bunların hesabını yapamadılar.*'

Ağar, '*Güvenlik güçlerinin müşterek bir operasyonu olacaktı o. Ama gelin görün ki, erken bir tarihte başarısızlığa uğradı. Çünkü bizim ismini bildiğimiz birileri, meseleyi basına sızdırdı. Başarılacak bir işti, başarının önüne geçildi. Sızdıran kişinin tespiti mümkün değildir ama ben onu biliyorum. Ama tespit etme imkanım yok*' dedi. Öcalan'a yönelik saldırıda, Başbakanlık Milli İstihbarat Teşkilâtı Müsteşarlığı'nın 19/10/1995 tarih ve 20.00.002 sayılı tahsisat yazısında Müsteşar Sönmez Köksal, Operasyon Başkanı **Şenkal Atasagun** ve Operasyon Başyardımcısı **Mehmet Eymür**'ün imzası bulunuyordu.

Türkeş, "Öcalan'ı Teslim Alma! Astırmazlar, Seni de Bitirirler."

Gözü Apo'nun kellesinden başka hiç bir şey görmeyen ve ülkenin diğer sorunlarında hata üstüne hata yapan **Tansu Çiller**'i tek durduracak kişi **MHP genel başkanı Alparslan Türkeş** idi. Ancak o bile Çiller'in hursunu yok edemiyordu.

Şimdi o günlere dair bir bilgiyi sizlerle paylaşalım:

1995 yazının son günleri, Özdere beldesindeki yazlığının Kameriyesi altında Türkeş çok yakın bir dostuyla sohbet edi-

yor. O çok yakın can dostun adı; **Erol Maraşlı**. Konu Öcalan'ın cinayetlerine ve bu sorunun bir türlü bitirilemeyeşine gelir. Erol Maraşlı'ya göre, Tansu Hanım Türkeş Bey'e hürmet gösterir, düşüncelerine, tavsiyelerine, önerilerine değer verir... Sık sık ülke meseleleri hakkında görüş alışverişinde bulunurlardı... Türkeş Bey de Tansu Hanımı kızı gibi sever, özellikle Türkiye için hayati önem taşıyan konularda da destek verirdi... Hatta bir ara partilerinin "*seçim ittifakı*" yapmaları da gündeme gelmişti.

Türkeş Bey "*Öcalan'ın Türkiye odaklı belli bir suikast girişimi sonrası öldürülmesi halinde kahraman haline geleceğini, efsaneleşeceğini*" söyleyerek... "*Yanlış yapıyorlar... karda yürüyüp izini belli etmeyeceksin... en sağlıklısı kendi yoldaşları tarafından suikast düzenlenerek, yok edilmesi örgütü de parçalayacak ve bu iş bitirilmiş olacak*" dedikten sonra, şunları anlattı.

Sayın Alparslan Türkeş'in anlattıklarına hep beraber bir göz atalım: "Bir gün Tansu Hanım benimle acele görüşmek istedi. Gittim... Gözleri ışıltı ışıltı... Sevinçli haldeydi... Sanki bana bir müjde verecekmiş gibi bir hali vardı..."

Başbakanlık konutunda baş başa kaldığımızda bana aynen şunları söyledi 'efendim size müjdem var. Amerikalılar bize Öcalan'ı teslim edecekler... Artık bu iş bitiyor dedi... sözlerinin bitmesini bekledikten sonra 'sayın başbakan sakın ha' dedim... Öcalan'ı teslim almayın! Size Apo'yu astırmazlar.. Teslim ederken de birtakım şartlar ileri sürerler... Bu şartları yerine getiremezsiniz bu da sizi siyaseten bitirir.. Getirirseniz; zaten bitersiniz... Sakın ha teslim almayın!' dedim"

Odada buz gibi bir hava esti!

O, Askerlerin ve Özel Harekâtın Timleri'nin başarılarından ve bu işi bitirecek güçlerinden bahsederek terör'ün bitirileceğine olan inancını bana anlatmaya çalışıyordu. Tekrar ısrar ettim. Bu işi bitirmenin Öcalan'ın teslim alınmasıyla birçok problemin de teslim alınacağını ve kendisinin bunun altından kalkamayacağını anlattım. Ve ayrıldım."

Evet, MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş bunları söylemişti. Türkeş sanki ileride olacakları adı gibi biliyordu.

Erol Maraşlı anlatmaya devam ediyor; Bunu duyduğumda kulaklarıma inanamadım. Amerika bize Öcalan'ı teslim ediyor, Türkeş Bey ise buna "hayır teslim almayın!" diyordu... İnana madım. Uzun uzun bugün gelinen noktayı; o zaman anlattığında pek inanamamıştım... Ama Apo teslim edildikten sonra nasıl bir bombanın kucağına bırakıldığını görünce Türkeş Bey'e bir daha hayran oldum. Geleceği bir kurmay pratiği ve zekâsı ile doğru tahmin ediyordu... Bir siyasetçi değil eşsiz bir devlet adamıydı... Türkiye yokluğunu şimdilerde daha iyi hissediyor... Nitekim, Öcalan teslim edildikten sonra Amerikalılar "Türklerin kucağına bir bomba bıraktık!.." demişler..

Öyle bir bomba ki; bombayı teslim alan **Ecevit, Bahçeli ve Yılmaz**; Apo'yu asamayınca kendileri bittiler... Çünkü Amerikalılar şartlı teslim etmişlerdi... Bu şartlardan birisi de "Apo'nun" asılmaması idi. Teslim alanlar bu şartı kabul etmiş olarak aldılar.

Mercedes Operasyonu

Hükümet değişti, ancak, Apo'ya suikasti plânı yürüyordu. Beka Vadisi'nden son görüntüler de gelmişti. Orada hangi bitkilerin bulunduğu kadar detaylar da dosyaya yerleştirilen bilgiler arasındaydı. Havadan çekilen fotoğraflarda bazı yerler renkli kalemle işaretlenmişti. Suriye'de kalınacak yerler ayarlanmış, kaçış yolları belirlenmiş, sınıra hangi yollardan nasıl ulaşılacağına kadar her şey ayrıntılarıyla ortaya konulmuştu.

Anayol Hükümeti döneminde Mesut Yılmaz, Başbakanlık koltuğunda oturuyordu. Emniyet devreden çıkarılmış, operasyonun tamamen MİT tarafından yapılması kararlaştırılmıştı. MİT'ten "Hazırız" cevabı geldiğinde, 'Mersedes' kod adlı operasyon için düğmeye basılacaktı.

Operasyonu yönetecek kişi, '**Mersedes Operasyonu**' plânını bir cd içinde **Başbakan Mesut Yılmaz**'a götürdü. CD'nin içinde operasyonun tüm detayları, kimlerin bu görevde yer alacağı, nasıl bir strateji uygulanacağı vardı. Yılmaz, operasyona onay verdi. Görevli ayrılırken "*Allah yardımcınız olsun*" dedi.

Apo'nun kaldığı yerler en ince ayrıntısına kadar biliniyordu. Hatta, bulunduğu dairenin kaç merdiveni bulunduğu bile sı-

radan bir ayrıntıydı. Apo, Türkiye'deki teröristlerle uydu telefonuyla uzun uzun konuşmalar yapıyordu. Bu konuşmalar da Ankara'dan MİT karargâhından dinleniyordu. Apo, uydu telefonu ile konuştuğunda yer belliydi.

Plâna göre plâkaları aynı olan iki adet Mazda marka minibüs hazırlandı. Biri sınırdan boş olarak geçirildi, diğerinin zeminine ise tam bir ton C-4 plastik patlayıcı yerleştirildi. Patlayıcı dolu minibüs kaçak olarak Suriye'ye sokuldu, diğer minibüs ise sınır kapısından normal yollarla bu ülkeye girdi. Birinde üç, diğerinde iki kişi vardı. C-4 yüklü minibüste şoförün yanında oturan kişi ise ünlü 'Yeşil' kod adlı **Mahmut Yıldırım** idi. Bir de belediye başkanı bulunuyordu.

Minibüs Suriye'ye girdikten sonra da ülke içinde gizlenip, evrakları patlayıcı yüklü minibüse aktarıldı. İki ayrı minibüs ile Suriye'ye giren ve içlerinde ünlü 'Yeşil'in yanı sıra bu ülkeyi çok iyi bilen toplam beş kişi, Suriye uyruklu ajanın yardımı **Mahsun Korkmaz Akademisi'nin** hemen yanında kiralanan eve yerleşti.

Son hazırlıklar gözden geçirildi. Apo karargâhında uydu telefonu ile konuşmaya başlayacak ve konuşma Ankara'dan tespit edildiğinde daha önceden kampın hemen yakınına park edilecek olan minibüsteki bomba mekanizmasının kilidi de Suriyeli Ajan tarafından açılıp patlatılacaktı. Bir ton C-4 kalıbı, Apo'nun karargâhını yerle bir edecekti. Suriyeli Ajana minibüsün park edeceği yer gösterildi. Diğer dört kişi sınırdan yasal olarak geçen minibüsü gizledikleri yerden alıp yine sınır kapısından döndüler.

PKK'nın dağ kadrosuna 'uydu telefonu' sayesinde büyük darbeler indirilirken, en büyük darbe için hazırlıklar yine telefonla olacaktı. Her şey hazır, her şey tamamdı. Şimdi sıra, Abdullah Öcalan'ın 'Alo' demesine kalmıştı...

Apo bir gece karargâhına geldi. Uydu telefonu ile konuşmaya başladığı kişi DEP'li bir milletvekiliydi. DEP'li milletvekili Abdullah Öcalan'a "Başkanım" diye hitap ediyordu. İşte o dakikalarda Suriyeli Ajana minibüsü park etmesi ve kilidi açması talimatı verildi. Ajan bu talimatı yerine getirdi. Kilidi açtı taksii ile uzaklaşırken büyük bir patlama oldu.

Ama bir eksik vardı. Ajan, minibüsü belirlenen yerden yüz metre ileriye park etmiş, hedef menzile yeterince yaklaşmamıştı. Apo yüz metre sayesinde kurtuldu. Ajan sonradan gerekçesini, belirlenen yerde park yeri olmaması olarak gösterdi.

Bu operasyonun tüm detaylarını bilen ve hazırlıkları koordine eden görevli olay gününü *"Apo'nun sesi uydu telefonda belirlenince talimatı verdik. Kısa süre sonra telefondaki ses kesildi. Bomba patlamıştı. Bu operasyonu yürütenlerle birlikte birbirimize sarılıp öpüştük. Gözleri yaşıyanlar, ağlayanlar oldu. Bir süre sonra ise Apo'nun sesi yeniden duyuldu. Mercedes operasyonu yüz metre fark ile başarısızlığa uğradı,"* diyordu.

Suikasti Hangi Paşa Önledi?..

Eski MİT Kontrterör Daire Başkanı **Mehmet Eymür**, yıllar sonra **Ergenekon soruşturması** kapsamında savcılara ifade verirken, o döneme ait çok çarpıcı bilgileri de açıklar.

İkinci iddiânâmenin ek klasöründe yer alan ifade tutanaklarına göre, 1996-97 yılı arasında Abdullah Öcalan'a yönelik plânlanan suikast girişimini Genelkurmay'da görevli komutanlar akamete uğratmış. Anılan isimler arasında 28 Şubat sürecinin ünlü ismi Batı Çalışma Grubunun kurucusu emekli **Orgeneral Çevik Bir** de var.

MİT eski Daire Başkanı Mehmet Eymür anlatıyor;

"O dönemde Başbakan Tansu Çiller, MİT Müsteşarı da Sönmez Köksal Bey'di. Başında bulunduğum Özel İstihbarat Dairesi'nin ana hedeflerinden biri de PKK'nın başı Abdullah Öcalan'dı.

"Görevi devraldığımda Bekaa'daki kampını kapatmış olan Öcalan'ın nerede olduğuna dair ne MİT'te ne de diğer güvenlik birimlerinde bir bilgi yoktu. O tarihe kadar Çeçen mafyası, Belçikalı emekli özel harpçiler, İngiliz bir istihbaratçı gibi çeşitli kişilere paralar verilerek Öcalan'ın tespiti ve etkisiz hale getirilmesi çalışmaları yapılmış, hiçbirisinden netice alınamamıştı."

1994 yılından itibaren Suriye'nin başkenti Şam'da ikâmet ettiği öğrenilen Öcalan'ın öldürülmesi için MİT bünyesinde suikast plânları hazırlanıyor. Suikast hazırlıkları için özel birlik-

lere eğitim veriliyor. Ancak, plânların tamamı sonuçsuz kalıyor. Eymür, suikast plânlarının başarısız olmasına içeriden yapılan müdahalelerin neden olduğunu ileri sürüyor. Süreç içerisinde hem kendi teşkilâtı içerisindeki bazı kişilerden hem de teşkilât dışındaki bazı kurumlarda çalışan görevlilerin Abdullah Öcalan'a yönelik bu faaliyeti sonuçsuz bırakmak için bazı engellemelerde bulunduklarını anlatıyor:

“Göreve başladıktan kısa bir süre sonra Öcalan'ın Şam'da ikâmet ettiği, kullandığı ve hemen hemen her gün gittiği Şam Havaalanı yakınındaki Mahsum Korkmaz İkinci Kampı gibi yerleri tespit ettik. Buralarda gözetleme ve takip faaliyetleri yaptık. Hatta arkadaşlarımızı kampın altına tünel kazmak için Ereğli'ye tünel kazma eğitimi almak üzere yolladık, ancak bu çalışmanın faydalı olmayacağı kanaatine vardığımız için durdurduk. Öcalan'ı etkisiz hale getirmek için yapılan birkaç teşebbüs, bölücü başının zırhlı araçla gezmesi, hareketsiz olması ve bölgenin güvenlik özellikleri nedeniyle gerçekleşmedi. Üst makamların olurları ile daha büyük bir operasyona başladık.

Bütün bu süreç içerisinde hem kendi teşkilâtım içerisindeki bazı kişilerden hem de teşkilât dışındaki bazı kurumlarda çalışan görevlilerin Öcalan'a yönelik faaliyetlerimizi sabote etmek için bazı engellemelerde bulunduklarına şahit oldum. Hatta Genelkurmay İkinci Başkanı Çevik Bir, özel olarak kurduğumuz birlikteki elemanları eğitim zamanları geldiği gerekçesiyle geri çekti. Bu engellemelerin dış istihbarat servislerinin etkisinde olan bazı görevlilerce yapıldığı kanaatini taşımaktayım.

Öcalan'ın peşine düşüldüğü dönemde MİT kontrolündeki bölgede asker ve polisin de katılımıyla müşterek faaliyet gurubu kurduk. Basında Suriye'ye özel ekip gönderildiği haberleri çıkınca polis çekildi. Neticede bir minibüse yerleştirilmiş bir ton kadar C4 patlayıcıyla bir eylem plânlandı. Bu araç Suriye'ye şoktuk. Araç plânlandığı şekilde kampın önüne bırakılmadığı için eylem hedefine ulaşmadı. “Mehmet Eymür, aynı dönemde askerî yetkililer arasında geçen bir telefon görüşmesine de dikkat çekiyor.

Eymür'e göre Öcalan'a yönelik suikast girişimi bu telefon görüşmesi ile önceden sızdırılıyor: “Dönemin (1996-97) Ge-

nelkurmay İstihbarat Daire başkanı ile Suriye Şam'daki askerî ataşe arasında geçen konuşmada, İstihbarat Daire başkanının Suriye'ye ekipler yollandığı gündeme geliyor. Öcalan'ı iple bağlayıp sürükleye sürükleye getireceklerinin konuşulduğunu, konuşmaları dinleyenlerin bunu bir mesaj verir gibi askerî ataşenin söylediğini ve okuduklarını, o zamanki MİT müsteşarı Sönmez Köksal'ın bu konuşmayı hayretle karşılayarak Genelkurmay Başkanı'na bildirdiğini anlatıyor.”

Apo'nun Kellesi Beş Milyon Sterlin

Bu iki operasyonun gerçekleştirildiği dönemde MİT Yurtdışı Operasyon Başkanı olarak görev yapan **Yavuz Ataç**, Öcalan'a yönelik bir başka suikast senaryosunu daha ortaya çıkardı. Yetkili bir ağızdan ilk kez ayrıntısıyla açıklanan bu senaryonun en ilginç tarafı, **İngiliz Özel Kuvvetleri**'nde görev yapmış eski askerlerin bile milyon dolarlar kazanmak için Öcalan'ı öldürmek üzere adeta seferber olması. Daha önce The Sunday Times gazetesi, İngiliz gizli servisi ve **SAS** ile yakın ilişkileri olan **AIMS** adlı İngiliz şirketinin Öcalan'a yönelik bir operasyon için Türk Devleti'yle anlaştığını iddia etmiş, ancak Türk tarafı bu iddialara sessiz kalmıştı.

Demirel'i Kandırmışlar

O dönemde İngilizlerle görüşen MİT yetkilisi Yavuz Ataç'tı. Söylediğine göre Ataç, emekli bir İngiliz Generalle konuşmuş. Bu General, dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ile görüştiklerini ve Öcalan'ı etkisiz hale getireceklerini söylemiş. Bunun için de bazı şartlar öne sürmüştü. Ataç, 1995 yılında gerçekleşen o görüşmeyi şöyle anlatıyor: “Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel kanalıyla geldi mesela. Birileri Cumhurbaşkanı'na İngilizleri önermiş. Amaçları para kazanmaktı tabii. Maddî çıkar için yapıyorlar. Görüştüğüm İngiliz General bana, 'Beş milyon sterlin verin, Kıbrıs'ta bir üs verin ve elinize ulaşan tüm istihbaratı bizimle paylaşın. Öcalan'ı ortadan kaldıralım,' dedi. Ben de, 'Buyurun isterseniz teşkilâtın idaresini de size verelim' de-

dim. Bu işleri hakikaten bilen biriydi. Ama biz de aciz değiliz ki. Elin yabancısi gelecek para karşılığında bunu yapacak. Biz böyle bir yolu tercih etmedik. Aslında ben bunlarla görüşmezdim de bu sefer de görevini yapmıyor derlerdi. Bana üst makamlardan geliyor, görüşmek zorundayım. Kendisi de ifade ediyor, Süleyman Bey'le görüştük diyor gelen İngiliz mesela. Yani ihale benzeri bir şeydi bu. Operasyon ihalesi gibi bir şey."

Tehlikeli Plân

İngiliz Generalin Türkiye'ye para karşılığında Öcalan'ı öldürmeyi teklif ettiği o dönemlerde Türk istihbarat birimleri Öcalan'ı Şam'daki evinden çıkarmak için tehlikeli bir suikast plânı hazırlamıştı. Bu plâna göre Öcalan'ın katılma ihtimalinin yüksek olduğu büyük bir cenaze töreni için Şam'da Hristiyan bir din görevlisinin öldürülmesi düşünüldü. Şayet Öcalan cenazeye katılırsa törende bir yangın çıkarılacak ve bölgeye gönderilecek yangın aracının içinde de MİT'in suikast timi yer alacaktı. İngiliz yazar **Frederick Forsyth**'ın romanlarındaki casusluk operasyonu senaryolarına bile ilham verecek bu karmaşık plân yalnızca düşünce düzeyinde kaldı. Yabancı bir ülkede bir din adamının öldürülmesinin bile göze alındığı bu plân, eğer uygulansaydı uluslararası bir skandala yol açabilirdi.

Öcalan Suikasti Engelleyenleri Açıklıyor

Öcalan'a yapılacak suikastlerin başarısızlığa uğramasının ardından kimin ya da kimlerin olduğunu açıklamaya devam ediyoruz. Şimdi sırada Teröristbaşı Abdullah Öcalan'ın yakalandıktan sonra 16-21 Şubat tarihleri arasında alınan ifadesine ilişkin tutanak var.

Teröristbaşının Kenya'dan paketlenip Türkiye'ye getirilmesinin ardından 22.02.1999 tarihinde Ankara'da DGM. Ccumhuriyet Savcılar; **Talat Şalk, Nuh Mete Yüksel, Hamza Keleş**'in sorduğu tüm soruları açıklıkla cevaplandıran Öcalan suikast girişimleri ile ilgili sorulan sorulara bakın nasıl cevap vermiş.

Öcalan'ın Sanık İfade Tutanağı

Soruldu- 6 Mayıs 1996 tarihinde Suriye'de evinizin yakınına patlayıcı madde dolu bir kamyonun bırakılmasından ve patlamanın meydana gelmesinden evvel **Yalçın Küçük**'ün bu girişimi size haber verdiği iddiası var. Yalçın Küçük Ankara DGM'de bir yargılaması nedeniyle verdiği ifadesinde bir siyasi parti liderinin bu durumu kendisine haber verdiğini, kendisinin de kaçması için size haber verdiğini söylemiştir.

Cevaben- Yalçın Küçük'ün bana telefonla -bugünlerde size karşı bir saldırı gerçekleştirilecek hazırlıklı olun- dediği doğrudur. Ancak herhangi bir siyasi parti mensubu veya lideri bunu haber verdi diye bir şey söylemedi. Ancak normal olarak muhalefetteki siyasi partilerin bu haberi vermesi normaldir. Çünkü bu saldırı gerçekleşseydi iktidardaki parti puan kazanacaktı. Ancak dediğim gibi isim vermemiştir. Ayrıca ben Yalçın Küçük'ün haber vermesi nedeniyle özel bir tedbir almadım zaten her zaman tedbirli idim.

06.05.1996 günü kendisine yapılan suikast girişimini **Yalçın Küçük**'ün haber vermesi olayı tekrar soruldu.

Cevaben: Bu konuda Yalçın Küçük'ün söyledikleri doğrudur. Yani kendisine bu olayı haber veren kaynaklar konusunda söylediklerinin doğru olması gerekir. Benim izlenimlerime göre de bu haber Yalçın Küçük'e **ANAP** çevresinden sızdırılmış olup elbette ki genel başkanlarının bilgisi altında olmuştur.

Öfke Doruğa Çıkıyor

Suriye, Türkiye'nin Öcalan a yönelik bu suikast girişimlerine karşı kadın, çocuk, memur, öğretmen, Polis, asker demeden yüzlerce insanı öldüren PKK'yı korumaya devam etti. Ancak 1998 yılına gelindiğinde devletin sabrı tamamen tükendi. Asker, komşu devletlerden gelen şiddetin artık durdurulmasını istiyordu. Öfke doruktaydı. İlk tepki ordudan gelmişti. Dönemin **Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Atilla Ateş**, 16 Eylül 1998 de muhabere üniformasıyla Hatay a gitmiş ve Suriye sınırını işaret ederek, Şam yönetimine Sabrımız tükendi mesajı vermişti.

12 Saatte Şam'a

Askeri uzmanlar, iş çatışmaya dökülürse Türk tanklarının sekiz ile on iki saat arasında Şam'a girebileceğini gösteren senaryo çalışmaları dahi yapmışlardı. **Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel**, güvenlik konularındaki başkanışmanı **emekli Orgeneral Nezihi Çakar** aracılığıyla bütün bu gelişmelerden haberdardı.

Tam bu günlerde, 15 Eylül'de, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Atilla Ateş'in Suriye sınırındaki Hatay'ın Reyhanlı ilçesi yakınlarında bir sınır bölüğü denetimde söyledikleri Türk kamuoyundaki yılgınlık havasında tersine kıpırdanmalara neden olmuştu. Yanında 2'nci Ordu Komutanı **Orgeneral Aytaç Yalman** ve 6'ncı Kolordu Komutanı **Korgeneral Çetin Saner** olduğu halde, muharebe üniforması içinde, kolları sıvalı vaziyette, yani ağır bir sembolizmle konuşan Ateş, parmağıyla Suriye'yi işaret ederek şunları söylüyordu: *"Türkiye komşularıyla iyi ilişkiler içindedir. Bizim bu iyi niyetimizi Apo eşkiyasını koruyan Suriye istismar etmektedir. Şunu açık söylüyorum ki, artık Türk milleti iyi niyeti konusunda verdiği gayretin sonuna gelmiştir. Sabrımız taşmak üzeredir. Kimsenin toprağında gözümüz yoktur. Hiçbir ülkenin de bizim topraklarımız üzerinde emellerine izin vermeyiz. Bunu komşumuz Suriye'nin çok iyi anlaması lâzımdır."*

Sabırlar Tükeniyor

Bu çıkış, Türk kamuoyunda büyük yankı buldu. Artık bir şeyler yapılması gerektiğini konusunda beklentide olan kamuoyunun sabrı tükeniyordu.

Türk Silâhlı Kuvvetleri bu çıkışın ardından Suriye sınırında tatbikat başlattı. Suriye ise Türkiye'nin tepkisinin gide rek arttığının hatta kendi egemenliği açısından tehlikeli boyutlara tırmandığının farkındaydı. Şam yönetimi, bu gelişmelerin ardından Türkiye, 29 Eylül'de, Suriye sınırına askeri yığınak yapmaya başladı. Suriye, PKK'nın merkezi ve destekçisi olmanın bedelini, acaba Türkiye'yle savaşarak mı ödeyecekti? Zaman gösterecekti, bunu.

Türkiye ile Suriye arasında tırmanan gerilim, Arap dünyasında, hemen farkedildi. Suriye Cumhurbaşkanı **Hafız Esad**, Türkiye ile yakın dialogu olan, Mısır Devlet Başkanı **Hüsnü Mübarek**'ten arabuluculuk yapmasını istedi. Mübarek Türkiye'ye gelirken, İran da Dışişleri Bakanı Harrazi'yle devreye girdi. Cumhurbaşkanı ile Başbakan her iki arabulucuya da *"Türkiye'nin kesinlikle bu işi çözmek kararında olduğunu, bunun için savaşmayı göze aldığını"* kati bir dille söylediler... Ortalık, bir anda toz duman oldu. TSK'nin yığınağı devam ederken,

Ateş'in tepkisi ve tatbikatın başlaması devletin zirvesini de harekete geçirdi. Dönemin Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**, 1 Ekim 1998 de TBMM'nin açılış töreninde yaptığı konuşmada Suriye'yi sert biçimde hedef aldı. Demirel şöyle demişti:

"Suriye, Türkiye'ye karşı açık bir husumet politikası izlemektedir. PKK terör örgütüne aktif destek sağlamayı sürdürmektedir. Tüm uyarılarımıza rağmen hasmane tutumundan vazgeçmeyen Suriye'ye karşı mukabelede bulunma hakkımızı saklı tuttuğumuzu, sabrımızın taşmak üzere olduğunu bir kere daha dünyaya ilan ediyorum."

Türkiye, tepkisini artık daha sert biçimde ifade ediyordu. Devlet, Öcalan'ın Suriye'den çıkarılması konusunda kararlıydı ve bunu açıkça komşu bir devleti tehdit ederek de dışı vuruyordu. Demirel'in ardından Anap lideri Mesut Yılmaz da partisinin 7 Ekim 1998'deki gurup toplantısında, Suriye'yi son kez uyardıklarını belirterek şöyle dedi:

"Teröre destek verme, uluslararası anlaşmalara uy ve düşmanlığa son ver. Kuru cevap bize yetmez, somut adım atmasını bekliyoruz."

Muhalefet partileri, basın ve sivil toplum örgütleri askerin ve hükümetin tepkilerine destek verdi.

Yılmaz'ın çıkışından bir gün sonra ise hükümet, Şam yönetiminin PKK'ya yönelik korumacı tavrından vazgeçmesi için 45 gün daha süre tanıdı. Bakanlar Kurulu da bu sürenin sonunda, Şam yönetiminin PKK'ya desteklemeye ve korumaya devam et-

mesi halinde diplomatik girişimlere son verileceğini duyurdu. Hükümet, Öcalan için Suriye'ye karşı gereğinin yerine getirilmesi konusunda görüş birliğinde olduğunu bildiriyordu.

Yoksa Savaşırız!

Yılmaz'ın Cumhurbaşkanı Demirel ile kurduğu temaslarda 'Geri adım atmama' ilkesi öne çıkıyordu. Bölge ülkelerinin Mübarek'in ertesi sabahki Ankara ziyareti öncesi durumu net olarak anlaması gerekiyordu. O akşam bir televizyon programına çıkan Başbakan Yılmaz, "Suriye'den söz vermesini değil, Apo'yu vermesini istiyoruz" diyor ve dahasını yapıyordu: Birkaç gün önce Cumhurbaşkanı'nın "Şimdi sırası değil" diyerek geri çevirdiği, Birleşmiş Milletler Yasası'nın 51'inci maddesine atıfta bulunuyordu:

"Yoksa meşru müdafaa hakkımızı kullanırız".

Türkiye bu işi daha önce 1974'te Kıbrıs'ta yapmıştı. Yine yapabiliirdi. Başkan Clinton da bunu önlemeye çalışıyordu.

Daha bir hafta önce Kara Kuvvetleri Komutanı'nın kullandığı 'sabrın taşması' deyimini, şimdi Cumhurbaşkanı konuşma metninde kullanmak istiyordu.

Demirel'in 1 Ekim'de Suriye'yi tehdit etmesi ve Kıvrıkoğlu'nun 'Hazırız, talimat bekliyoruz' sözleri anında etkisini gösterdi. Esad'ın hemen telefon ettiği Mübarek, gecikmeksizin Demirel'i aradı. Ciddiyeti göstermek isteyen Demirel, Mübarek'in telefonuna o gün ilk defa çıkmadı.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun "Hazırız, talimat bekliyoruz" sözleri, ertesi günkü gazetelerde Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in sözleriyle birlikte yer alıyordu.

ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından o gün yapılan açıklamada, "Türkiye ile Suriye arasındaki krizin çatışmaya varmadan, diplomatik yollardan çözülmesi" isteniyordu.

Sabah gazetelerini alan, televizyon haberlerini açan yurttaşlar, Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin sınır bölgelerine birlik sevki haberlerini okuyup, görüntülerini izlediler. Diyarbakır'daki İkinci

Taktik Hava Kuvvet Komutanlığı'nda konuşan Hava Kuvvetleri Komutanı **Orgeneral İlhan Kılıç**, ilk kez pasif anlamda da olsa 'savaş' kelimesini telaffuz ediyor, "*Savaş iyi bir şey değil. Ben inanıyorum ki kriz yönetimi hâkim olacaktır*" diyordu. Bu haberler, Ankara'daki büyükelçilikler aracılığıyla dünya başkentlerine iletiliyordu.

Başbakan Yılmaz günü Başbakan Yardımcısı **Bülent Ecevit**, Dışişleri Bakanı **İsmail Cem**, İçişleri Bakanı **Kutlu Aktaş**, MIT Müsteşarı **Şenkal Atasagun** ve Genelkurmay Harekât Başkanı, aynı zamanda Başbakanlık Askeri Başdanışmanı **Korgeneral Yaşar Büyükanıt** ile toplantılar yaparak geçirdi. Bu toplantılarda uluslararası durumdan, askeri hazırlıklara, sınır boylarında alınmakta olan tedbirlere kadar her şey gözden geçirildi.

Son MGK Toplantısı Gergin Geçti

Ankara'da devletin çeşitli kademelerinde toplantı üzerine toplantı yapılıyordu. Başkentte artık geceleri ışıklar sabaha kadar yanıyordu. İşte o toplantılardan biri de Millî Güvenlik Kurulu'nun toplantısıydı. Türk Askerinin Suriye sınırında savaş düzeni alması ve ardından dışişlerinin çok yoğun bir diplomasi trafiği içine girmesinin yanında **Bülent Ecevit**'in ısrarla Barış havariliğine soyunması ve Suriye ile görüşmelerin sürmesinde ısrar etmesi, gerilmiş olan sinirleri daha çok geriyordu. 1968'lerin Çiçek Çocukları gibi '*Savaşma Seviş*' sloganıyla hareket etmeye çalışan Ecevit'in bu tavrı sakinliği ile bilinen Cumhurbaşkanı Demirel'i bile öfkelen-dirmişti. Bu öfke MGK toplantısında dile getirildi. Cumhurbaşkanı Demirel başkanlığında toplanan kurulda Suriye ve Öcalan ile ilgili son gelişmeler hakkında kurul üyelerine sınırlı bir şekilde açıklamalarda bulunan Demirel, Ecevit'e büyük darbesini sona saklamıştı, artık Ecevit'e bakarak konuşuyordu: "*Biz zaten ne yaparsak iki buçuk savaştayız. Yani Yunanlılarla uğraşmaya kalksak, arkamızda bunlar var. Bizim bir buçuk savaş, ya da bir savaş yapma şansımız çok az. Kendimizi buna göre hazırlamalıyız. Benzerliğinin hangi ölçüde olduğu tartışılabilir ama, Kıbrıs'takine benzer bir durumla karşı karşıyayız. 1963'ten 1974'e kadar 'Güçlüyüz, kuvvetliyiz, şöyle vururuz, böyle kırarız' dedik, bir şey yapmadık. Yaptığımız zaman da mesele bitti. Bilelim ki, arkasında güç olma-*

yan diplomasiyi yürütmek mümkün değildir. Eğer hakikaten Suriye Araplar, veya başka dünya ülkeleri bizim Suriye 'ye hiçbir kötülük yapamayacağımız kanaatinde ise, bizim zaten bunları yapmamız mümkün değil. (Başbakan Yardımcısı İsmet Sezgin'e döndü.) Biz barışçıyız. Ama barışçılık bir yerden sonra zaaf ifade ediyorsa, barışçılık menfaat olmaktan çıkıyor demektir. Ben öyle düşünüyorum. (Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu'na döndü.) Buyurun sayın komutan."

Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu sakın ve tane tane konuşmaya başladı:

"Sayın Cumhurbaşkanım, son yaşanan olaylar, gelişmeler Suriye 'nin teröre verdiği desteğin ülkemizde yarattığı rahatsızlığın bütün açıklığı ve boyutlarıyla ortaya konulmasına yardımcı olmuştur. Konunun uluslararası kamuoyunun gündemine getirilmesi sağlanmıştır."

Kıvrıkoğlu devam ediyordu: *"Askeri uygulama, diplomasinin hiçbir şey yapamadığı, tıkanıdığı noktadan itibaren faaliyete geçecek. Biz bu arada bunu destekleyecek birtakım faaliyetler düşünüyoruz. Nitekim Kasım 'ın 7'si ile 9'u arasında bir tatbikat. Ben ayın 13'nde salı günü o bölgeye gidiyorum. Malatya, Diyarbakır, Adana bölgesine gideceğim. Tabii basın bunu ifade edecek. Basın bizim orada neredeyse seferberlik ilan ettiğimizi, bütün birlikleri kaydırduğımızı, terhisleri durdurduğumuzu yazdı. Bunların hiçbiri yapılan işler değildi. Basın bu işte büyük rol oynamıştır, bunu kabul etmek lâzım."*

Toplantı bitmişti. Türkiye artık devlet politikası olarak PKK konusunda savunmadan saldırıya geçmiş, sonuç almayı bekliyordu."

Şam'a Çay İçmeye Gideceğiz

Ankara Apo'yu ele geçirmeye karar vermişti... Türk Silâhlı Kuvvetleri beklenmedik biçimde birliklerini Suriye sınırına yığmaya başlıyordu. Şam savaş baskısına daha fazla dayanamadı. Aslında Suriye üzerinde büyük bir baskı oluşturan bu girişim, uzun hazırlıkların ve anlaşmaların sonucuydu. Amerikan gizli servisi CIA da bir yandan Türk Silâhlı Kuvvetleri'ne

yardımcı oluyordu. CIA uydular aracılığı ile Suriye'deki PKK kampları ile Öcalan'ın Şam havaalanına yakın; havuzlu, bahçeli malikânesinin fotoğraflarını çekiyordu. Fotoğraflar koleksiyona dönüşmüştü!..

Bunlar herhangi bir uluslararası toplantıda masaya yatırıldığında Suriye rejimini çok zor duruma sokacak belgelerdi. Amerikalılar bu belgeleri Suriye Gizli Servisi'ne vermeye karar verdi. Ancak diplomatik bir anlaşma olmadığı için fotoğraflar Suriye'ye verilmek üzere Mısır Gizli Servisi'ne verildi. Mısırlılar, fotoğrafları Şam'a iletti. Fotoğraf koleksiyonunun içinde bir de Amerikalılar'ın notu bulunuyordu: Bu durumun daha fazla sürmesi mümkün değil!..

Bu noktada Suriye'yi asıl harekete geçiren, Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin iki hafta sınıra asker yağması ve Türk Generallerin "*Şam'a çay içmeye gideceğiz*" şeklindeki sınır savaşı tehdidiydi. Bir yanda Türk askeri diğer yanda ise CIA vardı...

Ya İmzala Ya Savaş

Türkiye'nin en uzun sınır hattında savaş endişesi başlamıştı. Avrupa ve ABD gerginliğin savaşa dönüşmemesi için ardı ardına Esad yönetimini uyaran açıklamalar yaptı.

Türkiye'nin kararlı tutumu karşısında muhtemel bir savaşın kendi ülkelerine de sıçraması ihtimalini gören Mısır ve İran; arabulucu olmak için devreye girdi. Mısır Devlet Başkanı **Hüsni Mübarek**, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in "Türkiye'nin, isteklerinin yerine getirilmemesi durumunda savaş açacağını" belirttiği mesajını Suriye Devlet Bakanı Hafız Esad'a iletti.

Türkiye'nin, Suriye'den yapılmaması durumunda savaş sebebi sayacağı istekleri ana başlıklarla şunlardı:

- 1 Suriye teröre bu güne kadar verdiği destekten ve sürdürdüğü; sığınma, mali yardımda bulunma gibi PKK yanlısı tutumunda vazgeçeceğini, resmen taahhüt etmelidir.
- 2 PKK eylemcilerini yargılamalı ve terörist elebaşısı A. Öcalan ile işbirlikçilerini Türkiye'ye iade etmelidir.
- 3 Topraklarında bulunan tüm PKK kamplarını etkisiz hale getirmelidir.

- 4 PKK'lıların Türkiye'ye resmî ya da gayrî resmi yollardan sızmalarına engel olmalıdır.
- 5 PKK'lılara sahte kimlik kartı düzenlememelidir.
- 6 Terör konusunda Türkiye ile işbirliği içinde olmalıdır.
- 7 Arap Ligine üye diğer ülkeleri Türkiye aleyhine kışkırtmamalıdır.

Bu istekler yerine getirilmediği takdirde Türkiye; doğacak bütün sonuçlarıyla meşru müdafaya başvurma, can ve mal kaybindan doğan zararın tazminini her şart altında talep etme hakkını saklı tutmaktadır .

Öcalan Gergin ve Endişeli

Türkiye ile Suriye arasında bunlar olurken, Öcalan'ın yandaşları son derece gergin ve endişeli görünüyordular. Şam'da Öcalan'ın malikânesinin bulunduğu Mezzeh semtinde ağır bir atmosfer vardı. Hafız Esad'ın rejimi Öcalan'ı her geçen gün biraz daha yalnız bırakıyordu. Ankara'nın Suriye sınırına asker yığdığı haberleri Mezzeh semtine ulaştığında, Öcalan en yakın korumalarından birine o günlerde bir veda anlamına gelen şu sözleri söyledi: *"Etrafına iyi bak. Bu yerleri yakında bir daha göremeyebilirsiniz..."*

8 Ekim 1998... Yunanlı milletvekili **Kostas Bantouvas**, Şam'a Apo'yu ziyarete gitti. Öcalan kaçması gerektiğini ilk kez telaffuz etti. Yunanlı milletvekiline, *'güçlü baskılar nedeniyle başka bir sığınak bulmak zorunda olduğunu'* söyledi. Şam hiç aralık vermeden sıkıştırıyordu: PKK kamplarını bir hafta içinde kapatacaşınız...

Suriye'den Geri Adım

Cumhurbaşkanı Demirel'in beklediği sonuç beklenenden erken geldi. 9 Ekim toplantısından bir süre sonra Başbakan Yılmaz görüşmek istedi. MİT Müsteşarı Atasagun'dan bir haber almıştı. Suriye geri adım atmıştı.

Köşeye sıkışan Şam yönetimi, hem Türkiye nin hem de dış dünyanın tepkilerine daha fazla direnemedi. Sürpriz bir bi-

çimde Öcalan'ın serbest bir adam olduğunu açıkladı. Bu durum çok sayıda uluslararası gözlemcide "Türk ordusunun Suriye'ye baskısının ardında, Washington ve Kudüs'ün desteklediği karmaşık uluslararası diplomatik bir operasyonun olduğu" kuşkusunu doğurdu.

Ankara-İsrail arasında yakın bir zamanda imzalanan askeri anlaşmalarla da desteklenen ve Washington tarafından kutlanan **Ankara-Kudüs ittifakı** Öcalan'ın Suriye'den çıkarılışında önemli etken oldu. Bu plânın hedefi Öcalan'ın Suriye'den çıkmasından sonra İsrail tarafından Golan Tepeleri'nin Suriye'ye iadesi, Suriye'nin de İsrail'e güvenlik konusunda garantiler vermesiydi. Sonuçta her ülke farklı nedenlerle bu işten kârlı çıkacaktır: ABD, İsrail, Suriye ve Türkiye de bir numaralı düşmanını ele geçirecekti...

Suriye üzerindeki yoğun baskı, uzun bir süredir hazırlanan operasyonun sonucudur. Tüm bunları organize edenlerin hiçbir şeyi şansa bırakmadıkları görülüüyordu. Öcalan en beklenmediği anda darbeyi yemişti; o, örgütü, zayıflıkları, iç çatışmaları, bölünmeleri ve psikolojisi hakkında her şey bilinmekteydi. 'PKK kamplarını hemen kapa' uyarısının tuzu kurumamıştı ki, Suriye Gizli Servisi, Öcalan'a ülkeyi terketmesini söyledi. Ardından da Şam'dan *"televizyona çıkma"* emrini aldı.

Teröristbaşı iyice köşeye sıkışmıştı. Suriye ona, **"Lübnan'daki Suriye'nin kontrolü altındaki topraklara taşınabilirsin"** teklifini getirdi. Öcalan artık mesajı almış ve korkmaya başlamıştı. Danışmanlarının tavsiyeleri doğrultusunda o günlerde gideceği yer hakkında sürekli fikir değiştiriyordu.

Suriye Sınırı Bombalanıyor

Teröristbaşının danışmanlarından ve Apo'yu hiç terk etmeyen kamikaze militan **Rozelin Deniz** kendisine Yunanistan'a gitmesini önerdi. Öcalan 19 Ekim 1998 günü bir uçurumun kenarından aşağıya doğru sürüklenmeye başladı. O akşam Öcalan Med-TV'ye çıkacaktı. Ancak Türkiye'den gönderilen bir sinyalle televizyon kanalının yayını karartıldı. Türkiye Basını, Türkiye'nin Suriye sınırını bombalamaya başladığını yazdı. Haber askerî kaynaklardan basına sızmıştı.

Suriye ile Türkiye arasında yapılan görüşmeler çok olumlu geçmiş ve iki ülke anlaşmaya varmıştı. Türkiye'nin tüm istekleri Suriye tarafından kabul edilmişti. Bu mutabakat metni imzalanır imzalanmaz Suriye Özel İstihbarat elemanı "Ağa" kod adlı **Mervan Zeki** Aponun Şam'daki evine gidip kötü haber getirdiğini, artık ülkesinin kendisini barındıramayacağını ilettili. Mervan Zeki, Abdullah Öcalan'a, *"Ya Türkiye ile aramızda savaş çıkar, ya Suriye'yi terk edersin veya biz seni yakalar, Türkiye'ye teslim ederiz, bu şıklardan birini tercih etmek zorundasın"* dedi. Aponun Lübnan'a gitme teklifine de; Suriye'nin Türkiye'yle yaptığı anlaşma çerçevesinde izin verilemeyeceğini dile getirdi. Apo, Bunun üzerine Yunanlı milletvekilleri tarafından daha önce Atina'ya davet edilen Öcalan kararını verdi. Rota, Yunanistan'dı. . Suriye'den çıkmadan evvel, PKK arşivini Şam'da bulunan Kürtlere dağıttı. Mevcut parasının elli bin dolarını yanına aldı, kalan iki milyon iki yüz bin dolarını, Delil kod adamına bıraktı. Yola çıktı.

Öcalan, Suriye Havayolları'nın tarifeli Şam-Halep-Atina-Stockholm seferine, yardımcısı **Ayfer Kaya** ile birlikte, **Abdullah Sarıkurt** adına düzenlenmiş bir pasaportla bindirilmişti. Suriye istihbarat teşkilâtı **El Muhaberat**'ın iki üyesi de onlara eşlik ediyordu. Böylece Apo 7 Temmuz 1979 yılında gittiği Suriye'den on dokuz yıl sonra bir daha geri dönmek üzere ayrılıyordu.

Nefes Alışı Bile İzlenecekti

MİT ise bu gelişmenin ardından Öcalan ı takibe aldı. **MOSSAD**'la iletişim kuruldu. Ancak Suriye den çıkarılan Öcalan ın nereye gittiği konusunda farklı bilgiler vardı. PKK liderinden günlerce haber alınamamıştı.

Ankara bir açıdan önünü görmeye başlamıştı ama, Apo'nun nereye gittiği konusunda çelişkili bilgiler alınıyordu. Bazı bilgilere göre Yunanistan'a, bazı bilgilere göre İsveç'e, Ermenistan'a, bazı bilgilere göreyse Rusya'ya gitmişti.

Suriye'den ayrılmasının ardından Apo'nun peşinde dünyanın en büyük gizli servisleri koşmağa başlamıştı. **CIA**, **Mossad**, **FSB**, **MİS**, **MİT**, **EYP**, çok sayıda Ortadoğulu ve Doğu Avrupalı ajanlar. Bu sırada Apo'yu yakından takip eden **MİT** ve **Mossad**, İngiliz-Amerikan dinleme sistemi olarak bilinen **Echelon**'dan en iyi şekilde yararlanmak akıllarına geldi. Bu **Echelon** sisteminin kurucuları arasında aslında Türkiye'de vardı. Fakat ne hikmetse o ana kadar *Büyük Kulak* denilen bu sistemin faydalarını bilmeyen Türk istihbaratçılarının akıllarına Çeçen Lider Dudayev'in bu **Echelon** sistemi sayesinde yerinin bulunduğu geldi. Ankara'da **MİT** karargâhında sistemi tanıyan teknik kadro derhâl çalışmaya başladı. Artık Öcalan'ın aldığı nefes bile dinlenecekti. Bebek katili için kaçış yoktu.

MİT, Yenimahalle'deki merkezinde dev dinleme antenlerini dikmiş, Genelkurmay istihbaratı elektronik imkânlarını seferber etmiş, Öcalan'ın frekansına ayarlı bir ses, bir telefon konuşması arıyordu. **MİT**'e Rusya'da olabileceği yolunda daha net bilgiler gelmeye başladı.

Echelon - Büyük Kulak Dinlemede

Çeçen direnişinin sembol ismi Cehar Dudayev'in refuze edilmesi gerektiği konusunda ABD-Rus ve Türk istihbarat servisinin Rus hayranı isimleri anlaşınca ABD'den getirtilen NEC marka uydu telefonu bir şekilde Çeçen liderine ulaştırılmalıydı. Bunun için hiçbir şeyden habersiz biri kullanıldı: Erbakan. Türk Başbakanı Çeçen lidere İmmarsat-M uydu telefonu armağan ederken, kurulan kumpastan habersizdi. Uzaktan olayı kontrol içinde izleyen kontr/espionaj uzmanı Atasagun'dan başka Türkiye'nin de ortağı olduğu bu uydu sisteminin yüz metre hata ile koordinat verdiğini bilen yoktu.

ABD'nin Türk istihbaratına (MİT), buradan da Türk Başbakanı'na ulaştırdığı uydu telefon muhataba verildikten sonra aktif hale geçince, Maryland Eyaleti'ndeki Signet super Computer merkezine akan bilgilerle Cehar Dudayev'in yirmi dört saat izlenme süreci başladı. Aynı anda Abdullah Öcalan'da da kullanılmıştı bu sistem. Nitekim ABD'nin süper gizli servisi **NSA'nın** dinleme faaliyetlerini yürüten eski ajan **Wayne Madsen'e** göre Abdullah Öcalan '*çok geveze ve aptal*' olduğu için kendisini ele vermişti.

PKK'nın başının, Suriye'den çıktıktan sonra Kenya'da yakalanıncaya kadar **NSA** tarafından izlendiğini söyleyen **Madsen**, '*Öcalan, çok geveze biri, cep telefonundan konuşmadan edemezdi ve biz de nerede olduğunu hemen belirlerdik. Rusya'dan başlayarak, Korfu Adası dahil her noktada dinledik. Öcalan'ın izlenmesinde İsrail'in de katkısı oldu. Öcalan, çok aptalca davrandı. Dinleneceğini bilmesi gerekirdi*' demişti.

Jirinovski'ye Yedi Milyon Dolar

18 Ekim de Öcalan'ın, Rusya ya kaçtığı yolundaki istihbarat bilgileri Cumhurbaşkanı Demirel ve hükümet yetkililerine iletildi. Dönemin Millî Savunma Bakanı Sezgin gazetecilere "Evet, bu yönde duyularımız var," dedi. Oysa Öcalan Yunanistan'a inmişti.

Atina'da kendisini Beka ve Şam'da ziyarete gelip kendisine destek olacaklarını bildiren Yunanlı milletvekilleri tara-

ından siyasi karşılama bekleyen Öcalan, karşısında yalnızca Yunan istihbarat görevlilerini buldu. Yunanistan gizli servisi EYP Başkanı **Albay Haralambos Stavrakakis** ile yardımcısı (daha önce Yunanistan'ın İzmir'deki askeri ateşesi olarak istasyon şefliği yapan) **Binbaşı Savvas Kalenderidis**, ona Başbakan **Kostas Simitis**'in talimatıyla Yunanistan'da kalmasının mümkün olmadığını bildirdi.

Öcalan öfkeliydi. Havaalanı dışına çıkartılmıyor, Olimpik Havayolları bürosunun bir odasında bekletiliyordu. PKK lideri Suriye'den çıkartılmanın şokunu atamamışken kendisini Rusya'da bulacak olmayı sindiremiyordu. Madem Yunanistan almıyordu, niye bir Batı Avrupa ülkesine gidemiyordu? PKK elemanlarının bundan umudu kestiklerini, üstelik Rusya'da Liberal Demokrat Parti'nin konuğu olarak barınabilmek için partinin ünlü lideri **Vladimir Jirinovski**'ye milyonlarca dolar (Türk güvenlik birimlerine göre en az yedi milyon dolar) rüşvet verdiklerini de bilmiyordu. Bu para ile Meclis'in alt kanadı Duma'da pek çok milletvekili de PKK liderini korumak üzere satın alınmıştı. Rusya sorumlusu **Mahir Velat** iyi çalışmıştı.

Arkasında Yunan parlâmenterlerin desteği olsa da, PKK lideri havaalanında Yunan istihbaratınca altı saat sorgulanmıştı. Sorguyu servisin başındaki Albay Haralambos Stravrakakis yapmıştı. Yunanistan, Öcalan a kucak açmanın büyük sorunlara yol açacağıнын farkındaydı.

Yunan istihbaratı Öcalan ı kısa süre sonra Falcon tipi bir uçağa bindirdi. Uçak Rusya ya doğru hareket etti.

Ankara ve Şam Anlaşıyor

Öcalan'ın kovulmasından sonra Türkiye'ye karşı 'dış politika' yürütme yeteneği kalmayan Suriye ile Adana'da çok gizli toplantılar yürütüldü. Şam yönetimi, Ankara'nın tüm taleplerini kabul etti

Türkiye karşısında askeri gücü olmayan, ama buna karşın dış politika yeteneğine PKK sayesinde kavuşan Şam, bu güçten yoksun kalınca, kuzey komşusuyla tamamen şeffaflaşmayı çıkarlarına uygun bulmuştu.

Türkiye'nin hemen hemen bütün taleplerini aynen kabul etmiş halde '**Adana Protokolü'nü**' imzaladı. Üç sayfalık protokolle Türkiye ve Suriye'nin şu konularda 'mutabık kaldığı' kayda alınıyordu:

Suriye, topraklarından kaynaklanan ve Türkiye'nin istikrarını bozmaya yönelik hiçbir faaliyete izin vermeyecektir. Suriye, toprakları üzerinden özellikle PKK'nın silâh, lojistik malzeme ve maddî destek teminine ve propaganda yapmasına müsaade etmeyecektir.

Suriye, PKK'nın terörist örgüt olduğunu kabul etmiştir. Ülkesinde, diğer bütün terör örgütleri meyanında, PKK ve tüm yan kuruluşlarının bütün faaliyetlerini yasaklamıştır.

Suriye, ülkesinde PKK'nın eğitim ve barınma amaçlı kamp ve diğer tesisler oluşturmaya ve ticari faaliyetlerine izin vermeyecektir.

Suriye, PKK mensuplarının üçüncü bir ülkeye geçişleri için ülkesini kullanmasına izin vermeyecektir. PKK'nın elebaşısının Suriye topraklarına girmemesi için bütün tedbirleri alacak, sınır kapılarını bu yolla talimatlandıracaktır."

Suriye konusunda herkes halinden memnun görünüyordu. Aslında çatışma olmadan savaş kazanılmış gibiydi. Türkiye, Cumhurbaşkanı'nın Suriye'yi tahdit etmesinden yalnızca yirmi gün sonra, adeta ordusuyla savaş kazanmış bir ülke gibi ayrıntılı şartlar kabul ettiriyordu. Türk diplomat ve askerler, 6 Ekim'de Demirel'in Mubarek'e verdiği talepler listesini fazlasıyla ayrıntılandırarak Suriyelilere kabul ettirmişti.

Safari Rusya'da Sürüyor

Atina'dan kapı dışarı edilen Öcalan ve beraberindekiler o gece saat 21.00 gibi Yunan istihbaratı EYP'nin kullanımındaki Falcon marka özel jetle Moskova'ya bırakıldı. Öcalan'ı Moskova havaalanında Jirinovski karşıladı ve evine götürdü.

Bu arada Mesut Yılmaz, Cem'den yalnız Rusya ve Yunanistan değil, tüm ülkeler nezdinde girişim istedi. MİT Müsteşarı Atasagun, Yılmaz'a Öcalan'ın Rusya'da bulunduğu adresin kesin olarak belirlendiği ve bunun 'müttefik istihbarat

teşkilâtlarınca da doğrulandığını' bildirdi. Öcalan'ın telefonları tespit edilmiş, MİT karargâhında izlemeye alınmıştı. Görüşmeleri tespit edilmeye başlamıştı. Yılmaz bu bilgiyi Cem'e iletti ve gereğinin yapılmasını istedi.

Aynı gün Rusya'nın yeni Ankara Büyükelçisi **Alexandr Lebedev**, müsteşar yardımcısı Büyükelçi **Mehmet Ali İrtemçelik** tarafından Dışişleri Bakanlığı'na çağrıldı ve aralarında sert bir görüşme geçti: *"Biz Öcalan'ın Rusya'da olduğunu biliyoruz."* Büyükelçi müdahale etti: *"Bu konudaki iddiaları inceliyoruz."* İrtemçelik üsteledi: *"Biz orada olduğunu biliyoruz. O nedenle, ciddi olalım. Buradan nereye gideriz, en iyisi nasıl yapılır, geleceğe bakıp karar verelim. Hayat yarın devam edecek. Türk-Rus ilişkilerinde bu işin izi kalmasın. Tersine, bu konuyu Türk-Rus ilişkilerini ileriye götürecek şekilde kullanmak da mümkün."*

Bu arada Türk Dışişleri'nin de bastırmasıyla Amerikalılar da devreye girmiş, ABD Dışişleri Sözcüsü Rubin, Öcalan'ı kimsenin barındırmaması gerektiği yolundaki bir açıklamasına *'Rusya dahil'* sözcüğünü eklemişti.

Ankara, Rusya gibi bir devi kızdırmayı göze alacak kadar kararlı bir ruh halindeydi.

Öcalan ise, Moskova yakınlarında Odinsovo bölgesinde sıkı korunan bir eve nakledildi. Bu sırada Öcalan'a *"Rusya hükümeti sizi kabul etmeyecek. Kendinize yer arayın"* denildi.

2 Kasım günü Jirinovski, yanında Duma'nın Jeopolitik Konseyi Başkanı **Aleksey Mitrinof** olduğu halde, Odinsovo'ya, Öcalan'ın yanına gitti. Öcalan bundan böyle Mitrinof'un evinde kalacak, bu arada hangi ülkelere gidebileceği araştırılacaktı. Yolun sonuna yaklaştığı hissine kapılan Öcalan, Rusya'dan sığınma talebini yineledi. Mitrinof, *"Duma'dan çıkarabiliriz"* dedi, *"Ama hükümet buna uymaz, seni gönderecekler."* Yine de bu Öcalan için önemliydi. Yunanistan ve İtalya'da benzeri çağrılarda bulunan PKK etkisindeki siyasetçiler için cesaret verici olabilir, uluslararası meşruiyet sağlayabilirdi.

Başbakan Yardımcısı İsmet Sezgin'in Beyaz Rusya'ya gideceğinin açıklanması o günlerde pek dikkat çekmedi. Sezgin, özel bir görevle Minsk'e gidiyordu. Bu görev, Öcalan'ın ülkeye ka-

bulünün ve sığınma hakkı verilmesinin engellenmesiydi. Sezgin 10 Kasım günü Minsk'ten bir tercih yapmasını istedi: Öcalan'ın dostluğu mu, Türkiye'nin dostluğu mu? Beyaz Rusya tercihini Öcalan'ı kabul etmeyerek yaptı. Suriye'nin ardından, küçük ama anlamlı bir diplomatik mücadele daha kazanılmıştı.

Türkiye'nin Beyaz Rusya kapısını kapatması üzerine Ruslar, Yunanistan ve Kıbrıs Rum Cumhuriyeti üzerinde durmaya başladı. Yunanistan Başbakanı Simitis'in ısrarlı itirazına karşın, Dışişleri Bakanı Pangalos, Öcalan ve PKK'ya sempatiyle bakıyordu. Türkiye'nin zor durumunun devam edeceği düşünceyle 109 Yunan milletvekili Öcalan'ı davet eden bir mektup imzaladı ama Simitis aşılamıyordu. Kıbrıs fikrine ise Öcalan karşıydı. Türk hava sahasından geçerken düşürülebileceğinden ya da Türk jetlerince inişe zorlanacağından korkuyordu. Tek seçenek vardı. O seçenek de İtalya idi.

Zaten, PKK'nın Avrupa şeflerinden **Ahmet Yaman**, **Yeniden İnşa Komünist Partisi** (YİKP) kanalıyla İtalya Başbakanı **D'Allema** ile irtibat kurmuştu. Ne pahasına olursa olsun koltuğunu korumaya kararlı olan D'Allema, karşılaşabileceği sorunların büyüklüğüne karşın yeşil ışık yakmıştı. Ancak siyasi iltica için garanti vermiyordu. Sonuçta Rus istihbaratçılar Öcalan'a ultimatomu verdi: 12 Kasım'da, saat 19.45'te Rus havayolları Aeroflot'un Moskova-Roma tarifeli seferi vardır. Ya buna binerek İtalya'ya gidecek ya da Türkiye'ye iade edilecekti. İrtemçelik'in Avdaev'e *'13 Kasım'dan önce yapın'* uyarısı etkili olmuştu.

Öcalan için seçenek kalmamıştı. İtalya'dan gelen Ahmet Yaman ve YİKP milletvekili **Romana Montavani** eşliğinde 19.45 uçağına bindi, çok zor geçen otuz üç gün ardından Rusya'dan ayrıldı. Apo'nun uçağı gecenin karanlığında İtalya'ya doğru yol alırken, sizler de biraz nefeslenin, bir çay molası verin. Molanın ardından sizlere gizli bir belgenin açıklamasını yapalım.

Apo'nun Gizli Kalmış Rusya Günleri

Atina'dan kovulan Öcalan'ı taşıyan uçak Rusya'ya inmiş ve havaalanında PKK'nın Rusya'daki elemanları tarafından karşılanmıştı. Teröristbaşının Rusya geçirdiği günler daha

sonra birçok basında yazıldı çizildi. Ancak bu bilgiler hep yüzeysel kaldı. İyi de yaklaşık iki ayını Rus topraklarında geçiren Öcalan'ı, kim veya kimler koruma altına almışlardı. Perde arkasında Rusya'da neler olmuştu. Şimdi size bu bilgileri ortaya dökerek olan yeni bir belge sunuyoruz.

Her fırsatta uluslararası komplodan dem vuran Öcalan ve ekibinin kamuoyundan sakladıkları Rusya günlerini dönemin PKK Rusya sorumlusu **Mahir Welat (Numan Uçar)**'ın koruması ve makam şoförü **Orhan Kaya**'nın günlüğünden okuyacağız.

Kaya'nın günlüğü PKK'nın Rusya pratiği ve Öcalan'ın Rusya günlerinin bugüne kadar hiç bir yerde yayınlanmamış ve karanlıkta bırakılmış hatta çarpıtılarak Öcalan ve ekibi tarafından kamuoyuna iletilen bilgileri çürütüğü ve Öcalan'ın kendi seçimiyle Türkiye'ye dönüşünün hikâyesidir.

Günlük

“... Mahir Welat, PKK Rusya sorumlusu olmasına rağmen örgütün dışındadır, nerede kalıyor, kiminle yaşıyor bilinmiyor. Her dakika kendisine ulaşmak mümkün, çünkü dört tane cep telefonu var ve bunlarla ilişki kurabiliyoruz. Örgütün evinde kalmıyor ve bazı söylentilere göre de Nadya adında bir Rus gazetecinin evinde kalıyor...”

Mahir beni aradı ve kendisini hemen almamı istedi, her zamanki buluşma yerine gidiyorum, bu büro KGB elemanı Mecit Mamuyan'ın bürosudur. Mahir'i devamlı buraya bırakıyor ve buradan alıyorum. Büroya gittim yarım saat sonra Mahir ve Mamu'yan geldi. Bir çantanın içerisinde 500, 000 ABD doları verdi ve bu parayı Moskova'ya 350 km. uzaklıkta bulunan Yoruslavya şehrine götürmemi istedi. Bu şehir PKK'nın aldığı köye çok yakın bir yerdir. PKK bu şehirde iki bin metrekarelik bir alan üzerinde üç bölümlük bir fabrika yapıyor ama, partinin hiç bir organının bundan haberi yoktur. Parayı mütahite vermek üzere götürmemi istedi. Anlamakta zorlandığım bir konu var ve kimseye de soramıyorum. Geçen ay M.Welat önderliğe tekmil verirken kulak misafiri oldum, fabrikanın

300.000 dolara mal olacağını belirtti. Ama, bu verdiğim parayla 700.000 bin doları buldu. Bu paraların partiden gelmediğini çok iyi biliyorum ve bu paraların kaynağını partinin bilmemesi, yine mütahide verilen bu kadar paranın partiden gizlemesine bir anlam veremiyorum.

Parayı bıraktıktan sonra Moskova`da alınan iki katlı derneğe geldim, yorgun olduğumdan dolayı örgüt evine gitmek isterken, Mahir tekrar arıyarak çok acil büroya gitmemi istedi. Malum büroya gittim, Mahir büro içinde bir yukarı bir aşağı tur atıyor, rengi solmuş, konuşurken titriyor. Bir türlü konuya giremiyor, kekeliyor hemen kendisine bir bardak su verdim, çok ciddi bir durumun olduğunu tahmin ettim.

Başkanın Suriye`den çıktığını, Yunanistan`a gittiğini, fakat Atina havaalanından içeriye alınmasına mücadele etmediklerini, şu anda havaalanında olduğunu ve Moskova`ya gelmek istediğini belirtti. Jiple Mahir ve Mamoyan`ı Başkan`ın gelişini konuşmak için KGB ile görüşme yerine götürdüm. Yaklaşık iki saat arabada kaldım ve görüşmeden çıktıktan sonra, Duma`ya gideceğimizi belirtti. Yol boyu konuşmalarından Başkan`ın gelişini KGB kabul etmiş, fakat Jirinovski`yi de devreye sokmalarının ilerisi için daha iyi olabileceğini ifade ediyorlardı. KGB Jirinovski ile gerekli görüşme saatini filan ayarlamıştı.. Duma`nın kapısının önüne gittik, Jirinovski`nin partisinde bir milletvekili bekliyordu ve bizi hemen Jirinovski`nin odasına götürdü, ben ise her zamanki gibi kapıda bekledim. Bir ara Jirinovski odasından çıktı ve yarım saat sonra geri geldi. Görüşme bittikten sonra Duma`nın içerisinde (Rusya Millet Meclisi) Mahir, Başkan`la görüştü ve hazırlanacak özel bir uçakla Moskova`ya geleceğini bildirdi.

Tekrar Jirinovski`nin yanına girip çıktıktan sonra, biz Duma`dan ayrıldık. Mamoyan`ın Bürosun`a Mahir`i bıraktım. Mahir`in talimatıyla Başkan`ın gelişini için yapılacak harcamalar için, örgüt evinde bulunan paradan 70.000 dolara alarak, Jirinovski`ye verilmek üzere kendisinin parti bürosuna bıraktım.

Mahir arkadaş, Başkan'ın Moskova'ya gelişinden hiç memnun değildi ve zorunlu olmasaydı da bu kadar uğraşmazdı. Mahir arkadaş Büro'ya bıraktıktan sonra, bana Başkan buraya geldiği zaman örgüt ilişki ve çalışmaları hakkında ve özellikle fabrikanın durumuna ilişkin hiç bir şey söyleme, zaten tüm dünyanın dikkatleri üzerimizde olacak, biz Başkanı kendi sorunlarımızla uğraştırmayalım dedi.

Başkan'ın geliş saati belli olduktan sonra, Moskova Havaalanı'nda küçük bir merasim töreni hazırladık. KGB ajanları bizi arabayla uçağın yanına götürdüler. Mahir arkadaş KGB elemanı Mamoyan, ben, Jirinovski ve partisinden beş milletvekili ile arkada bizi izleyen istihbarat elemanları var. Uçağın kapısı açıldı, önce Başkan, Rozerin ve Suriye'den kendilerine eşlik eden Ağa ve Mervan diye iki tane istihbarat elemanı ile birlikte indiler. Tek sıra halinde olanlarla tokalaştıktan sonra arabalara bindik.

KGB ajanı Mamoyan, Suriye'li iki istihbaratçıyı bir otele yerleştirmek için aldı götürdü. Havaalanından Jirinovski ile iki yardımcısı, Başkan, Mahir, Rozerin ve arkada bizi takip eden KGB ajanları ile birlikte, Moskova'dan elli km uzakta olan Jirinovski'nin çiftliğine geldik. Jirinovski bir süre oturduktan sonra kalkıp gitti.

Başkan burada kaldığı süre içerisinde dış güvenliği istihbarat elemanları yapacak, Başkanla beraber içeride Tayhan arkadaş, Rozerin ve Kazakistan Kürtlerinden¹ Fatma isminde bir bayan arkadaş kalacaklardı. Sabah ve akşam ben ihtiyaçları için gelecektim. Mahir arkadaş gerek gördüğü zaman çiftliğe gelecek, deşifre olmaması için de sınırlı sayıda kişilerin haberi olacak ve mecburi olmadıkça, kimse dışarıdan gelmeyecekti. KGB ile yapılan anlaşma budur.

KGB'nin Rusya Devlet Başkanı Primakov'u da bilgilendirdiğini de öğrendik. Başkan'ın durumuna ilişkin hiç bir sorun görülüyor. Başkan bir haftadır Moskova'da ve Rusların yaklaşımı, gidiş gelişlerimizde hiç bir sorun yaşamıyorduk. Başkan ile üst düzeylerde görüşmeler yapılıyor.

1 Kazakistan'da yaşayan Kürtleri kastediyor olmalı (y.n.)

Yine Mahir arkadaş malum büroya beni çağırdı, Türkiye`den bir bayan misafir geleceğini ve onu havaalanından alıp, örgüt evine getirmemi istedi. Moskova havaalanına gelen bayarı aldım ve örgüt evine getirdim. Gelen bayanın HADEP Van Belediye Başkanı olan S: Özarslan`ın hanımı olduğunu öğrendim. Aynı gün bu bayan ve Mahir arkadaşı alarak, Başkanın yanına götürdük. Üç saat başbaşa görüştüler. Bu bayan iki gün kaldıktan sonra Türkiye`ye geri döndü.

Bu görüşmeden sonra Başkan`ın bulunduğu yere ihtiyaçlarını götürürken, Rus istihbarat elemanları arabayı aramaya başladılar. Ben buna bir anlam veremedim, herhalde güvenlik amacıyla yapılıyor diye düşündüm. Öcalan ile Türkiye`den gelen ziyaretçi ne konuştu bilmiyoruz umuyoruz bunu açıklarlar.

On beş gündür Başkan Moskova`da, Partinin aldığı köye götürecektik, fakat KGB güvenlikten dolayı uygun olmadığını belirtti.

Mahir arkadaş yine aradı ve Türkiye`den iki misafirin geleceğini belirtti, ama telefonda kim olduklarını söyleyemedi. Yalnız uçağın geliş saatini belirtti, trafik çok sıkıştıktı zor havaalanına ulaştım. Gelenleri tanımıyorum. Eski bir Hürriyet gazetesini elime aldım ve gelenleri tanımaya çalıştım. Gelenlerden birisini çok eskiden tanırım, bir dönem DEP`in içinde yer almış, fakat karanlık birisidir. Bir dönem İstanbul`da DEP ilçe başkanlığını yaparken bu kişi hakkında çok ciddi iddialar vardı. Bu şahıs Van`ınilçesinden..."

Evet Günlük olarak sunulan belgede yazılanlar bu kadar. Şimdi bir de teröristbaşı Öcalan`ın kendi ağzından Rusya macerasını dinleyelim.

Apo Anlatıyor

"... 09 Ekim 1998 günü Yunanca bilen ve Yunanistan temsilcisi olan Rozerin kod Ayfer Kaya olduğu halde bir Suriye uçağı ile çıkış yaptım. Çıkmadan evvel Avrupa

temsilciliğinden Abdullah Sarıkurt adına düzenlenmiş bir pasaport temin ettim. Pasaporta kendi fotoğrafımı yapıştırdım. Yunanistan'a geldiğimizde o zamana kadar bana büyük ilgi gösteren PKK ya dost olduğunu ifade eden Yunanistan son derece kötü yüzünü gösterdi.

Bana üç saat içinde ya geldiğin yere döneceksin veya istediğin yere gideceksin dediler. Bu arada Rozerin Yunan servisinden Dimitri ile görüştü Yunanistan'dan ayrıldık ve Moskova'ya geldik. Moskova'ya gitmeden evvel Yunanistan iltica talebinde bulundum ancak kabul edilmedi. Moskova da Jirinovski kanalıyla temasa geçtim, zaten beni davet etmişlerdi. Mitropano beni Suriye'de iken davet etmişti. Bu Mitrapano Jirinovski'nin partisine mensup bir şahıstır. Otuz üç gün süre içerisinde bunların bulunduğu evde kaldım. Bu süre içinde Ariski isimli iç güvenlik sorumlusu olan şahısla temaslarda bulundum. DUMA 298 oyla benim Rusya'da kalmamı bir çekimser oya karşılık kabul ettiği halde Başbakan Pironavto anlamadığım bir nedenle bu kararı uygulamadı. Otuz üç gün sonra Rusya'dan ayrılmak zorunda kaldım...”

Tahminimiz bu kadar bilgi sizlere yeterli gelmiştir. Biz tekrar Safari Operasyonu'muza kaldığımız yerden devam edelim.

İtalya Apo'yu Davet Ediyor

Tarih 21 Ekim 1998... **Başbakan d'Alema'nın** göreve başlamasından kısa bir süre sonra Apo'nun Roma'daki yandaşları Moskova'dan gizli mesaj alırlar. Apo'yu Suriye'den çıktıktan sonra misafir eden Ruslar'ın sabrı artık tükenmiş ve ilk uçakla nereye olursa olsun göndereceklerini bildirmişlerdi. Suriye'de kendisini ziyaret eden iki İtalyan komünist vekil ve elli parlamenterin imzalı davetini hatırlayan Apo da gözüne İtalya'yı kestirir. İtalyan hükümetini ikna etme görevini de PKK'nın Roma'daki temsilcisi **Ahmet Yaman** ve **Akif Hassan'a** verir.

Hassan ve Yaman, Apo'yu Suriye'de ziyaret eden Yeniden İnşa Komünist Partisi üyesi milletvekili **Ramon Mantovani'nin** aracılığı ile komünist lider **Fausto Bertinotti'nin** evine gider. Bertinotti o sırada misafirlerini uğurlarken bir yandan da milletvekili Mantovani ile PKK'luları karşılar. Konuşmayı Hassan yapar, tercümanlığı da Yaman. Evde göze çarpan ilk şey ise, Mantovani'nin Suriye ziyaretinde Apo tarafından kendisine hediye edilen halının Bertinotti'nin evini süslemesi... Mantovani, Apo'nun hediyesi halıyı komünist lidere vermiştir. Bertinotti konuklarını salona alır ve sohbet başlar. Hayatında ağzına bir yudum alkol koymamış olan Hassan, viskiyi bir dikişte içer. Apo'nun İtalya'ya gelme isteği karşısında Bertinotti, d'Alema'yı cep telefonundan arar. On beş dakika konuşurlar. d'Alema'nın, Öcalan'ın adını bile doğru dürüst bilmediği anlaşılır ancak cevabı nettir: **"Bize çok problem yaratacak bir hikaye -iç geçirir- ama**

durum buysa, tamam getirelim.” Alınan karara göre de, Apo en fazla 3-4 ay bir İtalyan vekilin evinde kalmalıdır ve geliş i gizli tutulmalıdır. d’Alema’nın sözleri PKK’lılara iletilir.

Yeniden İnşa Komünist Partisi milletvekili **Ramon Mantovani**, PKK’lı **Ahmet Yaman** ile birlikte Apo’ya eşlik etmek için Moskova’ya gider. Mantovani ilk kez Rusya’ya ayak basıyordu. Yaman ve Mantovani Moskova’nın Sheremetevo havaalanında Rusya gizli servisi (**FSB**) görevlileri tarafından karşılandı ve gizli bir bölüme alındılar.

Uzun bir bekleyiş ten sonra Öcalan, FSB’ye ayrılan büroya gelir. Mantovani, Apo’ya İtalyan Hükümetinin teklifini iletir. Yani Almanya kendisini iade etmesini isterse yasalara göre İtalya’nın yapabileceğ i bir şey yoktu. Öcalan durdu ve *“Almanya’dan gelecek her türlü problemi göğüsleyeceğ im. Beni İtalya’da siyasi sığınma elde etmeye götürecek yolda yürümeye karar verdim”* şeklinde cevap verir. Bunun üzerine Mantovani hemen İtalyan Dışışleri Bakanlığı müsteş arı **Umberto Ranieri**’yi arar. Ranieri *“Peki, hareket edin”* diyerek onay verir.

Mantovani, Öcalan’a İtalya’ya normal uçuş la gideceklerini ve Roma havaalanı Fiumicino’ya “yaklaş ık” varış saatlerini bildirdi. Apo onaylayınca anlaş ma yapılmış oldu. Sabrı taş an Ruslar bu anlaş mayaya çok sevinmiş ti.

Apo ve beraberindekiler Sheremetevo havaalanında silâhlı adamlarla dolu yarı karanlık polis ofisinde beklerken, tiryaki olan Mantovani bir sigara yakmak ister. Ancak adamlardan hiçbir i Apo’nun yanında sigara içmeye cesaret edemezdi. Hatta yandaşları PKK kamplarında dahi sigara içilmediğ ini Mantovani’ye şöyle anlattılar: Köylere sigara almak için inen adamlarımız dan çoğ unu Türkler yakaladı. Bu yüzden Öcalan, kamplarda sigarayı yasaklamış ti...

Yarım saat daha geçtikten sonra Mantovani’nin sigara krizi iyice artıyordu. Apo’ya durumu nasıl açıklayacağı nı bilemeyen Yaman, sonunda *“yoldaş Mantovani çok hasta, sigarasızlığ a dayanamıyor”* bahanesini uydurdu. Apo, bir müddet düş ündükten sonra onayı verdi. Kendisine de bir sigara getirten Apo yakmadığ ı bu sigarayı parmaklarının arasında oynattı...

Sonuçta Rus istihbaratçılar Öcalan'a ultimatomu verdi: 12 Kasım'da, saat 19.45'te Rus havayolları Aeroflot'un Moskova-Roma tarifeli seferi vardır. Ya buna binerek İtalya'ya gidecek ya da Türkiye'ye iade edilecekti. İrtemçelik'in Avdaev'e '13 Kasım'dan önce yapın' uyarısı etkili olmuştu.

Öcalan için seçenek kalmamıştı. İtalya'dan gelen **Ahmet Yaman** ve YİKP milletvekili **Ramon Mantovani** eşliğinde 19.45 uçağına bindi, çok zor geçen 33 gün ardından Rusya'dan ayrıldı.

Ülkenizden Siyasi Sığınma Talep Ediyorum

İtalyan milletvekili **Ramon Mantovani**, uçak yolculuğu boyunca Apo'ya Roma havaalanına indiğinde ne söylemesi gerektiğini ezberletir. Apo, bu "sihirli formülü" söyleyecek ve polisi kandıracaktı. İşte formül: "*Adım Abdullah Öcalan, Kürdistan İşçi Partisi'nin başkanıyım. Üzerimdeki belgeler bunlar, sahtedirler. Ülkenizden siyasi sığınma talep ediyorum,*" diyecektir. Mantovani sınırda bürokratik işlemler nedeniyle bekletilmemesi için çok hasta olduğunu ve hastaneye gitmek istediğini söylemesini önerir. İtalyan sınırında her şey ayarlanmıştı. Bir sorun çıkmayacaktır.

Öcalan'ın yanında her zamanki gibi Yaman, kamikaze militan Rozelin (**Ayfer Kaya**) ile PKK'nın Rusya'daki temsilcisi **Mecit Mamoyan** vardı.

Apo'nun yolculuğu rahat geçer. Rus havayollarının uçağında Apo ve adamlarına verilen hizmet olağanüstü iyiydi. Servis mükemmel olmasına rağmen uçakta İtalyan milletvekili ile PKK'lılar pek muhabbet etmedi. Hatta yolculuk biraz da gergin geçti. Uçak, Roma'ya yaklaşırken, Yeniden Kuruluş Komünist Partisi milletvekili Mantovani'nin dikkatini Apo'nun yandasının elinde tuttuğu bir çanta çekti.

Birkaç saat sonra Roma'nın ışıkları görüldü. Uçak inerken Apo'nun ağzından "*Her şey yolunda gidiyor, geldik galiba*" sözleri döküldü. Uçak, Roma havaalanına indiğinde Apo, "*İşte Avrupa'dayız*" diye bağırdı.

Ancak Apo'nun keyfi, on dakika sonra değişecekti. Uçaktan inen Apo'yu polisler tepeden tırnağa süzüyordu. Saat gece

22.00'yi geçmişti. Öcalan sınır polislerine “*Abdullah Sarıkurt*” adına düzenlenmiş olan sahte pasaportu teslim etti. Ardından da “sihirli formülü” söyledi. Polis ne demek istediğini anlamadı. Apo, formülü yineledi. **Ahmet Yaman** ve **Mecit Mamoyan** sessizce arkalarındaydı. Bu arada Rozelin’in işlemleri çoktan tamamlanmıştı. Mantovani de İtalyanlar’a ayrılan kapıdan çıktı.

Öcalan İtalya’da Tutuklanıyor

Ancak Apo, Roma Fiumicino Havaalanı’nda şok yaşar. İtalyan polislerinin hiç de onu bekleyen bir hali yoktur. Pasaport polisi Apo’nun gerçek kimliğini öğrenir öğrenmez Digos’u (İtalyan Terör’le Mücadele Polisi) çağırır. Apo’nun yanına sivil polisler yaklaştı ve “*Hepinizi emniyete götürüyoruz*” dedi.

Havaalanında Digos’un ofisine çekilen Apo apar topar, Via Genova’daki merkez komiserliğe götürülür. Komiserlikte, bodrum katında bir odadan diğerine sürüklenerek, parmak izinin alınması, fotoğraflarının çekilmesi, kimlik tespiti Apo’yu ve adamlarını çileden çıkarır.

Apo, 12 Kasım 1998 tarihinde, saat 23.50’de tutuklandı. Havaalanında çekilen Apo’nun görüntüleri de birkaç gün içinde ortadan kayboldu. Apo, tuzağa düşmüştü...

Roma’nun Via Genova’daki Emniyet Genel Müdürlüğü Digos’un birinci katındaki büroda hızla Apo’nun tutuklanması ile ilgili evrak hazırlandı. Apo’nun cepheden ve profilden fotoğrafları çekildi. Parmak izleri alındı. PKK’lılar şaşkındı. Apo’ya “*Başkanım sakın olun. D’Alema sözünü tutacaktır. Bertinotti kendisiyle konuştu. Mantovani size eşlik etti. Siyasi sığınmayı elde edeceğiz. İtalya ihanet etmeyecek. Her şey yolunda gidecek*” dediler.

Ancak polisler Apo’nun karşısına bir kelepçe ile çıktı. Öcalan’ı bileklerinden yakalayarak kelepçeyi taktı. PKK’lılar Digos’un şefine şöyle bağınyordu: Ne yapıyorsunuz Dott. Vulpiani, bu büyük bir hata, siyasi sığınma istedi. Bizi kandırdınız... Artık çok geçti. Apo’nun yeni durağı, Roma’nun dışındaki Palestrina Hastanesiydi...

İtalya'nın 12 Kasım'da saat 21.45'de Roma'nın Leonardo da Vinci havaalanına inen Öcalan'ın gözaltına alındığı haberi ilk anda memnuniyet yarattı. Saatler geçtikçe hava değişti. Açıklamaya göre Öcalan, Regina Celia Cezaevi'ne götürülmüş, rahatsızlandığını söyleyince Palestrina Hastanesi'ne kaldırılmıştı. Tutukluluğu burada sürecekti.

Alman Polisi Müjdeyi Veriyor

Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican, 10-15 Kasım tarihleri arasında yapılacak toplantı için, bir heyetle birlikte Almanya'da bulunuyordu. 13 Kasım günü, Anti-terör gurubu GSG-9'un yapacağı gösteriler izlenmeye gidilirken, yolda bir mola verilmiş, Necati Bilican ile BKA (Federal Kriminal Müdürlüğü)'nın Başkan Yardımcısı **Bernhard Falk** ayak üstü sohbete başlamışlardı.

Bernhard Falk'ın cep telefonu çaldı. Görüşmeye başladı. Bir ara, Necati Bilican'la göz göze geldiler. Yanından uzaklaştı. Konuşmasına devam etti. Geri geldiğinde, yüzü gülüyordu. Çok güzel bir haber aldığı belliydi. Tercüman Ersoy Özkalcı'ya tane tane: *"Lütfen sayın Necati Bilican'a söyleyin, Roma'daki görevlimizden şimdi aldığım habere göre, Abdullah Öcalan, Roma'ya giriş yaparken, sahte bir pasaportla yakalanmış. Şu anda hastanede tutuluyor"* dedi.

Tercüman Ersoy Özkalcı, duyduklarına inanamadı. Yutkundu, tereddüt etti. Ne yapacağını bilemedi. Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'a, *"Sayın Genel Müdürüm, Abdullah Öcalan Roma'ya giriş yaparken, yakalanmış. Şimdi hastanedeymiş"* dedi, sesi titreyerek. Necati Bilican da şaşırmıştı, sevinçten ve heyecandan: *"Evladım. Doğru tercüme ettiğine emin misin?" "Eminim, efendim."* *"Sor bakalım, haber kesin mi, teyitli mi?"*

Tercüman, *"Efendim, haber kesin mi, teyitli mi?"* diye, sordu. BKA Başkan Yardımcısı Bernhard Falk, *"Haber güvenilir kaynaklardan geldi. Kesin. Az önce gelen telefon, bununla ilgiliydi. Roma'daki görevlimizdi, arayan"* karşılığını verdi... Türkiye, Apo'nun yakalandığını öğrenmişti!

Bölücü Terörle Mücadelemiz Sürecek

Başbakan Mesut Yılmaz, PKK'nın başı Abdullah Öcalan'ın İtalya'da yakalanışını Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit'le birlikte düzenlediği bir basın toplantısıyla açıkladı. Başbakanlıkta düzenlediği basın toplantısına, "Bölücü terörle mücadelemizde Suriye üzerinde uyguladığımız baskılar sonucu, bu mücadelenin çok olumlu yeni bir aşamaya geldiğini sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyorum" sözleriyle başlayan Yılmaz, Öcalan'ın İtalya'da yakalandığı bilgisinin gelmesinin ardından, bütün kânnallardan bu bilgilerin doğruluğunu araştırmaya başladıklarını kaydederek, şunları söyledi: "İtalya'daki Büyükelçimiz sayın İnal Batu, İtalyan makamlarıyla temas etti. Emniyet ve MİT aynı konuyu araştırdılar. Neticede, bu bilginin doğru olduğu anlaşıldı. Nitekim, kısa bir süre önce İtalyan İnterpolü'nden Türk İnterpolü'ne gelen bir yazılı mesajda, 1949 Şanlıurfa doğumlu Abdullah Öcalan'ın dün akşam Rus Havayolları Şirketi Aeroflot'un Moskova-Roma seferiyle Roma'nın Fiumicino Havaalanı'na indiği, üzerinde 1951 Konya doğumlu Abdullah Sarıkurt'a ait bir sahte pasaportun çıktığı ve kendisinin İtalyan mahkemesince Türkiye'ye iade amacıyla tutuklandığı teyit edilmiştir."

Pasaportun Sahibi İçerde

Yılmaz, üzerinde Abdullah Sarıkurt sahte kimlikli sahte Türk pasaportu bulunan bölücü teröristin Regina Celi Cezaevi'ne konulduğunu ifade etti. İtalyan Büyükelçisi'ni Başbakanlığa davet ettiğini ve kendisine Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti adına iade talebini ilettiğini kaydeden Yılmaz, sözlerini şöyle sürdürdü: "Aynı girişim, Roma'da da Roma Büyükelçimiz İnal Batu tarafından İtalya Dışışleri Bakanlığı nezdinde yapılmıştır. Bu kişinin üzerinden çıkan söz konusu pasaport, daha önce MİT tarafından tespit edilmiş olup, bütün ülkelere bildirilmişti. Bu pasaportun 1997 yılında Frankfurt Başkonsolosluğumuz tarafından düzenlendiğini biliyoruz. Bu pasaportun adına düzenlendiği kişinin de daha önce PKK'nın Amanya'daki faaliyetlerinde görev almış biri olduğunu biliyoruz. Şimdi iade talebiyle yaptığımız bu girişim, İtalyan mahkemeleri tarafından görüşülecek

ve karara bağlanacaktır. Bu konuyla ilgili olarak, ABD'nin Ankara Büyükelçisi'ni de davet ettim. ABD'nin bu konuda başından beri gösterdiği tutum nedeniyle hükümetimin teşekkürlerini ilettim. NATO içerisinde müttefikimiz olan İtalya'nın bu konuda yanlış bir tutum içerisine gireceğine ihtimal vermediğimizi, ancak bu konuya yakın ilgilerini muhafaza etmelerini beklediğimizi kendisine söyledim."

Pasaport Sahibinin Köyünde Şaşkınlık

Öte yandan, Apo'nun pasaportunu kullandığı Abdullah Sankurt'un Konya'nın Kulu İlçesi Çöpler Köyü nüfusuna kayıtlı olduğu ortaya çıktı. On yıl önce Almanya'ya giden Sankurt'un pasaportunu APO'ya verecek kadar PKK'lı çıkması herkesi şaşırttı.

İtalya'da yakalanan PKK lideri Abdullah Öcalan'ın fotoğrafını değiştirerek pasaportunu kullandığı Almanya'daki Konyalı Türk vatandaşının üç yıldır ortalarda gözükmediği belirlendi. Daha önce de PKK ile ilgili çeşitli olaylara karıştığı iddia edilen 2.5.1951 Konya Kulu doğumlu Abdullah Sankurt'un, 10 Ocak 1996 tarihinde aldığı TR-1 555993-175 seri nolu pasaportunu kaybettiğini belirterek Frankfurt Başkonsolosluğu'na başvurduğu belirlendi.

Sankurt'a 22.12. 1997 tarihinde TR J 800475-11356 seri nolu yeni bir pasaport verildi. 2 Mayıs 1951 doğumlu Sankurt'un yaklaşık on yıldır Almanya'da yaşadığı ve Konya'nın Kulu İlçesi'ne bağlı Çöpler Köyü nüfusuna kayıtlı, baba adının Abdullah, anne adının ise Ayşe olduğu kaydedildi. Yeni aldığı ve Öcalan'ın üzerinden çıkan pasaportun süresi de 21 Aralık 1998'e kadar olduğu saptanan Sankurt'un Almanya'da en son Frankfurt'ta yaşadığı ve işçi statüsünde gözüktüğü belirlendi.

Çöpler Köyü Muhtarı 58 yaşındaki İsmet Çeliker ise Abdullah Sankurt'un ilkokul mezunu olduğunu ve çobanlık yaptığını söyledi. Çeliker, Sankurt'un askerlik görevini tamamladıktan sonra 1983 yılından İskan Bakanlığı'nda işe girdiğini ve 2.5-3 yıl çalıştıktan sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü'nden aldığı turist pasaportuyla Almanya'ya gittiğini anlattı. Çeliker,

"Yaklaşık 3 ay önce, bazı jandarma yetkilileri de bu ismin köyümüzde olup olmadığını sordu. Ben o zamanlar gurbetçi olduğu için bir evrak nedeniyle soruşturulduğunu sanmıştım. Ama adam, Öcalan'a pasaportunu kallandırarak kadar PKK'nın içindeymiş" dedi.

Muhtar Çeliker, kendisiyle telefonla konuşan hha muhabirine de şunları söyledi: *"Başbakan Mesut Yılmaz'ın basın toplantısını izledim. Caniye pasaportunu kullandıran 1951 doğumlu Abdullah Sarıkurt maalesef bizim köylü. Köyümüzde hiçbir yakın akrabası yok. Onlar da Almanya'da. Çoluk-çocuk Almanya'nın Frankfurt Kenti'nde yaşıyorlar. On yıl önce gittiler. Abdullah Sarıkurt, geçenlerde köye geldi ve iki gün kalıp gitti. Kahvede sohbet sırasında herkes onun da PKK'lı olduğunu zaten anlamış. Ama iş işten geçmiş."*

Apo'yu Getireceğiz

Başbakan Mesut Yılmaz, terörist Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye iadesinin mutlaka sağlanacağını söyledi. İtalya Hükümetinin bebek katiliyle ilgili kirli pazarlıklara alet olacağını beklemediğini belirten Yılmaz, iade için İtalyan bir avukat tutulduğunu da bildirdi.

Başbakan Mesut Yılmaz, daha önce hükümeti oluşturan üç partinin genel başkanları olarak, *'idam cezasını kaldıracaklarına'* ilişkin bir deklarasyon yayınladıklarını hatırlatarak, *"Bu vaadin yerine getirilmesini yeniden değerlendireceğiz,"* dedi. Yılmaz, idam cezasının kaldırılmasıyla birlikte, otuz bin vatandaşın katili olan terörist başı Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye iadesini mutlaka sağlayacaklarını vurguladı.

Yılmaz, suçluların iadesine ilişkin alınan önlemlere, bugün toplanacak Bakanlar Kurulu'nda nihai şekli verildikten sonra kamuoyuna açıklanacağını anlattı. Yılmaz bir soru üzerine de İtalya, Yunanistan ve başka ülkelerde, bazı parti ve milletvekillerinin teröristbaşı Apo'ya sahip çıkma girişimlerini doğruladı. Yılmaz, muhatabın İtalyan Hükümeti olduğunu vurgulayarak, şunları söyledi:

"İtalyan hükümetinin bu katille ilgili kirli pazarlıklara alet olacağını, en azından bu aşamada düşünmüyoruz. İtalya'ya talebimizi Interpol aracılığıyla ve diplomatik yollarla ilettik. İtalyan Adalet Bakanlığı'ndan sorular geldi. Bu konudaki istişareler sürüyor. Uzman bir İtalyan hukukçu bu çerçevede Ankara'ya gelecek. Gerekirse İtalya mevzuatını çok iyi bilen birden fazla İtalyan avukat tutulacak. Çalışmalar gerekli ciddiyette yürütülüyor. Kimse merak etmesin."

İtalya'ya bu aşamada ekonomik ambargo düşünmediklerini ifade eden Yılmaz, *"Bu kaatile imkân sağlayan hiçbir ülke hukuk devleti olduğunu iddia edemez. İtalya, terörden çekmiş, teröre karşı bir ülkedir. Elbette meseleyi siyasi zemine çekme gayretleri var. Ama bu katilin işlediği kanlı cinayetler hiçbir şekilde örtülemez. Katil için siyasi gayretler yanında İtalya'da asgari hukuk anlayışının mevcut olduğunu düşünüyoruz,"* dedi.

Yılmaz, terörist başı Apo'nun nerede bulunduğuna ilişkin bir soruya ise *"Büyükelçi ile konuştum. Güvenlik amacıyla kamuoyuna yanlış deklarasyonlar yayınlıyorlar. Doğrusu, İtalyan istihbarat örgütünce, güvenli bir yerde tutuklu olarak tutuluyor"* cevabını verdi.

Kod Adı "Uyanık"

1998 yılının Kasım ayının sonları...Türk **Başbakan Bülent Ecevit**, İsrail Başbakanı **Netanyahu**'yu aradı ve uzun zamandır başka ülkelerce de terorist olarak kabul edilen Abdullah Öcalan'ın yakalanmasında **Mossad**'ın kendilerine yardımcı olup olamayacağını soruyordu.

Bu tarihlerde Öcalan Moskova'dan İtalya'nın başkenti Roma'ya geçmişti. Başbakan Bülent Ecevit'in Netanyahu'yu araması bu zamana rastlıyordu.

İsrail için Türkiye ile ilişkileri sürdürmek bölgedeki stratejik ve diplomatik varlığı açısından önemliydi.

Netanyahu, teklifi kabul etti ve Halevy'ye (Mossad başkanı), Öcalan'ın bulunmasını emretti. Bu bir *"kara operasyon"* olacaktı. Yani **Mossad**'ın katılımı asla basına açıklanmayacaktı. Eğer başarı sağlarsa, bunun için Türk istihbaratı MIT kutlanacaktı.

Plana “*Uyanık*” kod adı verildi. Bu isim, Halevy’nin Irak’ta süregelen operasyonlarını bozma endişesini yansıtıyordu. Çünkü Mossad ‘katsaları’ (ajanları) Saddam Hükümetini devirmek için Kuzey Irak’taki Kürtler’le yoğun çalışma içindeydi.

Altı Mossad ajanı Roma’ya gönderildi. Bir Mossad hücre evinde çalışan ekip Öcalan’ın Vatikan yakınlarındaki dairesini gözlem altına aldı. Kadın ajana, onunla bağlantı kurmaya çalışması söylenmişti. Hatta gerekirse onunla yatağa dahi girmesi tembih edildi. Mossad ajanları Yaklaşık on yıl önce, **Mordechai Vanunu**’nun sonunu getiren tekniği kullanmaya başladılar. Ancak Öcalan aniden İtalya’dan ayrılınca yapılan plânlar suya düştü. Fakat bu yapılan plânın iptali anlamına gelmiyordu. Öcalan nereye gitse takip edilecek ve gereken yapılacaktı.

Burada Kalıyor

Bu arada Çocuk katili Abdullah Öcalan’ın, Roma’ya altmış kilometre uzaklıkta Castelli Romani bölgesinde özel bir klinikte yattığı kesinleşti. Roma’da, havalanında tutuklandıktan hemen sonra Regina Celio Cezaevi’ne nakledildiği iddia edilen, ardından Celio Askeri Hastanesi’nde olduğu söylenen Apo’nun Palestina Kliniği’nde kaldığı Roma Büyükelçisi **İnal Batu** tarafından teyit edildi. Batu, gazetecilerin, “*Bölücü örgütün başı Palestina Kliniği’nde mi?*” şeklindeki sorularını “evet” diye yanıtladı. İngiliz pasaportu ve İngiliz basın kartı taşıdığı için Palestina Kliniği’ne girmeyi başaran Roma’daki Hürriyet ekibinden Faruk Zabcı’nun izlenimleri şöyle: “*Kimlik kontrolünden sonra demir parmaklı klinik kapısından içeri girmeyi başardık. Karşıımıza ilk çıkan güvenlik yetkilisine Apo’nun burada olup olmadığı sorusunu yönelttik ve şu cevabı aldık; “Öcalan askeri hastaneye hiç gitmedi. Havaalanından direkt buraya getirildi. “İtalyan SAS’ları diye bilinen NOCS yetkilileri eşliğinde bahçeyi geçerek kliniğin kapısına kadar geldik. Doktorlara Apo’nun rahat-sızlığını sorduk ancak konuşmama emri almışlardı. Apo’nun iki katlı binanın ikinci katında büyük bir odada kaldığını öğrendik. Odasında altı polisin yanı sıra üç arkadaşı kalıyormuş, sağlığı da yerindeymiş. Az yiyor, bol su içiyormuş.”*

Apo Gizlice Kaçırıldı

İtalyan polisi, Roma İstinaf Mahkemesi kararının ardından bölücübaşı Öcalan'ı polisiye filmelerine taş çıkartacak bir operasyonla, tutulduğu Roma'daki Palestrina Hastanesi'nden kaçırdı. Öcalan'ın bir villaya yerleştirildiği iddia edildi. Roma'ya ayak bastığından itibaren, deneyimli İtalyan güvenlik timlerinin mükemmel korumaları sayesinde hiçbir basın mensubuna yakalanmayan Apo, bir hayalet gibi yer değiştirdi. Mahkeme kararının ardından polis korumalı ambulanslar sürekli olarak hastaneye giriş çıkış yaparak gazetecilerin dikkati dağıtıldı.

Apo, İtalyan polisi, jandarması ve özel timlerince abluka altına alınmış olan hastanenin ikinci katının arka tarafında, iki yataklı bir odada kalıyordu. Dikkatler bu kata çekilmişken, tüm gazeteciler giriş kapısında Apo'nun çıkma ihtimaline karşı beklediği. Polis, akşam karanlığından yararlanarak bölücübaşını hastanenin arka kapısından kaçırdı. Bu bölgeyi boş tutan polis, hastane binasının yanındaki inşaatın altında bekleyen polis otomobilleri ve ambulanslar aracılığıyla Apo'yu kaçırdı. Karanlıkta gazetecilerin görebildikleri sadece polis araçlarının tepe lâmbalarıydı.

İtalyan Tezgâhı

PKK'nın başı Abdullah Öcalan'ın tutuklanmasıyla sonuçlanan Roma'ya kaçış macerasının ardında İtalyan Hükümeti içindeki bir kanadın çevirdiği dolapların bulunduğu ortaya çıktı. Dokuz ayrı partiden oluşan sol koalisyonun içindeki radikal kanadı oluşturan **Yeşiller Partisi**'nden Paolo Cento, hükümeti iyice zorda bırakacak bir açıklama yaparak, *"Biz Apo'yla anlaşıp Roma'ya getirttik"* dedi. Cento'nun verdiği bilgiye göre davet kararı otuz iki parlamenter ve senatörün imzasıyla gerçekleşti. Parlamento ve Senato'nun dışişleri komisyonlarında yapılan görüşmelerden sonra, Kürt sorununun uluslararası platforma taşınabilmesi için, Apo'nun davet edilmesi kararlaştırıldı. Bu davet metnini imzalayanların başında da **Komünist Partili Adalet Bakanı Oliviero Diliberto** bulunuyordu. Yine Cento'nun verdiği bilgiye göre davet üzerine bir ay önce Apo ile temas kuruldu

ve kendisine İtalya'nın sığınma hakkı tanıyacağı vaadinde bulunuldu. Adalet Bakanı Diliberto, Apo'nun tutuklandığı günün hemen ertesinde, yani cuma günü yaptığı açıklamada, iade kararının sadece bakanlığını ilgilendirdiğini bildirmişti. Bu arada Dışişleri Bakanlığı ile İçişleri Bakanlığı da, kararın Diliberto'ya ait olduğunu belirterek topu Adalet Bakanlığı'na atmışlardı.

Çelişkili Açıklama

Ancak daha sonra sürpriz bir gelişme meydana geldi ve Diliberto 180 derecelik dönüş yaparak şöyle konuştu: *"Bu sorun sadece İtalyan Adalet Bakanlığı'nın sorunu değil, tüm hükümetin sorunudur. Diğer bakanlıkları da ilgilendirir. Bunun için ortak karar alınacaktır. Sanırım siyasi bir sürtüşmeye neden olmadan halledilir."* Bu arada PKK'nın siyasi kanadı **ERNK** Avrupa Temsilciliği'nin, Apo'nun koalisyon hükümetinin ortakları olan Yeşiller ve Komünistler tarafından korunmak üzere getirildiği yolundaki açıklaması, Başbakanlığın yayınladığı bir bildiriyle yalanlandı. Başbakanlık açıklamasında, *"Böyle bir kişinin İtalyan topraklarına geleceğinden haberimiz yoktu"* denildi. İtalyan basını hükümette görüş ayrılıkları bulunduğunu ve bu nedenle koalisyonun zaman kazanmaya çalıştığını duyururken, tek aklı başında ses muhalefetten yükseldi. Forza İtalia Partisi'nin liderlerinden eski Dışişleri Bakanı **Antonio Martino**, *"Ankara'yı aldatamayız. İhanet edemeyiz. Türkiye müttefikimizdir. Bunu çok düşünerek karar vermeliyiz. Bu da Türkiye'nin aleyhinde olamaz"* dedi.

D'Alema Değil Dallama

Abdullah Öcalan'ın siyasi sığınma isteğinin savcılıkça değerlendirilmesinin arifesinde, İtalya Başbakanı **Massimo D'Alema** tarihi bir açıklama yaptı. D'Alema Türkiye ile PKK arasında arabuluculuğa hazır olduklarını ilân etti. İtalyan Adalet Bakanlığı'ndan yapılan açıklama ve hükümetten gelen tüm sinyaller Öcalan'a siyasi sığınma hakkı verilebileceği yönünde oldu. D'Alema, PKK'nın başı için terörist tanımlamasını kullanmaktan kaçındı. Ancak İtalya'nın arabuluculuk şartı olarak

Öcalan'ın terör ve şiddetten vazgeçtiğini açıklaması gerektiği söyleyen D'Alema bir çelişkiye imza atmış oldu. D'Alema'nın önemli mesajlar taşıyan basın toplantısında en kritik noktayı Hürriyet Gazetesi'nin Roma muhabirinin şu sorusuna verdiği cevap oluşturdu: *"İtalya 1997' de oy çokluğu ile Türkiye'deki Kürt sorununun siyasi çözümünde rol oynama kararı almıştı. Bu son olaydaki tavrı İtalya'nın PKK ile Türkiye arasında arabulucuğa soyunduğunu mu gösteriyor?"*

D'Alema'nın bu soruya verdiği aşamalı cevap şöyle oldu: *"Biz arabulucu değiliz. Öcalan'ın ne istediğini bilmiyorum. Teröre ve şiddette karşı olduğunu açıklamadan ona siyasi sığınma hakkı verilmesi konusunda acele edileceğini sanmam. Ancak İtalya'ya gelişi, artık teröre karşı olduğunu, Kürt halkının hakları için mücadelesini siyasi platformda yürütme niyetini gösterir. Eğer Türkiye böyle bir şey isterse İtalya arabuluculuk yapabilir. Ama İtalya'nın şu anda böyle bir teklifi yoktur."*

D'Alema, bu cevabın ardından söz alan bir başka gazetecinin *"Öcalan teröre karşı çıkarsa arabuluculuk yapar mısınız?"* sorusunu cevaplarken çok ilginç bir olay toplantının seyrini değiştirdi.

Cevabına *"Eğer Öcalan terör ve şiddete karşı çıkarsa..."* diye başlayan D'Alema birden durdu ve önündeki bir kâğıda eğilerek *"Bir dakika yanıtlımı değiştiriyorum. Çünkü şu anda ANSA Haber Ajansı'nın 17.30'da verdiği bir haber var önümde"* dedi. Ve Öcalan'a ait olduğunu öğrendiğimiz açıklamaya okumaya başladı:

"Terörizmi durdurmak için elimden gelen her şeyi yapmaya hazırım. İtalya'ya, bu soruna siyasi çözüm yolunu açmak için geldim. Bu, PKK'nın pozisyonudur ve kanlı bir durumdan çıkış için de fırsattır."

D'Alema bu haberi okuduktan sonra çok kısa bir cevap vererek, bundan sonra İtalya'nın üstlenmeye hazırlandığı rol için start verdi:

"Eğer bu sorunda barışçı çözüm aranıyorsa İtalya hazırır"

Öcalan'ı İtalya'ya Ruslar gönderdi. Türkiye'nin Roma Büyükelçiliği bizi 16 Ekim tarihli bir mektupla uyardı. Kullandığı pasaportun kime ait olduğu da belirtilmişti. İtalyan polisi de yakaladı.

“Üçüncü bir ülkeye gönderilebilir mi ?” “Biz insan kaçakçılığı yapmaya alışık değiliz yasalarımız buna müsait değil” Ancak, Almanya isterse vereceğiz. Tam bir dallamaca cevap değil mi?

Bir Tek Filistinliler Eksik Kalmıştı

Apo'nun İtalya'dan çıkarılması aşamasında Filistinliler'in arabuluculuğa soyunması, başta Türkiye olmak üzere tüm ilgili ülkeleri şaşkınlığa çevirdi. Türkiye gibi İmparatorluklar kurmuş ve üç kıtada gücünü göstermiş olan bir devlete, düne kadar İstanbul'dan giden Onbaşlıların idare ettiği Filistin'in, boyuna posuna bakmadan arabuluculuk yapmaya kalkması insana çok gülünç geliyor. Arabuluculuğu da Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yaser Arafat'ın sağ kolu Bassam Ebu Şerif üstlenmek istemektedir. Yanında zengin bir Suudi ile Apo'yu Roma'da Infernetto'daki villasında ziyaret eden Bassam, Öcalan'a d'Alema ile görüşüğünü ve Roma'da kalması için iknaya çalıştığını anlatır. Ancak görüşmenin geri kalan bölümü Arafat'ın adamının Apo'yu İtalya'dan gitmeye ikna etme çabalarıyla geçer. Bassam, Öcalan'a *“Seni Yunanistan'a çıkaracağız”* der. Bassam bir hafta ara ile yaptığı ikinci ziyarette Apo'ya Hırvatistan'a gitmesini önerir ve ayrıca Arafat'ın Türkiye ile arasında arabuluculuk yapacağını söyler. Apo ve yandaşları Bassam'a güvenmezler ve bunu İtalyan Hükümetine bildirirler. Bassam'da derhal kapı dışarı edilir.

ABD: Apo Türkiye'ye Verilsin

İtalya Apo'yu vermemek için elinden geleni yaparken ABD kesin tavrını ortaya koydu. Washington, Apo'nun Türkiye'ye gönderilerek adalete hesap vermesi gerektiğini belirtti.

ABD, İtalya'da bulunan PKK elebaşı Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye gönderilerek adalet önüne çıkarılmasını resmi ağızdan açıkça ilan etti. Konu ile ilgili açıklama ABD Dışişleri Ba-

kanlığı Sözcüsü **James Rubin**'den geldi. Rubin yaptığı basın toplantısında, “*Öcalan'ın terör ve şiddetten vazgeçeceğini içeren açıklamalarını büyük şüphe ile karşılıyoruz. PKK terör eylemlerine devam etmektedir. Biz bu konuda sözlere değil eylemlere bakarız. Daha önce de açıkladığımız gibi PKK'yı terör örgütü olarak ilan etmiş bulunuyoruz. Bu nedenle, bu terörist yargılanarak yaptıklarının hesabını vermelidir. İtalyan hükümetine bu teröristin ilade edilmesi yolundaki görüşümüzü bildirdik. Öcalan'ın Türkiye'ye iade edilerek adalet önüne çıkarılması gerekmektedir. Kendisinin iadesini resmen isteyen tek ülke Türkiye olduğuna göre Türkiye'ye iade edilmelidir*” dedi.

Rubin, bir gazetecinin “*Nasıl böyle net bir karar verdiniz*” sorusuna, “*Hükümetlerle temas ettik ve sonunda resmen iade isteyen tek ülkenin Türkiye olduğunu ve bu teröristin eylemlerinin büyük çoğunluğunu Türkiye'de ve Türk vatandaşlarına karşı yaptığını da göz önünde tuttuk. Kararımızı İtalya'ya, ilgili ülkelere ve uluslararası topluma duyurduk*,” cevabını verdi. Bir gazetecinin Türkiye'de yürürlükte olan idam cezasının iade işlemlerini engelleyeceği yolundaki sorusu üzerine, Rubin, NATO müttefiki iki ülkenin bu sorunu rahatça çözebileceğini belirtti. Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Rubin, bir Yunanlı gazetecinin Yaser Arafat benzetmesi yapmak istemesi üzerine ise “*Öcalan bir teröristtir. Biz de bu teröristin Türkiye'ye iadesini istiyoruz*” dedi. Dışişleri Sözcüsü Rubin bir başka gazetecinin Apo'dan “*Mr. Öcalan*” diye söz etmesi üzerine de, “*Bir teröristin böyle anılmasını doğru bulmuyorum*” diyerek müdahale etti.

İtalya'ya Sorun Getirecek

Roma'da tutuklanan bölücü başı Abdullah Öcalan, İtalya'yı ikiye böldü. Dokuz ortaklı Merkez Sol Koalisyon çete başı Apo'yu bağrına basarken, muhalefetteki partiler PKK'yı ‘terör örgütü’, Öcalan'ı ‘terörist’ ilan ederek Türkiye ile ilişkilerin bozulmaması gerektiğini vurguladılar. Ulusal İttifak Partisi (AN) lideri **Gianfrancu Fini**, **La Repubblica Gazetesi**'ne yaptığı açıklamada, Öcalan'ın İtalyan polisi tarafından tesadüfen mi tutuklandığının, yoksa İtalyan makamlarıyla daha önce bir ilişkisinin olup olmadığı konusunun açıklanmasını istedi. Fini, Öcalan'a

İtalya'da siyasi sığınma elde edeceği güvencesi verilip verilmediğinin de açıklığa kavuşturulmasını istedi. Aynı partinin sözcüsü ve önde gelen milletvekillerinden **Maurizio Gasparri**, bölücü örgütün elebaşı için, *'Bir kahraman değil, uyuşturucu kaçakçısıdır. İtalya'ya kaçak mülteci ve uyuşturucu madde kaçakçılığı sorunu gelecek. Bu bakımdan konu ciddi ve hükümet uyuyor'* dedi. **Maurizio Gasparri**, *'Eğer PKK'nın başı bizi seçtiyse kuşkusuz diğer yüzlerce, binlerce Kürt de aynı şeyi yapmaya karar verecektir. Zaten Avrupa'nın dört bir yanından gösteriler yapmak üzere geliyorlar'* diye konuştu. Merkez sağ partilerden Demokratik Katolikler Merkezi Partisi (CCD) üyesi Mauriziu Roncuni de, *'cinayetlerle lekelenen birisi için siyasi sığınma olamaz'* dedi. Çok sayıda *'tuhaf'* rastlantıların biraraya geldiğini belirten Roncuni bu durumun aydınlatılması amacıyla parlamento soruşturması açılması için başvuruda bulunacağını kaydetti. Bu arada yine sağ bir parti olmasına karşın İtalya'daki sol partilerden bile daha aşırı tepki veren Aynılıkçı Kuzey Ligi Partisi lideri **Umberto Bossi** ise Öcalan'ın tutuklanmasına karşı olduklarını söyledi. Başbakanlık ve Adalet Bakanlığı ise Türkiye'de idam cezası yürürlükte olduğu sürece bölücü başının Türkiye'ye iade edilemeyeceğini duyurdu.

Kanlı Liderlik Kavgası Başladı

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın Roma'da yakalanmasının, örgütün Kuzey Irak'ta bulunan güçleri arasında paniğe yol açtığı, önümüzdeki bir-kaç gün içinde patlak verecek liderlik kavgasının ise örgütü tamamen böleceği bildirildi. Kuzey Irak'ta yayın yapan KDP'nin Sesi Radyosu'nun yorumunda, Öcalan'ın Şam'ı terketmesinin ardından, örgütün bünyesinde var olan liderlik çekişmesinin su yüzüne çıktığı, Öcalan'ın yakalanması ile de çekişmenin kavgaya dönüşerek örgütü bölebileceği kaydedildi. Öcalan'a yakınlığı ile bilinen gurubun liderliğini **Rıza Altun**, muhalif grubun başını ise **Cuma** kod adlı **Cemil Bayık**'ın yaptığı vurgulanan yorumda şu ifadeler yer verildi: *"Öcalan'ın yakalanması, PKK'lılar arasında yeni bir lider arayışı başlatacaktır. Bu da öyle pek kolay halledilecek bir durum olarak gözüküyor. Çünkü Rıza (Altun) ve Cuma (Cemil Bayık) grupları*

arasında liderlik konusunda zaten bir rahatsızlık yaşandığı biliniyordu. Bu rahatsızlık bugünden sonra daha da büyüyecek. Belki de gruplar arasında kavgaya dönüşecektir. Kavgı, örgütün topraklarımızda (K.İrak'ta) ikiye bölünme sürecini başlatabilir. Bu da örgütün çok kısa sürede dağılmasını gündeme getirecektir. Her halükarda, Öcalan'ın yakalanması, PKK'nın topraklarımızdaki varlığının tamamen sona ermesini hızlandıracaktır."

Abdullah Öcalan'ın yakalanmasının ardından, PKK'da liderlik yarışı görünümünde, uyuşturucu ve haraçlardan elde edilen milyarlarca doları kapma savaşı başladı. İstihbarat birimlerinin raporuna göre, Apo'nun yerine geçmek ve dolarlara hükmetmek için **Osman Öcalan** ile **Cemil Bayık** karşı karşıya geldi. İstihbarat birimlerinin hazırladığı raporda, 'Osman Öcalan'ı, kendisi gibi Urfalı olan **Murat Karayılan, Halil Ataç, Kani Yılmaz, Numan Uçar** gibi teröristler destekliyor. Buna karşılık **Nizamettin Taş, Ali Haydar Kaytan, Rıza Altun ve Mustafa Karasu** gruplarının desteklediği Cemil Bayık karşı mücadele başlattı' denildi. Cemil Bayık'ın başı çektiği Apo muhaliflerinin, örgütün başına geçmeyi plânlayan Osman Öcalan hakkında, "Hiçbir zaman Türkiye'ye gelip sorumluluk almadı. Hep güvenli bölgelerde dolaştı. Örgütte sorumlu düzeydeki Urfalılar'dan ölen ve yaralanan olmadı. Onlar hep kendilerini güvenli bölgelere attılar" diye eleştiri yaptıkları belirtildi. Raporda Apo muhaliflerinin kendi aralarında yaptıkları konuşmalara da yer verilerek, "Apo Hal-feti doğumlu olduğu için PKK içinde Urfalılar saltanatı vardı. Hüseyin Yıldırım, Abdurrahman Kayıkçı, Şemdin Sakık, Müslüm Durgun'un (Doktor Baran) hiç yüzünden ölümle cezalandırılmaları unutulmadı" denildi. Bu arada PKK'da "Apo hiç dağa çıkıp mücadeleye katılmadı. Bir gece bile dağda yatmadı. Şemdin Sakık, Apo'yu, 'Komutansan ordunun başına geç' diye eleştirmekte çok haklıydı" görüşü ağırlık kazanmaya başladı. İstihbarat raporunun sonuç bölümünde de şöyle denildi: "Örgütün parası büyük olasılıkla Öcalan ailesinde kalabilir. Apo'nun, Adana'da yaşayan kardeşi Mehmet Öcalan, 1994'te sahte pasaportla yurtdışına çıkarken yakalanmıştı. Mehmet Öcalan o zaman kaçabilseydi örgütün kasasını teslim alacaktı. Bu plân o zaman gerçekleşmedi. Ancak şimdi buna benzer bir plân uygulanabilir."

Örgüt İçi İnfazlar Başladı

Apo'nun yakalanmasıyla paniğe kapılan ve örgütten kaçmak isteyen, aralarında iki tim sorumlusunun da bulunduğu 75 PKK'lı arkadaşları tarafından infaz edildi. İnfazlar PKK telsizinden, "Dönekler cezalandırıldı" diye duyuruldu.

Abdullah Öcalan'ın Roma'da yakalanmasından sonra dağdaki teröristler birbirine girdi. Tunceli, Diyarbakır, Şırnak, Hakkâri, Siirt ve Batman'da örgüt içi infazlarda 75 terörist örgüten kaçmak istedikleri gerekçeyle öldürüldü. Öldürülenler arasında Apo aleyhine konuşan iki gurup liderinin de bulunduğu belirtildi.

PKK Merkez Komite Üyesi **Cemil Bayık**'ın bölge sorumlularına Abdullah Öcalan'ın yakalandığının kırsaldakilerden gizlenmesi yolundaki talimatına rağmen haber çabuk yayıldı. Başsız kaldıklarını anlayan örgüt üyeleri kaçmanın yolunu ararken, Apo aleyhine konuşan iki tim komutanı da infazlardan nasibini aldı. Tunceli, Diyarbakır, Şırnak, Hakkâri, Siirt, Batman kırsal alanlarında yoğunluk kazanan örgütiçi infazların süreceği belirtildi. Örgütte sözde kadınlardan sorumlu olan **Sakine Polat**'ın önceki akşam telsizle '**Botan**' kod adlı bir örgüt üst düzey üyesiyle yaptığı konuşma, PKK'daki infazları gün yüzüne çıkardı. İki terörist arasında şu konuşma geçti:

S.P: Durumlar nasıl?

B : Dersim, Botan ve Amet'te kontrol sağlandı.

S.P: Başkaldıranın, kaçmak isteyenin kafasına sıkın.

B : 75 dönek cezalandırıldı. ikisi tim komutanı

S.P: Şunu anlatın. Kürdistan mücadelesi hiçbir zaman bitmeyecek.

B : Anlıyorum.

S.P: Merak etmeyin, demirler mutlaka kırılacak.

Generallerin Zaferi

PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın Roma'da yakalanması dünya basınında geniş şekilde yankılandı. İtalyan gazeteleri Apo'yu kahraman ilan ettiler, Türkiye'yi yerden yere vurdu- lar ve PKK'nın yeni eylemlere girişeceğini öne sürdüler. Rusya, Moskova'nın Öcalan'dan kurtulduğu yorumunu yaparken, Alman gazeteleri, '*Generallerin zaferi*' diye yazdı. Gazetelerin yorumları şöyle:

Il Messaggero: O barışçı bir lider

Kürt lideri kana bulanık özgürlük düşü için mücadele eden kahraman, bir toplumun sembolüydü. ABD'nin Apo'yu terö- rist ilan etmesini kınıyoruz. O, barışçı bir lider.

La Repubblica: Zulme uğramış lider

Kürt lider demir parmaklıklar arkasında. Bu olay yıkılmakta olan Yılmaz Hükümeti için bir başarıdır. Alman Hükümeti için mümkün olduğu kadar uzak durması gereken bir mayındır. PKK, Apo'nun yakalanmasına karşı eylemler düzenleyecek. Apo, son gerçek devrimci ve yaşamı boyunca Türkler'in zul- müne uğramış bir lider.

Corriere della Sera: Kürt toplumunun düşü

Kürt lidere kelepçe. İtalyan Hükümeti zor durumda. Ada- let Bakanlığı Apo'yu Türkiye'ye iade etmeyecek. Bakanlık za- man kazanmaya çalışıyor ve Apo'ya sığınma hakkı bile tanına- bilir. Apo, Kürt toplumunun düşü. Türkiye, binlerce Kürt'ün ölümünden sorumlu.

La Stampa: İadesi olanaksız

Kürt lider Apo, Roma'da sığınma istedi. Türkiye ve Al- manya ile diplomatik sıkıntılar yaşanıyor. Adalet Bakanlığı, idam cezasının yürürlükte olduğu Ankara'ya Apo'nun iadesi- nin imkânsız olduğunu belirtiyor.

Sevodniya: Moskova kurtuldu

Moskova Öcalan'dan kurtuldu. PKK liderinin tutuklanma- sında büyük ihtimalle Rus istihbaratının da parmağı var. Ope-

rasyon yalnız İtalya polisinin inisiyatifiyle değil, büyük ihtimalle Türk ve Rus istihbaratının katkılarıyla gerçekleşti. Öcalan Rusya'daki kısa süreli ikâmeti sırasında siyasi sığınma hakkı istemeyi bile akıl etti. Ancak bu başvurunun Kremlin tarafından geri çevrildiği anlaşıyor.

Die Welt: Saldırı olabilir. Radikal militanlar intihar saldırıları düzenleyebilir.

Neue Presse: Generaller kutlayacak

Generaller herhalde şampanyaları patlatacaklar. Ancak aslında şimdi düşünmenin zamanıdır. Apo'nun tutuklanması Kürtler arasında liberal düşüncede olanlara yeni bir şans sunuyor. Onlar şimdi konuşabilirler, soruna demokratik ve şiddete dayanmayan bir çözüm bulunmasını isteyebilirler ve Türk politikacılar ile masaya oturabilirler.

Badische Zeitung: Generallerin zaferi

PKK'nın cinayetleri ve suçlarının bir kısmı da Almanya topraklarında işlendi. Federal Başsavcılık'ın Öcalan hakkındaki tutuklama emri halen geçerlidir.

Der Tagesspiegel: PKK Lidersiz kaldı

Generallerin Suriye'ye karşı savaş tehditleri meyvesini verdi. PKK şimdi lidersiz kaldı.

The Independent: Apo yakalandı.

İngiliz polisine göre, Apo pasaport noktasında durdurulduktan sonra, kendiliğinden teslim oldu. Apo'nun İtalya'ya gitmesi tamamen siyasi sığınma amaçlı.

The Guardian: Roma zorda

Türkiye sevinçli. Ankara iade işlemlerini hemen başlattı. Türkiye'de idam cezası olduğundan İtalya Apo'nun iadesinden kaçınabilir. Roma'yı zor bir karar bekliyor.

Le Figaro: Düşman yakalandı

Türk Halkının bir numaralı düşmanı yakalandı. İtalya'nın Türkiye ile ilişkileri bozma pahasına Apo'yu ülkesinde uzun

süre barındıramayacak ve son olaylardan sonra terör örgütü artık son günlerini yaşıyor.

Liberation: PKK'nın şefi tutuklandı

PKK'nın şefi Roma'da tutuklandı. Ankara, Öcalan'ın iadesi için hemen harekete geçti.

AFP: Resmen sığınma istedi

Fransız Haber Ajansı AFP, PKK kaynaklarına dayanarak verdiği Roma kaynaklı haberinde Apo'nun dün İtalyan makamlarına resmi sığınma başvurusunda bulunduğunu bildirdi. Türkiye'nin Roma Büyükelçiliği ise Apo'nun dün sığınma talebinde bulunduğuna ilişkin bilgi bulunmadığını bildirdi. Elçilikten verilen bilgiye göre, Apo sadece 12 Kasım perşembe günü Roma'ya gelişinin ardından polis tarafından gözlem altına alınınca, *"Hükümetinizden sığınma talebinde bulunmak istiyorum"* dedi.

Apo'yu Türklere İade Etmeyeceğiz

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın tutuklanması ve Türkiye'nin iade talebinde bulunmasının ardından İtalyan Hükümeti'nin ilk açıklaması Adalet Bakanlığı Müsteşarı **Franco Corleone**'den geldi. Yeşiller Partisi'nden olan Müsteşar Corleone, *"Öcalan'ı kesinlikle Türklere vermeyeceğiz. Ancak Almanya'ya iade edebiliriz"* diyerek kesin bir açıklama yaptı.

Koalisyon Hükümeti içinde bulunan sol kanat Apo'yu, bir zamanlar kurtuluş mücadelesi veren Filistin Yönetimi Lideri **Yasser Arafat** ve Güney Afrika Devlet Başkanı **Nelson Mandela**'ya benzetip kahraman ilan ederken, İtalyan basını da Apo'ya sahip çıkarak kendisine siyasi sığınma hakkı tanınması gerektiğini savundu.

Apo'nun yakalanmasını sağlayan İçişleri Bakanlığı ile Dış İşleri Bakanlığı, sorunun bundan sonraki sorumlusu olarak topu Adalet Bakanlığı'na attılar.

Marksist-Leninist bir geçmişi olan solcu Adalet Bakanı **Oliviero Diliberto**, salı günü sorgulamadan sonra konuyla il-

gili belgeleri inceleyip karar vereceğini belirtirken, Adalet Bakanlığı Müsteşarı olan Yeşiller Partisi'nden **Franco Corleone**, "**Apo'yu hiçbir şekilde Türklere iade etmeyeceğiz**" diye kesin bir açıklama yaptı.

Corleone şöyle konuştu: "*Adalet Bakanı'nın alacağı kararda uluslararası ilişkiler etkili olacaktır. Özellikle Almanya ile ilişkiler etkili olacaktır. Türkiye'ye gelince şöyle bir pozisyon söz konusu. İtalya, ölüm cezası tehlikesiyle karşı karşıya olan birisini iade edemez. Anladığımız kadarıyla Almanya'da kendisine atfedilen suç daha ağır.*"

Başbakan **Massimo D'Alema**'nı bağlı olduğu Komünist Partisi'nin uzantısı Demokratik Sol Parti de Apo'nun Türkiye'ye iadesinin söz konusu olmadığına işaret ederek, "*Ya sığınır ya da Almanya'ya iade edilir*" açıklamasını yaptı.

Muhalefet ise cılız bir bildiri ile Apo'nun Türkiye tarafından aranan bir suçlu olduğunu ve insan hakları çerçevesinde NATO üyesi müttefik Türkiye ile ilişkileri bozmamaya özen gösterilmesi gerektiğini belirtti.

İtalyan Parlamentosu'nda Ermeni Tasarısı'nı gündeme getiren Kuzey Birliği Partisi Başkan Yardımcısı **Francesco Pagliarini** de en kısa zamanda Apo'ya siyasi sığınma hakkı tanınmasının hükümetin görevi olduğunu öne sürdü.

Yeni Komünist Partisi milletvekili **Ramon Mantovani** ise Apo'nun siyasi sığınma talebinde bulunmak için geldiği İtalya'da kelepçelenmesinin inanılmaz bir gaf olduğunu belirterek, kendisinin derhal bir hastaneye sevk edilmesini istedi.

Tek Türk Dostu Berlusconi

İtalyan muhalefeti, bölücü terör örgütü PKK'nın elebaşı Abdullah Öcalan'ın sınır dışı edilmesi için baskı yapıyor. Milliyetçi Ulusal Birlik Partisi Başkanı **Gianfranco Fini**, **'Moby Dick'** adlı haber programına canlı yayında katılarak, "*İtalya böyle bir teröristi barındıramaz. Madem Türkiye'ye iade edilmeyecek o zaman başka bir ülkeye postalayın. Bunun diplomatik ve maddi zararının altından kalkamadığınız gibi itibar kaybedersiniz*" dedi. Medya patronu **Silvio Berlusconi**'nin Partisi Forza Italia da kesin

tavrını belirterek bu konuda bir soru önergesi hazırladıklarını, bölücü başının İtalya'da kesinlikle yaşayamayacağını belirtti. Muhalefet lideri Berlusconi, Apo konusunda İtalya'nın inanılmaz bir gaf yaptığını ve bunu Yeşillerle, Komünistlerin tezgahladığını belirterek, *'Öcalan'ın İtalya'ya gelmesini hükümet yönlendirmiştir. Dış politikada ne denli tutarsız ve zayıf olduğumuz bir kez daha ortaya çıkmıştır'* dedi. Hristiyan Demokratlar da *'Bir uyuşturucu madde kaçakçısı teröristin ülkemizde işi yok. O istenmeyen adamdır. Bir an önce bu soruna çözüm getirin ve Türkiye ile ilişkileri düzeltin'* çağrısında bulundu. Muhalefetin sesi İl Giornale Gazetesi de, önceki gün Apo'nun silâhlarla birlikte çekilmiş resmini yayınlayıp, *'Bu adam için milyarlarca dolar mı kaybedeceğiz'* diye sorarak, *'Apo'yu teslim etmek için beş neden'* başlığıyla şu görüşü yayınladı: *'Apo'nun sabıkaları kilometrelerce uzunluğunda. Onun varlığıyla İtalya'da terör olayları başlayabilir. PKK'lılar Öcalan'a evde gözetim hakkı verilmezse ülkemizde eylemler düzenleyebilirler, Türkiye'de mallarımızı boykot edip yakıyorlar. Bir spor müsabakası bile tehlikeli olmaya başladı. İtalya tüm bunların altından kalkabilir mi?'*

Mutafyan'dan Papa'ya: Türkiye'ye Destek Olun

Türkiye Ermenileri Patriği **Başpiskopos Mesrob Mutafyan**, terör örgütü PKK'nın eli kanlı lideri Abdullah Öcalan hakkında **Papa Jean Paul II'**ye yazdığı bir mektupta, ayrılıkçılık ve teröre değil, istikrar ve barışa destek olmasını istedi.

Türkiye Ermeni Patrikliği'nden dün yapılan yazılı açıklamada Mutafyan'ın gönderdiği belirtilen mektuba da yer verildi. Hristiyanların manevi liderine uluslararası terörizmi kınadığını hatırlatan Mutafyan, şunları yazdı:

"Son günlerde İtalya ve Türkiye halklarını dolayısıyla da kilisemizin cemaatlerini etkileyen ayrılıkçı Abdullah Öcalan'ın İtalya'ya teşebbüsü malumunuzdur. Ülkemizdeki insanların, ayrılıkçıların yarattıkları terör ortamı yüzünden çektikleri acı, benî endişelendirmekte ve ziyadesiyle üzmektedir.

Daha önce uluslararası terörizmi kınadığınızı ve özellikle Zat-ı Hazretlerinin başlatmış olduğu Assisi Uluslararası Barış Duaları sürecinde barışa yaptığınız somut katkısı yakından bildiğimiz için, İtalya ve Türkiye halkları arasındaki geleneksel barışın yara almadan sürdürülmesi için yoğun desteğinizi esirgemeyeceğinizi umuyorum. Elem çeken İsa'nın hizmetinde sizinle birlikte olan kardeşiniz."

Apo'ya Evde Gözetim

İtalya Adalet Bakanı **Luciano Diliberto**, yasal sürenin dolduğu 23 Kasım'ı beklemeden Öcalan'ın tutukluluğunu onayladı, ancak cezaevinde tutulmamasını istedi. Adalet Bakanlığı'nın dün yayınladığı bir bildiride, Bakan Diliberto'nun Roma Temyiz Mahkemesi Başkanı Andrea Vella'dan, Öcalan'ın mevcut tutukluluğunun daha hafif ölçülerde bir tutuklulukla değiştirilmesini talep ettiği bildirildi. Adalet Bakanlığı'nın kararnameğinde, Öcalan'ın "kaçamayacağı ve hastalığı" göz önüne alınarak, bir evde gözetim altına alınması öngörülüyor. Buna göre Apo, Roma'da bir evde polis gözetimi altında tutulacak. Apo bu evden dışarı çıkamayacak ancak evin içinde rahatça hareket edebilecek. Önerideki "Öcalan ülkeden kaçamaz" tezine göre, Apo'nun sağlık durumu düzelse bile cezaevine asla konulmayacak. Ancak, genellikle Adalet Bakanlığı önerilerini kabul eden Temyiz Mahkemesi, "Apo'nun kaçıp kaçamayacağı" konusunda üç günlük yasal itiraz süresini kullanacağını bildirdi. Temyiz Mahkemesi son verecek ve Öcalan'ın İtalya'daki durumu kesinlik kazanacak. Adalet Bakanlığı'nın bu kararı İtalyan hukuk uzmanlarınca siyasi sığınmaya doğru atılan ilk ciddi adım olarak değerlendirildi.

Protesto Gösterilerinin Kâbe'si

Türkiye, Roma Büyükelçisi Batu aracılığıyla iade talep etti. İtalya'daki iç politika çalkantılarına karşın bu NATO müttefikinin sorun çıkarmayabileceğini düşünüyordu.

Cevap çok sert ve en üst düzeyden oldu. D'Allema, Öcalan'ın, 'ölüm cezası olan bir ülkeye iadesinin söz konusu olmadığını' açıkladı

Öcalan misafir muamelesi görüyor, istediği ile görüşüyordu. Ziyaretçiler arasında D'Allema'nın özel kaleminden **Roberto Kulio**'nun da bulunduğu haberi, Öcalan'ın durumuna yarı resmi bir meşruiyet kazandırıyordu. Dahası, İtalyan Parlamentosu'nun iki hukukçu milletvekili, **Yeşiller Partisi**'nden **Luigi Saracini** ve **Demokrat Sol Parti**'den **Guiliano Pisapia**, Öcalan'ın avukatlığını üstlenmişlerdi. Saracini, Öcalan'ın siyasi iltica talebini resmen hükümete sunmuştu.

Aynı gün İtalya'da Türk gazetecilerin PKK'lıların saldırısına uğramaları ve İtalyan polisinin buna seyirci kalması, Ankara'da kaşların iyice çatılmasına neden oldu. İtalya'nın Ankara Büyükelçisi, Dışişleri'ne çağırıldı ve uyarıldı: *"Hükümetiniz, ülkesindeki Türk vatandaşlarının can güvenliğini sağlamalı."* Bändini o günden sonra her gün Dışişleri'ne çağırılarak Öcalan'ın iadesi için uyarılacaktı. İtalyan Büyükelçiliği'nin önü PKK'ya karşı yapılan protesto gösterilerinin Kâbe'sine dönmüştü. Sokaklar öfke doluydu.

AB toplantıları için İtalya'da bulunan Dışişleri Bakanı Cem, Corrierra Della Sera Gazetesi'ne 15 Kasım'da çıkacak köşeli bir röportaj verdi: *"Teröristlerin yanında yer alamazsınız. Öcalan bir katildir. Bize vermek zorundasınız."* Cem, İtalyan Dışişleri Bakanı **Lomberto Dini** ile yaptığı görüşme sonrasında sakın üslubunu bir yana bırakmıştı. 'Olaya kayıtsız yaklaşmakla' suçladığı Dini'yi ve İtalyan basınını sert eleştirdi. ABD Dışişleri, ilk açıklamasını Washington'da işgününün başladığı, İtalya'da öğleden sonraya gelen saatlerde yaptı. Tutuklama olumluydu, ama, ABD Öcalan'ın Türkiye'ye iadesini istiyordu. Bu konuda Türkiye, İtalya ve Almanya birlikte çalışmalıydı.

Amerika'nın açıklamasından birkaç saat sonra Almanya İçişleri Bakanı Schilly İtalya'daydı. Ankara'da ise Yılmaz, Başbakanlık'ta, *"İtalya'nın büyük risk aldığını"* vurguluyor ve ilk kez bir resmi ağızdan 'ABD'nin devrede olduğu'nu söylüyordu. D'Allema geri adım atmadı: *"İade konusunda hiçbir şantaj boyuna eğmeyeceğim. İdam varsa iade yok."* D'Allema ayrıca terörden vazgeçerse Apo'ya sığınma verebileceklerini ima ediyordu. İtalya, sığınma konusunu Avrupa Parlamentosu'na götürmeye karar vermişti.

Türk Timleri İtalya'ya Operasyon Hazırlığında

20 Kasım, Suriye'nin Apo'yu sınır dışı ettiği 9 Ekim kadar önemli bir tarihi: Roma İstinaf Mahkemesi, İnterpol'ün kırmızı bültenle aradığı Öcalan'ın tutuklama kararını kaldırdı. Ancak Almanya'nın tutuklama kararını kaldırmaması nedeniyle, 'Roma'da mecburi ikâmete tabi tutulmasına' karar verildi. İtalyan Adalet Bakanı Diliberto, Almanya'nın iade talebinde bulunmaması halinde Öcalan'ın otuz gün sonra serbest kalacağını açıkladı. Sürekli yerini bildirmesi kaydıyla bırakılan Öcalan, Roma'nın kuzeyinde Braccionna gölü kıyısındaki İnfernetto semtinde bir villaya yerleşti. Ankara bu karar üzerine çılgına döndü.

Atasagun, Yılmaz'a ilk dinleyleşte kulağa çılgın gelen bir plândan söz etti. İtalya vermiyorsa, Türkiye Öcalan'ı İtalya'dan zor kullanarak alabilirdi.

Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay Başkanı ile temas kurularak durum değerlendirildi. Bu Suriye'de bombalı araçla eylem yapıp başaramamaya benzemeyecekti. İtalya, Türkiye'nin girmek istediği AB'nin güçlü bir üyesiydi. Türkiye'nin **NATO** müttefikiydi. Türk timleri İtalya'ya girip Apo'yu kaçırabilseler durum bir ölçüde kontrol altına alınabilirdi. Ama çatışma çıkması ve İtalyanların ölmesi ya da yaralanması durumunda, bunun savaş ilanından farkı kalmazdı. Bu durumda ABD'nin devreye gireceği tahmin ediliyordu. Türkiye çok zor duruma düşebilirdi ama, özellikle de Apo şartlı tahliye edilmiş ve otuz gün sonra Avrupa'da tamamen serbest kalacaktı. Sorun bir varolma sorununa dönüşmüştü. Şu formül bulundu:

Atasagun, ABD Büyükelçiliği'ndeki Amerikan gizli servisi **CIA** görevlisini Yenimahalle'ye davet etti. Türkiye'nin plânı anlatıldıkça Amerikalının gözleri büyüyordu. ABD'den istenen, İtalyanlarla temas kurarak Türk timinin önüne çıkmamasını sağlayıp sağlayamayacağıydı. Plân aslında Amerika'ya açıklanmış andan itibaren gizliliğini yitiriyordu Ama bu yolla ABD ve dolayısıyla İtalya'ya *"Bugün olmasa yarın, Türkiye'nin Öcalan nedeniyle İtalya'da ya da gideceği herhangi bir ülkede, yapabileceği ne varsa yapabileceği,"* mesajının verilmesiydi. Türkiye ciddi idi.

Clinton, Dışişleri Bakanı **Madeline Albright**'a PKK'ya Avrupa'da iltica hakkı tanınmaması, İtalya'dan çıkarılması ve Türkiye'de yargılanabilmesi için diplomatik çabaları artırması talimatını verdi.

Yılmaz, 21 Kasım'da sadece Roma değil, Washington, Londra ve Atina'da da kaşların çatılmasına neden olan şu açıklamayı yaptı: *"Ne İtalya bu ayıbı taşıyabilir, ne de biz karşılıksız bırakırız."*

İtalyanların Paçası Tutuştu

İtalya Hükümeti Öcalan'dan kurtulma hesapları yapmaya başladı. Hedef onu Türklerin eline kolaylıkla geçmeyecek bir yere göndermekti. Almanya, geldiği anda Öcalan'ın tutuklanacağını açıklamasıyla pek seçenek kalmamıştı. PKK'nın isteği, Öcalan'ı en rahat koruyacaklarına inandıkları Hollanda idi. Türkiye ve ABD'nin son çıkışları ve Almanya'nın tutumu, Hollanda Hükümetini temkinli olmaya itmmişti. Üç seçenek kalmıştı: **Libya, Sudan ve Güney Afrika Cumhuriyeti**.

Güney Afrika, PKK açısından kötüler arasında iyi seçenektir; siyasi açıdan Öcalan ve PKK için çok uygun bir yerdi. Başkan **Nelson Mandela**, ırk ayrımcılığına karşı 27 yıl hapis yattıktan sonra başa geçmişti. **Atatürk Barış Ödülü**'nü, PKK'nın kalbini fethederek reddetmişti. Öcalan, burada siyasi tanınma bulacağını düşündü. Ancak Mandela Öcalan'ı ülkesine kabul etmeyi kesin bir dille reddetti.

Afrika ülkelerinden aradığını bulamayan D'Allema yeniden Avrupa'ya yönelmişti.

D'Allema'nın, 27 Kasım'da Bonn'da Almanya Başbakanı **Gerhard Schröder** ile görüşmesinin ardından Türkiye kendisini bambaşka bir senaryonun önünde buldu. Schröder'e göre, "Kürt meselesine uluslararası bir çözüm getirmek amacıyla" İtalya ve Almanya Dışişleri bakanları bir program hazırlayabilirdi. Yani İtalya ve Almanya Türkiye'deki Kürt meselesine kendi aralarında çözüm bulacaklardı. D'Allema da, *"Konu uluslararası bir mahkemede çözülmelidir,"* diyordu.

D'Allema, AB Komisyonu Başkanı **Jacques Santer**, Fransa Cumhurbaşkanı **Jacques Chirac**, İngiltere Başbakanı **Tony Blair** ve İspanya Başbakanı **José Aznar** ile de temas kurarak aynı minvalde konuştu. Ankara kızgındı ama, Roma'nın bu temaslardan beklediği desteği aldığı yolunda bir kanıt da yoktu. Kimse kendi adının bu işe karıştırılmasını istemiyordu.

Dallama Korktu 'Öcalan Terörist'

D'Allema'nın 1 Aralık'ta İtalyan televizyonu RAI'ye verdiği demeçte, Öcalan'dan *'terörist'* olarak söz etmesi ve "O teröristi yakaladık. Şimdi de mehkemeye çıkarılıp adil biçimde yargılanması için çalışıyoruz demesi, baskıların sonuç getirmeye başladığının, rüzgârın gerçekten dönmeye başladığının göstergesiydi.

O gün İtalya'da Öcalan hakkında, 'ülkeye sahte pasaportla giriş yapma' suçlamasıyla soruşturma açıldı. Ancak Roma İstinaf Mahkemesi'nin 16 Aralık'ta Öcalan hakkındaki zorunlu ikamet kararını da kaldırıp serbest olduğunu açıklaması gerilimi zirveye taşıdı. Sokaklar bir kez daha ayağa kalkmıştı.

MİT'in Apo'nun kaldığı villaya eleman soktuğu konuşuluyor, mahkemenin serbest bırakma kararına karşın, İtalyan emniyeti Öcalan'ın dışarı çıkışına öldürülecek kaygısıyla izin vermiyordu. Villa'nın bulunduğu sokağa gazeteciler dahil kimse sokulmamaya başlamıştı. Türk gazeteciler, İtalyan gizli servisi tarafından Türk gizli servis ajanı olup olmadıkları sorusuyla muhatap oluyorlar, taciz ediliyordu. Roma'daki her Türk'e vurucu tim elemanı kuşkusıyla bakmaya başlayan İtalyan Hükümetinin artık tek bir kaygısı kalmıştı. Apo'dan sağ salim kurtulmak

D'Allema'nın 11 Ocak'taki, "Öcalan'ın terör suçları görmezden gelinmeyecek, siyasi sığınma verilmeyecek," sözleri, Ankara açısından İtalya defterinin kapanmakta olduğu şeklinde yorumlanmıştı. İtalya'da süren **Safari Operasyonu** sona eriyordu.

Şimdi Safari bakalım hangi ülkede sürecek. Haydi tekrar bir mola verelim çaylar yazardan, afiyet olsun. Mola bitiminde o yılları yaşamış olan ve Roma'nın göbeğinde hem de polisin

gözü önünde PKK'lıların saldırısına uğrayan olan gazeteci dostumuz **Fatih Altaylı**'nın düşüncelerine bir göz atalım ve ardından Safari turumuza devam edelim.

Önce Neron, Sonra Apo

Bu oyun 1920'de, İtalya'da yazıldı

Tarih hep tekerrür eder. Tarihten ders almayanlar için ise bu tekerrürler hep acı olur.

Tarih 18 Nisan 1920.

Yer San Remo, İtalya. Villa Devechan.

Katılanlar Fransızlar, İngilizler, İtalyanlar.

Konu Anadolu'nun paylaşımı.

Varılan karar, Anadolu'nun kuzeyinde bir **Lazistan**, doğusunda bir **Ermenistan**, doğu ve güneydoğusunda bir **Kürdistan** kurulması. Bunların manda yönetimi altında ilgili üç devlete bağlanması.

Gerekçe ise *"Bu halkların kendini yönetecek zekâ, kabiliyet ve medeniyetten yoksun bulunmaları"*.

San Remo'da alınan karar, **Sevr Anlaşması**'na 62. madde olarak giren karardır. Ve şöyle der:

"Britanya, İtalya ve Fransa Hükümetlerince atanacak bir komisyon Fırat'ın doğusunda, Ermenistan'ın güneyinde, Suriye ve Irak kuzey sınırlarının kuzeyinde, Kürtlerin yoğun olarak bulunduğu bölgeler için yerel bir özerklik plânı hazırlayacaktır. Bu plân bölgede yaşayan azınlıkların korunması için tüm güvenceleri içerecektir. Bunun sağlanması için komisyona üye ülkelerin temsilcileri bu bölgeleri gezecektir."

San Remo'da İtalyan, Fransız ve İngiliz temsilcilerinin aldığı karar bu.

Ve bir de eki var:

"Tanımlanan bölgedeki Kürt halkları bu bölge nüfusunun çoğunluğunun Türk yönetiminden bağımsız olmak istediğini gösterir biçimde Milletler Cemiyeti Konseyi'ne başvuracak olur ve konsey bu halkların bağımsızlığa yetenekli oldukları kanısına varırsa Türkiye bölgedeki bütün hak ve yetkilerini bırakacaktır."

Bu ek de Sevr Anlaşması'nda 64. madde olarak yer alıyor. İşte bugün karşımıza çıkan oyun bu.

Temeli 1920'de atılan bir oyun.

O günlerde uygulanamamasının nedeni oyunu plânlayanların Kürt halkını temsil edecek birini bulamamaları ve Atatürk'ün varlığı.

Şimdi Apo gibi eli kanlı bir bebek katilini, Kürt halkının temsilcisi gibi gösterip, aynı oyunu sahneye koymaya hazırlanıyorlar.

Tam 78 yıllık bir oyunu.

O gün koyamadılar, bugün de koyamayacaklar.

Önce Neron, sonra Apo...

İtalya dış politika konusunda dünyanın en zavallı ülkelelerinden biridir. Ekonomik güçlerini hiçbir zaman dış politikalarına yansıtamamış, zavallı bir ulustur İtalya.

O yüzden de paniğe kapılmaya, İtalya'nın Apo'yu bize vermemesinden korkmaya gerek yok.

Çünkü bu işi kendi istedikleri mecraya sokacak beceriye sahip değildir İtalyan politikacılar.

Türkiye'nin tek yapması gereken zaman kazanmak. İtalya'yı sıkıştırmak.

Kendi soyunun bebelerini katleden Apo ve yandaşları, iş uzadıkça sinirlenecekler. İş uzadıkça kontrollerini kaybedecekler. ve gerçek yüzlerini ortaya koymaya başlayacaklar.

Roma sokaklarını birbirine katacaklar. Roma'da insanlar ölecek. Sokaklarda uyuşturucu satılacak, kentte huzur kalmayacak.

Ve o zaman İtalyan halkı diyecek ki: *"Başlarım sizin teröristinize. Türkler haklıymış. Atın bu köpeği buradan. Ne halt ederse etsin."*

Emin olun diyecekler.

Çünkü ben bu alçakları iyi tanırım.

Propaganda yapacakları zaman, Meryem Ana kadar masum görünürler. Ama gerçek yüzleri çok çabuk ortaya çıkar.

O Roma birkaç aya kalmadan terör başkenti olmazsa ben hiçbir şey bilmiyorum.

İtalya'da toplanalım

İtalyan mallarını boykota devam. Hem de genişleterek. Emin olun İtalya'daki en büyük korku bu.

Ya Türkler bizim malları almazsa.

İtalya'nın Türkiye ile yaptığı ticarette fazlalığı beş milyar dolar.

Buna Savunma Sanayii için alınacak 3.5 milyar dolarlık helikopterler dahil değil.

Bu yüzden çok korkuyorlar. Bu kampanya çok önemli.

Bu arada İtalyan lokantalarını da boykot kapsamına alalım.

Ancak asıl yapılması gereken İtalya'da bir Türk gösterisi.

Özellikle Avrupa'da yaşayan yurttaşlarımız ve Türkiye'den gidebilenler.

İtalya'ya gidip, 1500 itin karşısına, tüm gücümüzle çıkalım.

Roma'ya gidip, gösteri öyle yapılmaz böyle yapılır diyelim.

İtalya'nın aşagılık basınına gerçeği gösterelim.

PKK'nın Kürtleri temsil etmediğini, Kürtleri katlettiğini anlatalım.

Meydanı, Roma'da da olsa köpeklere bırakmayalım.

İtalya'ya turistik seyahate hayır. Ama İtalya'ya gidip Türk'ün kim olduğunu göstermeye evet.

Bakalım katillerin sesi haline gelen İtalyan basını ve hükümeti o zaman ne yapacak!

Hastane mi, Genelev mi?

İtalyanlar'da yalancılık ciddi bir hastalık... Üstelik ucuz yalancılık...

Dışişleri Bakanları Dini, bizim Dışişleri Bakanı'na "Apo yarın sorgulanacak" derken, aynı saatlerde İtalyan savcı ve hâkim, Apo ile konuşuyor. Aslında sorgu lafı, durumu anlatmıyor. İtalyan hâkim ve savcı, Apo'yla sohbet ediyorlar.

Sonra akşam saatlerinde gerçek ortaya çıkıyor... Adından başka bir yerinde dine imana rastlanmayan İtalyan Dışişleri Bakanı Dini'nin, İsmail Cem'in gözüne baka baka yalan söylediği, birkaç saat sonra ortaya çıkacak ucuz bir palavrayla durumu idare etmeye çalıştığı anlaşılıyor.

Hele İtalyan Başbakanı Massimo D'Alema...

Akşam üzeri bir basın toplantısı düzenliyor. Kendi bakanı ile çelişen abuk sabuk sözler ediyor... Dini, *"Kararı yargı verecek"* derken, D'Alema *"Olaya siyasi bakıyoruz"* diyor.

Apo'ya siyasi kişilik diyor ve ekliyor: *"Terörü sona erdirirse, siyaseten yardım ederiz."*

Adı D'Alema, kendi dallama... Kendi sözleriyle Apo'nun terörist olduğunu kabul ediyor. 30 bini aşkın Türkiye vatandaşıyla kanlanan bir eli yıkamak için *"Terörü bırakıyorum"* sözünü yeterli sayıyor.

Dallamaya sormak lâzım: Bir sapık katil, elinde makineli tüfekle İtalyan merdivenlerinde oturan, değil otuz bin, yüz kişiyi öldürse ve sonra da *"Tamam terörü bırakıyorum"* dese, İtalyan adaleti bunu yaparını affeder mi?

Hukuk, D'Alema kadar dallama bir tavrı alabilir mi?

İtalya son tavrıyla, hukuk devleti olmadığını kanıtladı... Hukuk olmayan yerde terör olur. İtalya'da da olacağı bu...

Bu pis işten hukukla sınırlanacağına, siyasetle pisliğe batan İtalya'dan bunun acısı çıkacak...

Bizim parmağımızı kıpırdatmamıza gerek yok. Bunu bağırklarına bastıkları bebek katilleri yapacak!..

Hastane mi, genelev mi?

Abdullah Öcalan ile yaptığım bir röportajda *"Apo'nun hareminden söz ediliyor. Örgütteki kadınlarla ilişkiniz oluyor mu?"* diye sormuştum.

Yanıtı ilginçti: Apo, *"Parti liderliğine yakın olmak, gerilayı yüceltir. O yüzden de kadınlarımız bana ilgi duyar. Yalnızca kadınlar değil, erkekler de parti liderliğine yakın olup yücelmek isterler"* demişti.

Bu yanıt üzerine ben gülmeye başlayınca, sözlerinin ne anlama gelebileceğini anlamış, *“Yanlış anlamayın, cinsellik olması şart değil”* diye düzeltmek zorunda kalmıştı.

Ancak Apo’nun kadın merakı bilinmeyen bir şey değildi.

Anladığımız kadarıyla o merak, İtalya’da da sürüyor. Çünkü Apo’nun İtalyanlar’ca misafir edildiği Palestrina’daki klinikte önceki gece ilginç bir gelişme oldu.

Sözde sürgündeki Kürt parlamentosu üyelerinden Yaşar Kaya, saat 02.30 sıralarında yanında iki sarışın kadınla kliniğe geldi. Birlikte kliniğe giren üçlü, yaklaşık iki saat sonra klinikten ayrıldılar.

Anlaşılan İtalyanlar, Apo’nun her türlü ihtiyacını düşünüyorlar. Detayları halletmek ise Yaşar Kaya’ya kalıyor.

İsmail Cem’in basın toplantısında İtalyan gazeteciler sordular:

“Türkiye’de İtalyan mallarına boykot başlayacağı söyleniyor” diye.

Yanıtı Cem değil, ben verdim: *“Evet başlıyor.”*

Toplantı bitince İtalyan gazetecilerle konuyu tartıştık. Bir tanesi, *“Siz kaybedersiniz”* dedi.

“Evet” dedim, *“Biz Gucci’yi, Armani’yi, Zegna’yı kaybederiz. Ama siz kazanırsınız, PKK’yı kazanırsınız. Bebekleri öldürmeleri için onlara silâh satarak çok kazanırsınız.”*

Helal sana Fatih Altaylı, hani derler ya *‘ağızına sağlık’* diye, biz de *‘kalemine sağlık’* diyelim.

Apo Roma Macerasını Anlatıyor

Buraya kadar Öcalan’ın İtalya’da başından geçenleri kale-mimiz yettiği kadar yazmaya çalıştık. Bizim bildiklerimiz bu kadar da, olayın baş aktörü neler diyor şimdi de onu dinleyelim. Bakın teröristbaşı Öcalan Roma’da yaşadıklarını yakalandıktan sonra mahkemede nasıl anlatıyor.

“...Avrupa temsilciliğimiz vasıtasıyla İtalya’dan davet alıp almadığını araştırdım. Nitekim bana yeniden yapılanma adı al-

tında bir oluşuma mensup olan gerek muhalefet gerekse iktidara mensup bazı milletvekillerinin daveti olduğunu söylediler. Esasen bu milletvekillerinden Mandovani yanında bir arkadaşı ile Suriye'ye gelerek daha evvel benimle görüşmüştü. Bunun üzerine yanımda Roma temsilcim Ahmet Yaman olduğu halde bir Rus yolcu uçağı ile Roma'ya geldim.

İtalya'da siyasi iltica talebim kabul edilmesini bekler iken tutuklama olayı gündeme geldi. Hastane adı altında bir tecrit yerine konuldum. Daha sonra Adalet Bakanlığı benim serbest kaldığımı belirtti. Ancak ben Roma yakınında Cehennem vadisi denilen bir evde kalmaya başladım. Burada kalmamı söylediler. İltica talebim konusunda belirsizlik devam etti. Bazen kabul edecek gibi bir davranış gösterdiler daha sonra iltica talebimin kabulünü beklemeye aldılar halen de bu talebim askıdadır. Daha önce gerek İtalya gerekse Avrupa devletleri her gün yüzlerce kürdün siyasi bile olmayan iltica taleplerini kabul ederken benim siyasi olan iltica talebimi kabul etmediler. Giderek üzerimdeki baskı arttı.

Kaç kurtul şeklinde bana karşı bir tutum göstermeye başladılar. Bu baskılar karşısında İtalya'dan ayrılmam ve tekrar Moskova'ya gitmem gündeme geldi. Şunu da belirtmek istiyorum Yunanistan'dan Rusya'ya giderken küçük bir uçakla gittim. Bu Yunan istihbarat servisinin özel bir uçağıydı. İtalya'da kaldığım süre zarfında Tayfun Talipoğlu isimli bir gazeteci geldi kendisiyle röportaj yaptım. Daha sonra Milliyet gazetesinden Nilgün Cerrahoğlu geldi, bununla da fazla kapsamlı olmayan bir röportaj yaptık, bilahare Haluk Gerger isimli doçent gelecek benimle görüştü. Bunun dışında Avrupa'da bulunan Kürtler, Avrupa milletvekilleri, heyetler, gazeteciler geldiler görüşmeler yaptık, İtalya'dan çıkmadan evvel Rozalin vasıtasıyla Güney Kıbrıs'tan kırmızı pasaport temin ettim ve kendi fotoğrafımı yapıştırdım. İtalya'dan kendimiz bir uçak tuttuk. Bu uçağı onların yardımı ile bulduk. İtalya'da toplam 66 gün kaldıktan sonra 16 Ocak 1999 günü İtalya'dan ayrıldım....”

Öcalan Tekrar Moskova Yolunda

16 Ocak akşamı İtalyan RAI UNO televizyonu, Öcalan'ın ülkeden ayrıldığını duyurdu. İtalya'da resmi yetkililer ve milletvekilleri karışarak Öcalan, 66 gün sonra kamuflaj altında, Champigno askeri havaalanına götürülüyordu. İstikamet Rusya idi. İki ay önce Dışışleri Bakanı İvanov ve Başbakan Primakov'un Ankara'ya söz vermiş olmasına karşın, Öcalan, hem de Rus gizli servis elemanlarının korumasıyla yeniden Moskova'ya, Gorki Havaalanı'na iniyordu.

Ankara ertesi sabah Öcalan'ın Moskova'ya ilk gittiğinde kaldığı Jirinovski kontrolündeki evlerden birinde kaldığını tespit etmişti. Öcalan, MİT'in inanmadığı bir siyasi özgüvenle her tarafla cep telefonu ile konuşuyor, konuşmaları yalnızca MİT değil, bütün bellibaşlı istihbarat servislerince izleniyordu.

Moskova'da sıkıntı vardı. **Başbakan Yevgeni Primakov**, Öcalan'ın bir grup gizli servis elemanı ve milletvekili tarafından yeniden ülkeye getirildiğini öğrenince küplere bindi. 22 Ocak'ta Amerikan Dışışleri Bakanı Albright, Moskova'da olacaktı. Eski KGB'nin yerine geçen Rus gizli servisi **FSB** ve İçişleri Bakanlığı'na kesin talimat vererek Öcalan'ın ülke dışına çıkarılmasını ister.

PKK lideri, 20 Ocak günü Gorki Havaalanı'na götürüldüğünde, yolculuğun tam olarak nereye olduğundan emin bile değildir artık. Rota havaalanında uçağa binerken söylenir. Öcalan Rus gizli servisi elemanlarınca, Orta Asya'nın en uzak ülkesine, **Tacikistan'a** götürülmektedir.

Öcalan, Tacikistan'ın Başkenti Duşanbe'de dokuz gününü, Rus subaylar için lojman olarak kullanılan askeri bir bölgede, tek katlı bir binada, ev hapsinde geçirir.

Bu arada Türk ve Avrupa basınında, kendisinin Ermenistan'dan Lübnan'a, Kıbrıs'tan İran'a, Moldova'ya kadar değişik ülkelere gittiği yolunda haberler çıkar. PKK Avrupa teşkilâtı ise son umut olarak yine Yunanistan'a dönmüştür. Bu kez bağlantı, Öcalan'ı Lübnan'ın Bekaa Vadisi'ndeki PKK militanlarının eğitildiği kampta da ziyaret etmiş, oraya milletvekillerini taşımış olan istihbaratçı, emekli **Amiral Andonis Naxakis**'tir.

İstihbarat bağlantıları kullanılarak, Kırbıslı Rum işadamı **Aristos Aristodolus**'un aracılığı ve malî desteğiyle Öcalan'a, PKK ile bağlantılı bir Rum gazeteci olan **Lazaroz Mavros** adına sahte Kıbrıs Rum pasaportu da ayarlanmıştır. Naxakis, eski dostu Dışişleri Bakanı **Teodoros Pangalos**'u bu kez ayarladığını, sorun çıkmayacağı haberini yollar.

İstikamet Tekrar Atına

29 Ocak'ta Öcalan bir Rus jetiyle Baltık kıyısına, Saint Petersburg'a götürülür. Yakıt ikmali yapılır. Uçak, Naxakis de içinde olduğu halde yarım saat geçmeden St. Petersburg'dan havalanır: İstikamet Atına.

Bu arada, Yunan Dışişleri Bakanı **Pangalos**'la Başbakan **Kostas Simitis** arasında Öcalan nedeniyle yaşanan görüş ayrılığı ise derinleşmektedir.

Simitis, Yunan gizli servisi **EYP**'ye Öcalan'ın ülkeye sokulması talimatı vermiştir. **EYP**, Naxakis'in Öcalan'ı getirme çabası içinde olduğunu anlamış, kendisini sıkıştırmaya başlamıştır.

Öcalan bu kez Atina, Ellinikon Havaalanı'nda karşılanmak bir yana, gizlice Atina'nın banliyölerinden Nea Makri'de yaşayan Naxakis'in arkadaşı yazar **Vula Damyanako**'nun evine götürülür. Öcalan, karşılaştığı muameleye sinirlenmeye başlamıştır, Sorularına cevap veremeyen Naxakis, Pangalos'u aramış, Öcalan'a siyasi iltica çıkarılması için izin istemiştir. Pangalos aslında bu fikrin ateşli destekçisidir. Naxakis'e, Öcalan'ı ziyaret etmek istediğini söyler. Ancak konuyu Simitis'e açtığında sert tepki görür: *"Siz bu görüşmeye gitmeyeceksiniz. O şahıs da derhal bu ülkede gidecek."*

“Türklerle Aramızda Savaş mı Çıkarmak İstiyorsun?”

Naxakis bundan habersiz, Pangalos’la buluşması için Öcalan’ı Atina’daki kendi evine nakleder.

Bu ara Pangalos Öcalan’ı arayarak görüşmek istediğini söyler. Pangalos etrafındakilere dönerek; *“Ne yapalım, madem ki gelmiş, soruna bir çözüm bulmaktan başka çaremiz yok”* der.

Ertesi gün Öcalan’la randevulaşan Pangalos’un kendi yerine istihbarat ve güvenlik görevlilerini gönderir.

Daha sonra alınan bilgilere göre Pangalos, Öcalan’la görüşeceği yerde ABD Atina Büyükelçisi **Nikolas Burns** ile görüşmüş. Pangalos, *‘Nasıl olsa Amerikalılar öğrenecek ve neden haber vermediniz diye bunu soracaklar, onlar sormadan biz arayalım’* demiş. ABD’nin Atina Büyükelçisi Nikolas Burns’ü arayan Pangalos, Öcalan’ın Yunanistan’a uçakla gizli bir şekilde girdiğini, şu anda Atina’da bulunduğunu belirterek direktiflerini bekler. Bunun üzerine Burns, *‘Siz istediğimiz yere gönderin gerisine karışmayın’* der.

Pangalos’un yerine yolladığı emniyet müdürü, istihbarat başkanı ve birçok güvenlik görevlisinden oluşan kalabalık grup çok kararlı bir şekilde Öcalan’a yönelik rahatsız edici yaklaşımlar içerisine girerler, İstihbarat başkanı Stavrakakis neden Yunanistan’da ısrar edildiğini, *‘Türklerle aramızda savaş mı çıkarmak istiyorsun’* şeklinde ithamlarda bulunarak, *‘Bir saat içerisinde Yunanistan’ı terk edeceksiniz’* gibi hakaret içeren sözler sarfederler. Beklenmeyen bu yaklaşım karşısında Öcalan da, oraya zorunluluk sonucu ve dostane amaçla geldiğini, bu konuda zorlandıklarını ama sorunu konuşarak bir çözüm bulabileceğine inandıklarını ifade ederek gelen istihbaratçıları sakinleştirmeye çalışır.

Yunanlılar Libya, Arnavutluk ve daha başka ülkelerin adını vererek önerilerde bulunmaya çalışırlar. Fakat Öcalan bu ülkelere gitmeyi kabul etmez. Ancak bir Avrupa ülkesi üzerinde duracaklarını söyler.

Ayarlanmış bir ülke ve gidilebilecek yer yoktu. Yunanlıların bu yaklaşımların Öcalan'a karşı iyi niyetli olmadıkları çok açık görünüyordu.

Öcalan ise etrafındakilerle kendi aralarında bir çözüm bulmaya çalışacaklarını, Yunan hükümeti ve devletin zor duruma düşmesini istemediğini belirtir. Bir müddet sonra Öcalan Hollanda'ya gitmek istediğini beyan eder. Stavrakakis, Yunanistan'la Hollanda arasında "Schengen anlaşması" olduğunu ve yakalanırsa Yunanistan'a iade edileceğini, bunu istemediklerini söyler. Ama PKK lideri ısrarlıdır. Avrupa teşkilâtı Hollanda'da her şeyin ayarlandığını söylemektedir.

Yunan istihbaratı Öcalanı, derhal Beyaz Rusya'nın başkenti Minsk'e götürecektir bir uçak ayarlar. Oradan, Rieka'dan Lahey'e hareket edecek bir charter uçak bulmuşlardır ve ertesi günü bile beklemeye tahammülleri kalmamıştır.

Saat 23.00. olmuştur. Yunan İstihbarat Servisi EYP'in Başkanı Stavrakakis, Naksakis'in evine gider. Öcalan onu bekliyordu. Görüşmeye **Terörle Mücadele Daire Başkanı Nasiakos** da katıldı. Öcalan, Beyaz Rusya'nın Minsk şehrine gidecekti. Oradan Rotterdam'a geçecekti. Sabaha karşı Öcalan'ı Agios Andreas'daki yazlık kamp tesislerine götürdüler. Uçak hazır olduğu haberi gelince Hellenikon Havaalanı'na hareket ettiler.

İlk Fiyasko Patlıyor

31 Ocak akşamı Uçak Minsk'e gitmek üzere kalkar. Ancak bu arada Türk istihbaratı da, Amerikan istihbaratı da Öcalan'ın Hollanda'ya gitmek üzere havalandığını öğrenmiştir. Minsk ve Lahey ile temas kurulur.

Ne PKK'lıların, ne de Yunanlıların tahmin ettiği bir şey olur. Beyaz Rus hükümeti, havaalanını trafiğe kapatır. Uçak Minsk'e inmeden rotayı Hollanda'ya, Rotterdam'a çevirir. Hollanda Hükümeti de bir emrivakiyi önlemek amacıyla saat 21.00 itibarıyla bütün hava sahasını kapattığını ilan eder.

Uçak Minsk'e indi ama kısa bir süre sonra Atina'da yine panik yaşanmaya başlandı. Kenya operasyonunun baş mimarı eski Dışişleri Bakanı Tpangalos 28 Mayıs 2003 günü Atina Ağır

Ceza Mahkemesi'nde ilk fiyaskoyu şöyle anlatıyordu: "İlk fiyaskoyu Öcalan'ın Hollanda'ya gittiği haberi sızınca yaşadık. Çok gizli tutmuştuk. Başbakan ve Bakanlar Kurulu Sekreteri Kosmidis ve istihbarattan 1-2 görevli ve 2-3 Kürt dışında bilen yoktu. Öcalan geliyor diye PKK'lılara haber uçunca herşey berbat oldu. PKK'lılar karşılamak için havaalanında toplandılar. Bunun üzerine Hollanda hükümeti tarihinde ilk kez hava sahasını kapattı. Uçak Yunanistan'a dönmek zorunda kaldı."

O gece ile ilgili Abullah Öcalan daha sonra şunları anlatmaktadır:

"...Benim Minsk üzerinden Hollanda'ya gönderileceğim söylendi, Yunanlılar kendi uçakları ile beni Minsk Havaalanına getirip bıraktılar. Bu havaalanında dondurucu soğukta dört saat bekledim. Bu durumu Avrupa ülkeleri karar almış, beni Hollanda'ya götüreceklerini söyledikleri uçak bir türlü gelmedi. Böylece beni ortada bıraktılar. Bu bekleme sırasında beni ısrarla uçaktan indirmek istediler. Beni uçaktan indirerek bu havaalanında bırakmak ve büyük bir tehlike karşısında kalmamı zorla sağlamak istediler. Ben de ısrarla uçaktan inmedim. Bu olay 31 Ocak 1 Şubatı bağlayan gece cereyan etti. Bu sırada bütün Avrupa havaalanlarının uyarıldığını duydum. Belçika benzer bir küçük uçağa karşı bir tane F-16 savaş uçağı kaldırmış. Belçika'nın bu davranışı daha sonra skandal olarak değerlendirildi. Pirimakov aynı gün bütün bağlı ülkelere kabul edilmeyeceğimi bildirmiş. Sonuçta mecburen tekrar Yunanistan'a dönme gereği doğdu..."

1 Şubat 1999 Pazartesi. Sabaha karşı 03.17... Her şey altüst olmuş, uçak yeniden Atina'ya iniyordu. Öcalan ve beraberindekiler iki saat havaalanında bekledikten sonra 05.08'de yeniden "havalanın" talimatı geldi. Bu kez rota Korfu Adası'ydı. Uçak Ege Denizi'ndeki Korfu Adası'na iner.

Yunan Sivil Havacılık Teşkilâtı, Euro Kontrolü'ne uçağı "ambulans uçak" olarak bildirmişti. Havaalanında Öcalan karanlıkta tanınmaması için dış kapının ışıkları bilinçli söndürülmüştü. Uçağın kapısından siyah bir arabayla alınan Öcalan ve etrafındakiler hızla karanlıklar içinde kaybolurlar. Öcalan ve beraberindekiler Korfu Adası'nda EYP'nin kontrolündeki bir eve konur.

MIT Yunan İstihbaratını Sobeliyor

Millî İstihbarat Teşkilâtı (MIT) Müsteşarı Atasagun, 1 Şubat 1999 günü Yunan istihbarat teşkilâtı EYP'nin Başkanı Stavarakis'e bir faks çeker; özetle, "*Öcalan'ın yerini biliyoruz. Bu, iki ülke arasında çok sıkıntıya yol açacak,*" demektedir. Türk istihbaratı, Yunan istihbaratına adeta 'sobe' demektedir. Stavarakis, "*Bizde değil*" der. Buna Ankara'nın inanmayacağını bilmektedir. Durumu CIA da saptamıştır.

Atina'da o gece Dışişleri Bakanlığı'nın ışıkları yine sabaha kadar yandı. Telefonlar bütün gece çalıştı. Pangalos koltuğunda bir türlü oturamıyor, odasında fır dönüyor, Öcalan'ı ne yapacağını düşünüyordu. Öcalan'ı derhal Yunanistan'dan çıkartmalıydı. Peki nereye gönderilecekti? Avrupa'da kimse Öcalan'ın adını bile duymak istemiyordu artık. Ne yapacaklardı? Öcalan'ın yanından ayrılmayan ajan Kalenderidis'in ifadesine göre, Öcalan'ı sürat teknesiyle İtalya'ya götürmeyi buradan da Sırbistan ya da Arnavutluk'a geçirmeyi düşündüler ama gizli servis başkanı Stavarakis'ten gelen telefonla ilk plân değişti. Kalenderidis o geceyi şöyle anlattı:

"Yeni plâna göre, Öcalan'ı önce bir Afrika ülkesine buradan da Güney Afrika'ya götürecektik. Hükümet siyasi iltica almak için uğraşıyordu. Arada duracağımız ülkeyi bilmiyordum. Öcalan bana 'Ne düşünüyorsun' diye sordu. Ben de bütün plânı bilmeden yorum yapamayacağımı söyledim. Aris, Öcalan'ın kararsız olduğunu EYP Başkanı'na aktardı. Kısa bir süre sonra Stavarakis beni arayıp Öcalan'ı ikna etmemi istedi: 'Bunu kabul etmesi için ona baskı yap. Gideceği yerde Yunan devletinin resmi koruması altında olacağını da söyle. İltica güvencesi alınır alınmaz da Güney Afrika'ya götüreceğimizi söyle' dedi. Telefonu kapattım. Öcalan'la konuştum. Öcalan yine şahsi görüşümü sordu. Ben gideceğimiz ilk ülkeyi bilmediğimi ama Yunan devletinin onu koruyacağını söyledim. Öcalan beni dikkatle dinledi. Bir süre ısrarla gözlerimin içine baktı 'gidelim' dedi."

Apo'nun Başı Kopacaktı

Korfu Havaalanı'nın çevresinde gazeteciler bekliyordu. Her şey gizli olmalıydı. Öcalan'ı hava karardıktan sonra kaldığı vil-

ladan aldılar. Havaalanına gizlice arka kapıdan girdiler. Kule dışında tek bir ışık bile yoktu. Ama ne olduysa bu yüzden oldu. Dedektif Clouseau filmlerini hatırlatan olayı yine Kalenderis'in zabitlardaki sözlerinden okuyalım:

"Havaalanına TV kameraları yığılmıştı. Görüntü almasınlar diye havaalanının ışıklarını söndürdüler. Biz bir Landrover ciple havaalanına geldik. Şoför istihbarattandı Öcalan'la aynı cipdeydim. Şoför süratle uçağa doğru gidiyordu. Öyle karanlıktı ki birden bir şeye bindirdik. Uçağa bindirmiş. Uçağın kanadı cipin içine girdi Az kalsın başımız kopacaktı. Uçağın kanadını ellerimde hissettim. Ellerim, elbiselerim kan içinde kaldı. Ben o elbiseleri yıkamadım. Tarihi anlamı olduğu için hala saklıyorum..."

Yine yapılan plânlar altüst olmuştu.. Panik halinde yeni bir plân yapıldı.

Kalenderidis'in anlattığına göre, kazadan sonra Korfu'da bir eve gittiler. Sonra da Yunan sahil korumasına ait bir tekneyle Igumetisia'ya geçtiler. Limandan doğruca havaalanına gittiler.

2 Şubat 1999 Salı sabaha karşı 04.30... Araksos Askerî Havaalanı. Havaalanına giren iki araç süratle apronun en uç köşesinde, motorlarını çalıştırmış bekleyen Falcon uçağına yöneldi. Araçlardan çıkan telaşlı gölgeler uçağın merdivenlerini tırmandılar. Kapılar hemen kapandı. Uçakta Abdullah Öcalan, Yunanlı ajan Kalenderidis, Rum işadamı Aristidou, İbrahim Ayaz ve Deniz Melsa vardı. Uçak karanlığı delerek gözden kayboldu... Rota Güney Afrika'ydı. Ama uçak hiçbir zaman Güney Afrika'ya gidemedi. Peki uçak kalktıktan sonra neler oldu? Karar neden değişti? Ajan Kalenderidis'in mahkemede anlattıkları yaşanan şaşkınlığı gözler önüne seriyordu: *"Uçak kalkarken ilk olarak hangi ülkeye ineceğimizi bilmiyordum. Bana sormamam yönünde talimat verilmişti. Öcalan Güney Afrika'ya gideceğini biliyordu ama arada durulacak ülkeyi o da bilmiyordu. Uçak inince ikinci bir talimat geldi. İnip Mandela'nın avukatıyla, Öcalan'a siyasi iltica verilmesini görüşmemi istediler. Uçaktan indikten yarım saat sonra nerede olduğumuzu anladım. Meğer Nairobi'ye inmişiz."*

Öcalan Ülkemizde Değil

Amerikalı yetkililer alarına geçmiş bir halde Ankara'da Öcalan sorununun bir Türk - Yunan savaşı sonucunu doğurup doğurmayacağını soruşturuyordu. Cevaplar Amerika'yı telaşlandırmıştı. Amerika'nın öncelikleri değişiyordu. Amerikalı yetkililer Yunanistan'a *'Derhal Öcalan'dan kurtulun'* mesajları iletiyorlardı. Yunanistan'daki panik havası Ankara'dan izlenmeye başlanmıştı.

2 Şubat 1999 günü Yunanistan Hükümet sözcüsü yaptığı açıklamada, Öcalan'ın kendi ülkelerinde olmadığını, daha önce yapılan açıklamalarda olduğu gibi, Yunanistan'ın Öcalan'ın iltica talebini kabul etmeyeceğini söyler. Bu açıklamanın hemen ardından ABD'nin Atina büyükelçisi Burns'ün de, *'Abdullah Öcalan Yunanistan topraklarında değildir'* açıklaması gelir.

Öcalan'ın her türlü istihbarat ve teknikle takip edildiği ve bilindiği halde, sanki çok fazla kimse bilmiyor düşüncesiyle, gizlilik adı altında illegal hareket etmeye çalışıyordu. İçine girilen bu yanılğı daha sonra çok pahalıya mal olacaktı.

Saat 11.00'de, Yunan İstihbarat Teşkilâtı'nın kiraladığı Falcon, Nairobi Havaalanı'na inişle birlikte de Yunan diplomasi tarihinin en büyük skandallarından biri yaşanmaya başlıyordu. Yunan Büyükelçisi Kostulas, on iki günün trajikomik hikâyesini savcıya yirmi üç saatte anlattı: "Bir toplantıdaydım. Müsteşar beni cep telefonumdan arayıp durumu bildirince hemen çıkıp Büyükelçiliğe döndüm. Atina'dan "Önemli biri geliyor. Havaalanında karşılayın" diye talimat gelmişti. Ama kimin geldiğini bilmiyordu O sırada NATO Kosova'yı bombalıyordu. Bir Sırp yetkiliyi gönderdiklerini düşündük. Dışişleri'nden Papa-yuannu öğleden sonra dört dolayında tekrar aradı.

Uçağın Nairobi'ye 1 Şubat'ı 2 Şubat'a bağlayan gece yarısı 12 ile 1 arasında geleceğini söyledi. Uçaktaki yolcuların isimlerini de bildirdiler." O gece Pangalos'un yardımcısı telefonda, konukların bir hafta kalacağını bildirdi. *"Safari ayarlayın. Kaplanları, aslanları görsünler. Masraflar size göndereceğiz"* dedi. Kalenderidis ise kalmayıp Atina'ya geri dönecekti.

Öcalan Kenya Topraklarında

Öcalan'ı taşıyan uçak 2 Şubat'ta, Kenya saatiyle 13.33'te Nairobi Havaalanı'na iner. Yunan Büyükelçiliği, uçağın diplomatik korumada olduğunu ve kendilerinin arama yaptığını söyleyerek, Kenya polisinin aramasına izin vermez. Daha sonra Kenya Hükümeti'nin yaptığı açıklamaya göre, yolcu listesi de sahtedir.

Nairobi'deki Yunanistan Büyükelçisi'ni karşılanması için bildirilen isimler şöyleydi:

- "Aristois Aristidou. C 110226 nolu Kıbrıs pasaportlu. 1949 doğumlu.
- İbrahim Ayaz. 1959 doğumlu. 76315983 nolu İsveç pasaportlu.
- Güngör Berivan. 1981 doğumlu. 50311665406 nolu Alman kimliği sahibi.
- Lazaros Mavros. 1953 doğumlu. C 015918 Kıbrıs pasaportlu. (Öcalan'ın sahte kimliği)
- Savvas Kalenderidis. K 392127 Yunan pasaportlu."

Yunan Büyükelçi Kostulas talimatı aldıktan sonra yaşadıkları şöyle anlattı: "Akşam saat 11'de müsteşarla birlikte havaalanına gitmeye karar verdik. Ama Papayuanu uçağın sabah altıda geleceğini bildirdi. Sabaha karşı üçte bu kez arayan Dışişleri Bakanı Pangalos'tu. Konukların gecikeceğini söyledi. Birkaç saat sonra Papayuanu arayıp uçağın sabah dokuz-on arasında ineceğini bildirdi. 10.45'e kadar bekledik uçak yoktu. Sonunda uçağın saat 11.30'da Kenya hava sahasına gireceğini bildirdi-

ler. Halbuki inmiş. Kalenderidis talimatın değiştiğini Nairobi'de kalacağını söyledi. Hiçbirimiz gelenlerin kimliğini bilmiyorduk. Ama ben Öcalan'ı hemen tanıdım. Lazaros Mavros adına düzenlenen sahte Kıbrıs pasaportuyla gelmişti. Yolcuları alıp konuta hareket ettik." Kostulas, konuta gelir gelmez Papayuanu'ya şifreli bir mesaj gönderdi. Mesajında "Büyükelçi gönderdiğiniz ilaçlar için size teşekkür ediyor" yazıyordu.

Telefonların dinlenebileceği ihtimaline karşı herkese bir kod ad verilmişti. Öcalan'ın "Büyükanne" idi. Gür sesi olduğu için Pangalos'a "Büyük şarkıcı", EYP Başkanı'na ise kod adı olarak teşkilât binasının bulunduğu caddenin adı verilmişti: "Bayan Katehaki." Büyükelçi ilerleyen saatlerde olanları da şöyle anlatıyordu:

"Gelenler yorgundu. Öğlen yemekten sonra uyumaya gittiler. Sadece Kalenderidis uyumadı. Müsteşarla birlikte Büyükelçilik binasına gittiler Papayuanu, biri bakanın şahsına olmak üzere son durumu anlatan iki mesaj göndermemizi istedi. Bütün mesajları şifreli göndermemiz gerekiyordu. Pangalos temasın telefonla sürdürülmesini istedi. Öcalan'a Güney Afrika'dan siyasi iltica verilmesini sağlamaya çalışıyorlardı."

MIT Öcalan'ın İzini Kaybediyor

2 Şubat gecesine kadar adım adım Öcalan'ı izleyen MIT ise bilinmez bir nedenle irtibatı kaybeder. MIT'in Ankara'da kurduğu izleme merkezi tüm bilgileri **Echelon** sistemi vasıtasıyla almaktaydı. Ne olduysa Öcalan'ın uçağı hareket ettiği an kısa bir kesinti olur. Kesintinin ardından izlemeyi kaybeden MIT teknisyenlerini bir telaş alır. Öcalan'ı yeniden izleme sistemine dahil etmeleri için APO'nun kullandığı uydu telefonu veya diğer bir iletişim aracıyla sesinin duyulması gerekmektedir. MIT derin bir sesizlikle beklemeye başlar.

3 Şubat öğlen saatlerinde MIT Müsteşarı Atasagun, Cumhurbaşkanı Demirel'in yanına çıkar. MIT Müsteşarı'na, Demirel "Ne oldu?" diye sorar. Müsteşar "Efendim dün gecedan beri irtibatı kaybettik. Ancak Korfu'daki elemanlarımızın verdiği bilgiye göre, Malum şahsı taşıyan uçağın rotası bir Afrika ülkesi

olacaktı. Batı Afrika'da Senegal'den bahsediliyor ya da Doğu Afrika'da Kenya'dan" diye cevap verir. Biraz düşünen Demirel MİT müsteşarına "O halde gerekeni yapın" talimatını verir.

Bordo Bereliler Göreve Hazır

3 Şubat günü MİT ve Genelkurmay Başkanlığı kısa bir toplantı düzenlerler. Toplantı sonunda yaklaşık dört aydır muhtemel bir operasyon için hazır bekleyen, yüksek eğitim düzeyindeki on kişilik tim kırmızı alarına geçirilir. Timin komutanlığını 'bordo bereli' olarak bilinen Özel Kuvvetler'den bir tuğgeneral üstlenirken, yardımcılığında da bir Albay vardı. Özel Kuvvetler Komutanı Tümgeneral Engin Alan ise operasyonu Türkiye'den yönetecekti.

Derhal Beydağlarından, Antalya'ya geçen özel tim mensupları Karpuzkaldıran Askeri Tesislerine intikal ederek gelecek hareket emrini beklemeye başladı.

3 Şubat gününü Ankara'da herkes Öcalan'ın Afrika'da bulunduğu "X" ülkeden yandaşlarına alo demesini beklemekle geçirdi. Bu ara MİT diğer ülke istihbarat teşkilatlarına birer mesaj yollayarak APO'nun başına elli milyon dolar ödül konduğunu belirtti. MİT'te nefesler tutulmuş, Apo ile ilgili gelecek bir sinyal bekleniyordu.

4 Şubat Perşembe, MİT'in Öcalan'ı Kenya'da tespit ettiği tarih oldu. İki gündür suskun olan Öcalan sonunda dayanamamış ve yeniden uydu telefonuyla konuşmaya başlamıştı. Apo'nun sesini ilk kaydeden Londra'daki **Echelon** sistemi – Büyük Kulak- oldu. Ankara'daki MİT Merkezindeki Londra'ya bağlı olan sistem de aynı anda sinyali tespit edince sistemin başındaki teknisyen 'oley, yakaladık' diye bağırır. MİT görevlileri büyük bir sevinçle sinyalin tam merkezini tespit ederler. Sinyal Kenya'nın Başkenti Nairobi'den gelmektedir. Şimdi sıra sinyalin tespit edilen koordinatlarının hangi adresi gösterdiğinin bulunmasına gelmişti.

Tespit edilen Koordinatlar, acele olarak MİT'in Kenya'da bulunan adamına yollandı ve kesin adres tespit etmesi istendi. Artık herkes gelecek haberi beklemeye başladı. Bu ara MİT men-

supları kendi aralarında tahminlerde bulunuyorlardı. Beklemek uzun sürmedi Kenya'daki eleman verilen koordinatların gösterdiği adresin Yunanistan'ın Nairobi Başkonsolosluğu'na ait olduğunu bildiren şifreli mesajını MİT merkezine yollamıştı.

Savaş Nedeni

MİT'e Öcalan'ın Kenya'nın başkenti Nairobi'deki Yunan Büyükelçiliği'nde saklandığı duyumunun ulaşması üzerine Ankara'da büyük bir hareketlilik yaşandı.

Türkiye, bir yandan Yunanistan'a Öcalan'ı büyükelçilikte barındırmaması, yoksa bunu 'Savaş nedeni' sayacağı uyarısını gönderirken, diğer yandan da Atina üzerinde baskı yapması için ABD'yi devreye soktu. Amerikan Yönetimi de Atina nezdinde bütün ağırlığını koyarak, Öcalan'ın Kenya makamlarına teslim edilmesi için baskı uygulamaya başladı. Türkiye, diğer yandan Kenya hükümetine henüz ismi açıklanmayan Dışişleri'nden özel bir temsilci göndererek, Yunan Büyükelçiliği'ndeki Öcalan'ın teslimi konusunu müzakereye başladı.

Ardından Nairobi'den krizin ilk işaretleri gelmeye başladı. Yunan Büyükelçisi Kostulas'ı çağıran Kenya Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Katurima, gazetede çıkan Öcalan fotoğrafını gösterip "Bu adamı tanıyor musun?" diye sorduğunda Kostulas "Gözlüğü yok göremiyorum" dedi. Kostulas Büyükelçiliğe dönünce Dışişleri'nden Papayuanu'yu arayıp olanları anlattı. Papayuanu "Durumu büyük şarkıcıya (Pangalos) ileteceğini bildirdi. Kostulas daha sonra, Öcalan'la gelen Yunanlı ajan Kalenderidis'i havaalanına bıraktı. Büyükelçiliğe dönmüştü ki telefon çaldı. Kalenderidis "Uçağı kaçırdım" diyordu.

Kenya'da bunlar olurken, Abdullah Öcalan ile PKK'nın geleceği aslında Ankara'da, MİT ve CIA yetkililerinin yaptığı yazılı protokolle, 4 Şubat 1999'da belirlenmişti.

CIA'dan MİT'e Ortaklık Teklifi

4 Şubat'ta MİT Müsteşarlığında Öcalan dakika dakika izleniyordu. Olağanüstülük yoktu. Atasagun, Akşam saatlerinde Yenimahalle'deki bürosuna döndüğünde, ABD elçiliğindeki CIA

bağlantısının görüşmek istediğini öğrendi. Kısa süre sonra odasında idi. İki gizli servis mensubu karşılıklı nezaket sözcüklerinin sonrasında iş konuşmaya başladılar. Amerikalı casus, MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun**'a çok önemli bir teklifte bulunuyordu. *"Öcalan'ın Kenya'da olduğunu düşünüyoruz. Yakalamanız için destek vereceğiz. Müşterek operasyona ne dersiniz?"*

CIA yetkilisi, MİT Müsteşarı'na, PKK terör örgütünün başı Abdullah Öcalan'ın ortak gerçekleştirilecek bir operasyonla yakalanmasını ve Türkiye'ye getirilmesini öneriyordu. Operasyonu Amerikan ve Türk ekipleri gerçekleştirecek. Ancak ne olursa olsun Abdullah Öcalan Türkiye'ye sağ olarak getirilecek, mahkemece adil olarak yargılanacak ve öldürülmeyecekti.

Aylardır verilen destekte Öcalan'ın yargı önüne çıkarılması gereği vurgulanmıştı, öldürülmesi değil. Yargılama adil olmalıydı. Ölüm cezası ABD'nin birçok eyaletinde yasal olduğundan Amerikalılar *'İdam edilmesin'* demiyor, ama Apo'nun sağ kalması gereğini vurguluyorlardı.

Amerika şart olarak, Abdullah Öcalan'ın sağ olarak Türkiye'ye getirilip, yargılanması ve öldürülmemesi konusunda garanti ve güvence istiyordu. Onlara göre en önemlisi buydu. Türkiye'nin Öcalan'ı yok etmek konusundaki daha önce gerçekleştirdiği operasyonlardan haberdar olan Amerikan yönetimi, Öcalan'ın sağ ele geçirilmesinde ısrarlıydı.

Şenkal Atasagun, Amerikalı temsilcinin sözlerini dikkatle dinledi. Bu konudaki kararı tek başına vermesinin mümkün olmadığını aktardı. Amerikalı meslektaşından birkaç saatlik süre istedi. Kendisinin bu süre zarfında MİT merkezinde misafir olarak beklemesini özellikle rica etti.

CIA'nın teklifiyle heyecanlanan Atasagun, derhal Başbakan **Bülent Ecevit**'e ulaştı. Ecevit o sırada Dışişleri Bakanı **İsmail Cem**'in verdiği bir yemek nedeniyle Çankaya'da Başbakanlık Konutu'nun hemen altında bulunan Dışişleri Konutu'ndaydı. Konu çok özeldi ve hemen görüşmek gerekiyordu. Ecevit, *"ge- lin"* dedi. Atasagun'a başbakanlık konutunda randevu verdi.

Saat 22.45'de Başbakan Ecevit ile MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun** başbaşa görüşmeye başladılar. Ecevit, CIA yetkilisinin aktardıklarını duyunca, Cumhurbaşkanı'na bilgi vermek gerektiğini söyleyip, **Süleyman Demirel**'i aradı.

Çankaya'da Devlet Zirvesi Yapılıyor

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, aynı gün saat 17.30'da MİT Müsteşarı'nu, 18.00'de Genelkurmay Başkanı'nu, 19.00'da da Başbakan'ı kabul ederek kendileriyle haftalık olağan görüşmesini yapmıştı. Çankaya Köşkü, Başbakan'ın telefonuyla adeta sarsılmıştı. Saat 23, 10'da Köşk'te, bir '*Devlet Zirvesi*' yapılmasına karar verildi...Demirel derhal Genelkurmay Başkanının aranması emrini vererek, Başbakan **Bülent Ecevit** ve MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun**'u köşke davet etti.

Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu, Köşk'ten davet aldıktan sonra "*Acaba bir yanlışlık mı var? Sayın Cumhurbaşkanı'nu birkaç saat önce ziyaret etmiştim*" diyor ve emir subayına, "*Köşk'ü arayalım, teyit alalım*" talimatı veriyordu. Köşk'ten gelen cevap, "*Cumhurbaşkanımız, olağanüstü toplantı yapacaklar*" şeklindeydi. Olağanüstü gelişme, olağanüstü zirveyi gerektirdiği için Ecevit, Kıvrıkoğlu ve Atasagun, aynı gün ikinci defa Köşk'e ulaşarak, Atatürk'ün de kullandığı, Cumhurbaşkanlığı'nın tarihi makam odasında Demirel'le bir araya geliyorlardı.

Cumhurbaşkanı, toplantıda ilk sözü MİT Müsteşarı'na veriyor, **Şenkal Atasagun** da gerekli açıklamaları yaptıktan sonra, Demirel toplantıda hazır bulunanlara "*Bu teklife ne diyorsunuz?*" şeklinde soru yöneltiyordu. Hem Başbakan, hem de Genelkurmay Başkanı, bu gelişme üzerine memnuniyetlerini ifade ediyor, Abdullah Öcalan'ı Türkiye'ye getirebilmek için hiçbir fedakârlıktan kaçınılmaması önerisinde bulunuyorlardı.

Operasyon Kararı Alınıyor

Zirve, kararını vermiş, Öcalan'ın, Amerikalıların yardım edeceği bir operasyonla, o sırada bulunduğu bir Afrika ülkesinden Türkiye'ye getirilmesi konusunda anlaşmaya varılmıştı.

MİT Müsteşarı Atasagun kendisine iletilen teklifi aktardı. MİT ve CIA, Apo'yu birlikte yakalayıp, Türkiye'ye getirmeye karar vermişlerdi. Türkiye **MGK'sinin**, Ocak ayının sonundan itibaren, Abdullah Öcalan'a her türlü korumayı sağlayacak komşu ülkelere karşı kuvvet kullanma kararı ortadaydı. Amerika'nın şartı

kabul edilebilir bulunuyordu. Öcalan, sağ olarak ele geçirilirse, Türk gizli servisinin elemanları kendisini “sağ ve sağlıklı” olarak Türkiye’ye getirecekler ve adalete teslim edeceklerdi.

Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu, Öcalan’ın “teslim edilebilirliği konusuna çok güvenmediğini” belli ediyordu. Ama bu operasyona girilmeliydi.

Operasyonun bütün sorumluluğu **Şenkal Atasagun’a** verildi. Operasyon başından sonuna kadar MİT’e ve müsteşarına teslim edildi. Atasagun’un isteği üzerine Genelkurmay İstihbarat Dairesi’nin başında bulunan **General Fevzi Türkeri** de, çalışmaya dahil edildi.

Ankara soğuktu. Işıklar içindeki kentin manzarası üzerinde dumanlar vardı. Büyük sırrı saklayacak olan zirve konukları **Çankaya Köşkü’nden** ayrı ayrı çıktılar. Ayrı kapıları kullandılar. Sırlarıyla beraber kentin buz tutmuş yollarında gözden kayboldular.

Atasagun, Çankaya Köşkü’nden ayrıldıktan sonra yeniden konutuna, kendisini beklemekte olan CIA yetkililerinin yanına döndü.

“Tamam” dedi, “Abdullah Öcalan sağ olarak getirilecek ve yargıya teslim edilecek. Bağımsız Türk yargısı kendisini en adil bir şekilde yargılayacak.”

Asrın gizli servis operasyonu işte bu sözlerle başlamış oluyordu. İki gizli servis arasında hemen oracıkta bir kâğıt üzerinde basit bir protokol yapıldı. Protokol içinde şunlar yazıyordu:

“Abdullah Öcalan’ın ele geçirilerek Türkiye’ye getirilmesinde Türk gizli servisi MİT ile Amerikan gizli servisi CIA birlikte ve ortak bir operasyon yapacaklardır. Öcalan sağ olarak ele geçirilip adil bir şekilde yargılanacaktır.”

Operasyon Kararını 10 Kişi Biliyordu

Oturulup bir hazırlık plânı yapıldı. Her şey bir anda gelişti. Öcalan, operasyonuna ad bile konmadı. Kader, Abdullah Öcalan ve PKK için, ağlarını gergef gibi işlemeye başlamıştı. Ancak bunu, dünyada çok az kimse biliyordu...

'Safari Operasyonu'ndan tamamen haberli olacak kişiler şöyle belirlendi: Cumhurbaşkanı Demirel, Başbakan Ecevit, Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu, MİT Müsteşarı Atasagun ve Genelkurmay İstihbarat Başkanı Korgeneral Fevzi Türkeri. MİT'in istihbarattan sorumlu müsteşar yardımcısı Mikdat Alpay, operasyonlardan sorumlu müsteşar yardımcısı Emre Taner, işin kendilerine ait olan kısımlarını bileceklerdi. Dışişleri Bakanı İsmail Cem ve müsteşarı Korkmaz Haktanır da bir aşamada haberdar edilecekti. Süreci baştan beri bilen müsteşar yardımcısı Uğur Ziyal ile Genelkurmay Harekât Başkanı **Korgeneral Yaşar Büyükanıt**'ın da konudan haberli olması gerekiyordu. Ecevit, sağ kolu Hüsamettin Özkan'a bile harekât belli bir aşamaya gelince bilgi verecekti.

Bilgi sızması için olağanüstü dikkat sarf ediliyordu. Başbakan Ecevit bu konuda hiçbir sızmanın olmadığını sanıyordu. Ama yanılıyordu. Yanıldığını daha sonra anladı. Olayla ilgili olarak **ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz**'ın da bilgisi vardı. Yılmaz olayı bildiğini Ecevit'e nasıl aktardığını anlattı:

"Devlet Bakanı Hüsamettin Özkan'la Abdullah Öcalan yakalanmadan iki gün önce yemekteydik. Yemek sırasında Özkan hiç bu konuda konuşmuyor, susuyordu. Ama bir şeyler de var. Halden belli. Ben şu Öcalan da gelince her şey iyi olacak diye bir şey söyledim. Çok şaşırdı. Bana haber geldi, böyle bir operasyon olacak diye, dedim. Öcalan yakalandığında da Ecevit'e tebrik ziyaretine gittim."

MİT Müsteşarı Atasagun için işin en zor kısmı başlıyordu. Önce Amerikalılara hükümetin mutabakatını ilettiler. Cevap çok geçmeden çarpıcı biçimde geldi. İlerleyen saatlerde ABD Senatosu'nda konuşan Dışişleri Bakanı Albright, 'Öcalan'ı barındıran her ülkeye, yargı önüne çıkarılması için işbirliği çağrısında' bulunuyordu. Düğmeye basılmıştı.

Türk ekibi Uganda'ya ulaşmadan ilginç bir gelişme oldu. CIA, MİT'e ilginç bir soru yöneltti: Öcalan'ın Nairobi'de olduğunu biliyorlardı ama, kesin yerini saptayamıyorlardı. Acaba Türklerde bu konuda bilgi var mıydı?

MİT hemen cevap verdi: "Biz olsak Yunanistan Büyükelçisi'nin evine bakarız. Adresi Mutlagia, 12."

Öcalan Türkiye'ye getirildiğinde askeri yetkililere teslim edilecekti. PKK liderinin nasıl ve hangi şartlar altında hapsedileceği de belirlenmişti. Bu iş için Marmara Denizi'ndeki İmralı Yarı Açık Cezaevi boşaltılmış, Genelkurmay'a devredilmiş ve etrafı askeri bölge ilan edilmişti.

MİT hızla hazırlanıyordu. Eksiklerini tamamlıyordu. Kadrosunu kuruyordu. Ama en mühim şey henüz tedarik edilememişti. Uzun menzilli ve hızlı fakat, dikkat çekmiyecek bir uçağa ihtiyaç vardı ve bu uçak henüz temin edilememişti.

Uzun Menzilli Uçak Kiralanıyor

Müsteşar Atasagun, toplantı sırasında, Öcalan'ı getirebilmek için, ikmal yapmadan on - on iki saat uçabilen, uzun menzilli, sivil bir yolcu uçağına ihtiyaç olduğunu belirtiyordu. Toplantı başlamadan önce gerekli ön hazırlıkları yapmış bulunan Atasagun'un verdiği bilgiye göre, söz konusu uçaklardan Türkiye'de sadece iki adet bulunmaktaydı. Bunlardan birisi eski Devlet Bakanı, işadamı **Cavit Çağlar**'ın sahibi olduğu Nergis Havacılık şirketine kayıtlıydı. Uzun menzilli öteki uçak ise, İstanbul'daki Akmerkez'in sahibi **Dinçkök Ailesi**'ne aitti. Başbakanlık'tan yetkili bir kişi, 4 Şubat 1999 perşembe günü Nergis Havacılık şirketinin yöneticisiyle görüşerek, firmalarına ait Falcon uçağının önemli bir dış seyahatte kullanılmak üzere kiralanmak istendiğini bildiriyordu. Havacılık şirketinin yetkilisi, Başbakanlık'tan gelen bu teklife olumlu cevap veriyor, bu arada Türkiye Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nde kaydı bulunan TC-CAG tescil işaretli Fransız yapımı Falcon 900B tipi uçak, uzun bir dış seyahat için 200 bin Amerikan Doları karşılığında kiralanıyordu.

Nergis Havacılık'tan kiralanın uçak, kiralama sözleşmesinin yapılmasından sonra MİT Müsteşarlığı'nın emrine giriyor, ardından da üç kişilik mürettebatıyla Bursa'dan havalanıp, Ankara Etimesgut'taki Askeri Havaalanı'na iniyordu. Uçak, askeri alandaki bir hangarın önüne çekiliyor, üç kişilik mürettebat da, hangarın içinde bulunan salonda toplantıya alınıyordu. Toplantıyı MİT Müsteşarı yönetiyor, mürettebatı, amacı ve hedefi

henüz açıklanmayan operasyona katılacak diğer personelle tanıştıyordu. Dokuz kişilik operasyon ekibi; beş MİT mensubu, bir askeri tabip ve üç kişilik uçak mürettebatından oluşuyordu. Ekip şefi, MİT mensupları arasından seçilmişti. **Şenkal Atasagun**, hangardaki ofis bölümünde operasyona katılacak dokuz kişi ile tek tek görüşüyor, kendilerine başarılar diliyordu.

Daha sonra ekip şefi, dış seyahate gidecek olan sekiz kişiyle birlikte ortak bir toplantı yapıyor ve kendilerine şu talimatları veriyordu: *“Arkadaşlar, devlet adına çok önemli bir operasyona gidiyoruz. Şimdi, ailelerinizle telefon görüşmesi yapınız. Kendilerine, önemli bir göreve gideceğinizi, bu nedenle çok uzun olmayan bir süre boyunca onları telefonla arama imkânınızın bulunmayacağını bildiriniz. Daha sonra cep telefonlarınızı bize teslim ediniz. Sizin, yurtdışına yapacağınız bu seyahatteki güzergâhınızı ilerleyen günlerde açıklayacağız. Ama önce birlikte Antalya’ya gideceğiz. Görevimiz boyunca, program, taraftımdan yapılacak. Tüm ihtiyaçlarınız da yine taraftımdan karşılanacak. Şimdi, pasaportlarınızı da bana teslim ediniz ve ilk durağımız olan Antalya’ya gitmek için hareket emrini bekleyiniz. Tekrar hatırlatmak istiyorum ki, çok önemli bir dış göreve gidiyoruz. Görevde olduğumuz süre içerisinde, belirleyeceğim ve sizlere bildireceğim kurallara kusursuz bir şekilde uymanızı bekliyorum. Bu uyum, operasyonun başarısını da sağlayacaktır. Tanrı yardımcımız olsun...”*

Rota Afrika

Etimesgut Askeri Havaalanı’ndaki ekip, bu ilk karşılaşma ve görev emrinden sonra beklemeye koyuluyor, ardından da gecenin geç saatlerinde Antalya’ya hareket emri veriliyordu. Başbakanlık tarafından özel görevle yola çıkarılan uçak, bir saatlik yolculuktan sonra Antalya Uluslararası Havaalanı’na iniyor, daha sonra Askeri Havaalanı bölümündeki bir park yerine çekilerek, koruma altına alınıyordu. Bu arada uçak mürettebatı ve diğer görevliler de, Karpuzkaldıran semtindeki askeri tesislerde konaklayacaklardı. Uçak, Antalya’da üç gün boyunca kalacak, kuyruğundaki Türk bayrağı ile “TC-CAG” şeklindeki tanıtma işaretinin üstü ekip şefinin talimatı üzerine bantla ka-

patılacaktı. Aslında, “TC-CAG” tanıtma işareti ve Türk bayrağı, Nergis Havacılık şirketine ait Falcon 900B uçağının kimliğini oluşturmaktaydı. Bu kimlik olmadan, uçakların sefere çıkabilmesi mümkün değildi. Zaten pilotlar da, uçuş sırasında gittikleri bölgenin uçuş kulelerine kendilerini tanıtırken daima bu kodu bildiriyorlardı. Kuyruğunda tanıtma işareti bulunmayan uçak, özellikle Avrupa ülkelerindeki havaalanlarında dikkat çekebilirdi. Ancak, mürettebata, bir Afrika ülkesine gidileceği söylenmiş, tanıtma işareti bulunmayan uçağın orada problem yaratmayacağı kanaatine varılmıştı.

Antalya’da, gözlerden uzakta Amerikalılarla birlikte Kenya’da gerçekleştirilecek operasyonun benzeri senaryolar sürekli olarak denendi. Ekip eğitilmiş hale getirildi. Bu sırada Amerikalılar MİT elemanlarına operasyon için gerekli olan bütün teknikleri gösterdiler. Ancak tam bu sırada CIA yetkilisi, **Atasagun**’u ziyarete geldi. Öcalan’ın Kenya’da olduğunu sanıyordu. Ama yerini bulamadıklarını iddia ediyorlardı. Amerika vaz mı geçiyordu? Atasagun bunun üzerine çok güvenilir kaynaklarından öğrendiği Öcalan gerçeğini Amerikalı casusa söyledi:

“Öcalan Kenya’da, Yunanistan Büyükelçisi’nin evinde.”

Amerikalı yetkili şaşkındı. Türk gizli servisinin Öcalan’a bu kadar yaklaşabilmesi onu korkutmuştu. Operasyonun bu noktasında Amerikalı yetkili Türk tarafına Öcalan’ın ele geçirilemeyeceği mesajını vermek istiyordu. Ama aldığı mesaj, Öcalan’ın takibinde MİT’in kararlılığını göstermişti. Öcalan Kenya’da Türk ajanları tarafından her an bir suikasta da kurban gidebilirdi. Amerikalı yetkili daha sonra Öcalan’la ilgili Atasagun’un verdiği bilginin doğru olduğunu teyit etti. Amerika vazgeçilmez bir noktaya gelindiğini anlamıştı.

Operasyon tarafların anlaşığı gibi devam edecekti.

Büyükanneneyi Uzaklaştır

5 Şubat 1999 Cuma sabahı Yunan elçiliğini yine Kenya Dışişleri Bakanlık Genel Sekreteri arar. Kostulas yine atlatmaya çalıştı ama iş sarpa sarıyordu: "Papayuanu'ya göre büyük şarkıcı 'Çoban rolü oynamamı, ilgilenmeyip ıslık çalmamı' söylüyordu." 5 Şubat 1999 saat 14.00... Papayuanu yine Büyükelçiliği aradı. Kostulas şöyle aktarıyor: "Papayuanu bana 'Büyükanneneyi (Öcalan) en kısa zamanda ulusal renklerimizden uzaklaştır,' dedi. 'Ortodoks Kilisesi'ne nakledelim mi?' diye sordum 'hayır,' dedi."

Yunan Büyükelçisi şaşırmişti. Kalenderidis'i Büyükelçiliğe çağırdı. Kostulas'dan dinleyelim: "Öcalan'ı BM Genel Sekreter vekili Toppfer'in yanına götürmeyi düşündük. Böylece BM'den koruma isteyebilecekti. Ama Papayuanu kabul etmedi. Öcalan'a 'Çıkmalısınız' dedik. Asker selamı verip siyasi iltica istediğini söyledi. İltica dilekçesini yazdı." Kalenderidis Öcalan'ın dilekçesini Türkçe'ye çevirdi. Ama Atina kabul etmiyordu.

Safariden Eli Boş Dönerler

Bu arada, İtalya'da Öcalan'ı ele geçirmek için ellerinden geleni yapan, ancak operasyon için ağır kalan Mossad ajanları, yeni bir emirle 5 Şubat perşembe günü Kenya'nın başkentine giderler. Verilen emir şöyleydi: "Abdullah Öcalan'ın büyükelçilik binasından çıkarılması ve Türkiye'ye uçurulması için gereken her şeyi yapın".

Emir Halevy'den gelmişti.

Şans ekipten yanaydı. Öcalan'ın en yakın adamlarından, çok güvendiği bir fedaisi, büyükelçilik binasından çıktı ve Norfolk Oteli yakınlarındaki bir bara gitti. Klasik bir Mossad taktiğiyle ekip onu takip etti ve işin ustası bir ajan, Öcalan'ın fedaisiyle, son derece tesadüfi görünen bir “karşılaşma” sonucu barda tanıştı.. Koyu teni ve akıcı şekilde konuştuğu Kürt diliyle ajan, kendini Nairobi’de çalışan bir Kürt olarak tanıttı.

Mossad Ajanı , Öcalan'ın huzursuz olmaya başladığını öğrendi. Güney Afrika’da politik sığınma hakkıyla ilgili son talebi için hâlâ cevap alamamıştı. Diğer Afrika ülkeleri de Öcalan’a vize vermek konusunda aynı tutum içindeydi.

Mossad’ın dinleme ekibi, büyükelçilik binasından yapılan tüm telefon görüşmelerini izlemek için cihazlarını tam kapasiteyle kullanıyordu.

Barda, Öcalan'ın en güvendiği fedaisiyle ile tanışmış olan Mossad ajanı hamlesini yaptı.

Büyükelçilik binasında bulunan Öcalan'ın fedaisine telefon açtı ve “*acil bir buluşma*” istedi. Bir kez daha barda buluştular. Ajan, büyükelçilik binasında kalmaya devam ettiği takdirde Öcalan'ın hayatının tehlikede olduğunu söyledi. Tek umudu Kuzey Irak’taki Kürtlerin arasına dönmekti. O dağlık bölgede Öcalan güvende olacaktı ve daha ileri bir tarihte yeniden guruplanabilirlerdi.

Bu plân, Öcalan'ın da üzerinde ciddiyle durmaya başladığı bir olasılıktı. Zaten bu düşüncesi, Mossad izleme ekibi tarafından tespit edilmişti. Ajan, büyükelçilik binasına dönmesi ve Öcalan'ı dışarı çıkarıp teklifi görüşmek üzere ikna etmesi için fedaiyi kandırdı.

Tuzak basit ama ölümcül bir şekilde kuruldu. Öcalan'ın yemi yutup yutmayacağını görmek için artık sadece bekleme-leri gerekiyordu.

Yunanistan Dışişleri Bakanlığı’nın büyükelçilik binasıyla yaptığı görüşmeleri dinleyen Mossad ekibi, sadece “büyükkelçiye özel” yazılmış bir mesajda Yunan Başbakan **Kostas Simitis**’in, Öcalan'ın binada kalmasının Yunanistan’da politik bir çatışmaya yol açabileceğini söylediğini belirledi.

Ertesi gün bir Falcon-900 özel jet'in,, Nairobi'nin Wilson Havaalanı'na indiği haberi kulaklarına geldiğinde Mossad ajanlarının moralleri çok bozuldu. Gelen uçağın içindeki yolcuların Türk meslektaşları olduğunu çok iyi biliyorlardı. Havaalanının sakın bir köşesine uçağı park eden Pilot, kuleye Atina'daki bir konferansa gidecek olan bir gurup işadamını almaya geldiğini söyledi.

Birkaç saat sonra özel jet havaalanından kalktığında içinde Öcalan da vardı. Uçak, Kenya hava sahasından çıktığında Nairobi'de kalan **Mossad** ajanları da, aynı Yunanlı meslektaşları gibi Safaride elleri boş kalmanın ezikliğini duyuyorlardı.

Paketleme Ekibi Türkiye'den Ayrılıyor

Biz Mossad ajanlarının çaresizliğini bir kenara bırakalım tekrar 6 Şubat 1999 sabahına dönelim. O günü Yunanlılar Öcalan'ı iknaya çalışarak geçirdiler. Ama başaramadılar. Büyükelçi Apo'yu Seyşel Adaları'na götürmeyi teklif etti. Atina yeşil ışık yakınca kolları sıvadılar. Ama sonraki üç günde yaşananlar, çemberin daraldığını gösteriyordu. Büyükelçi ve Kalenderidis plân yapmaya devam ediyordu. 10 Şubat'ta Seyşellerde iş yapan Yunanlı iş adamı Panos **EYP** Başkanı'yla görüşüp on beş milyon dolar karşılığında Öcalan'a pasaport alabileceğini söylüyordu. Ama para bulunamıyordu. Kostulas sürekli plân yapıyordu: Önce Öcalan'ı bir çiftliğe oradan da da iki motorlu uçakla Somali'ye ya da Tanzanya'ya götürmeyi düşündüler. Ama telefon bağlantıları kesikti. Üç gündür Atina'dan talimat alamıyorlardı.

8 şubat günü **MİT** ekibi, Müsteşar Atasagun tarafından yolcu edildi. Atasagun ekibin içinde belirlenen iki lidere görevi açıkladı. Bunlardan biri uçağın **MİT** mensubu olan pilotuydu. Pilot aynı zamanda uydu telefonuyla uçaktan sürekli olarak Atasagun'a bilgi aktaracaktı. Olaylarla ilgili gelişmeler ve iletişim konusunda yetkili oydu. Elinin altında her an kullanıma hazır uydu telefon bulunuyordu. Diğer lider ise eski bir askerdi. Emekli albay uzun zamandır **MİT** içinde görev yapıyordu. O da

yedi kişilik ekibin başında bulunacaktı. Atasagun Öcalan'ın sağ olarak Türkiye'ye getirilmesi talimatını verdi. Hiçbir şekilde zor kullanılmayacaktı. Ekip kendisini de bu anlamda kontrol edecekti. Öcalan sağ ve salim olarak Türkiye'ye getirilecekti.

Bizler, Muz Tüccarıyız

Afrika'ya gidecek olan yolcuların pasaportu sahteydi. Kendileri hakkında verilen açıklayıcı bilgide, işadamları oldukları ifade ediliyordu. İşadamları pasaportlu altı kişilik operasyon ekibi, seyahat sırasında kendi aralarında şakalaşırken, “Bizler, muz tüccarıyız. Muz cumhuriyetinden, Türkiye'ye muz ithal etmeye geldik” diyorlardı. Yol uzun olduğu için, uçağa ikmal yapılırken, yakıt tankı tamamen dolduruluyor, ancak yolcuların gıda ikmalini ihmal ediliyordu. Oysa, yaklaşık altı saat boyunca uçulacak, bu arada herhangi bir havaalanından transit geçiş yapılmayacaktı. Yolcular ve mürettebat, meçhul bir operasyona gitmenin heyecanı içerisinde yemek ikmalini düşünmüyor, yanlarına Karpuzkaldıran Askerî Tesisleri'nden sadece sandviçler alıyorlardı.

Antalya Uluslararası Havaalanı'ndan sabah saatlerinde havalandıran uçak, Yunanistan, Mısır ve Sudan hava sahalarını altı saatte katettikten sonra Uganda'nın başkenti Kampala'ya ulaşıyor, meteorolojik şartlar gayet elverişli olduğu için Entebbe Havaalanı'na inişi sorunsuz bir şekilde gerçekleşiyordu. Uçaktaki yolcular Afrika'ya giderken adeta körleri ve sağrırları oynuyorlardı. Birbirlerine nereye gittiklerini, ne yapacaklarını sormuyor veya sormuyorlardı. Belki ekip şefi biliyordu, ama üç kişilik mürettebat ile dört MİT mensubu ve bir askeri tabip, nasıl bir manzarayla karşılaşacaklarından habersizdi.

Uçakta bulunan MİT görevlileri, hem kabin içinden, hem de pencereden görüntüler alıyor, önce Akdeniz, ardından da Mısır Piramitleri ve uçsuz bucaksız Afrika çölleri yolcular tarafından merak ve ilgiyle izleniyordu. Gidiş yolculuğu sırasında herhangi bir güvenlik sorunu da söz konusu değildi. Uçak, Uganda, Kenya ve Tanzanya'ya kıyısı bulunan Victoria Gölü'nün hemen

yanıbaşındaki başkent Kampala'nın Entebbe Havaalanı'na indiğinde, etraf günlük güneşlikti. Oysa Türkiye, o günlerde şiddetli bir kış yaşıyordu. Muz tüccarları olarak tanıtılan yolcular da, üstlerinden geçen Ekvator çizgisinin ayrıcalığından yararlanıp, yaz günlerini yaşamaya hazırlanıyorlardı.

Altı saat süren yolculuktan sonra Uganda 'ya ulaşan Öcalan'ı almakla görevli olan yedi kişi havaalanından hiç çıkmadı. Havaalanının içinde bulunan "The Windsor Lake Victoria Hotel Entebbe" isimli otelde konaklayacaktı. Dokuz yolcu, dört odada, ikişer, üçer kişilik guruplar halinde konaklayacaklardı. Çünkü, operasyon ekibinin tek kişilik odalarda kalması, güvenlik açısından sakıncalı bulunmuştu. Uçak mürettebatı ve diğer görevliler, otele hapsedilmiş gibiydi. Kâh odalarında istirahat çekiliyor, kâh lobide ikili, üçlü gruplar halinde sohbet ediyorlardı. İşin uzayacağını tahmin eden birkaç kişi de kitapların sayfaları arasında geziniyordu. Hep talimat beklediler. Hareketlerine Amerikalılarla birlikte Ankara'dan gelecek emirler yön veriyordu.

Havaalanının terminal binasında koskocaman "Welcome to Entebbe International Airport"² yazısı göze çarpıyordu. Bu havaalanını, yakın tarihimizdeki çok önemli bir hava korsanlığı olayını çağrıştırmaktaydı. Olay, filmlere dahi konu olmuştu. Havaalanında bulunan hurdaya dönüşmüş, devasa bir uçak enkazı, Türkiye'den gelen yolcuların dikkatini çekiyordu. Bu, 1976'da Filistinli hava korsanları tarafından saldırıya uğramış olan Air France uçağının enkazıydı. Aradan 23 yıl geçmiş, ama o enkaza dokunulmamıştı. Kimbilir o enkaz, belki de ibret alınması için orada tutuluyordu.

14 Şubat akşamına kadar hep haber bekledi. Bu sırada tam iki kez Öcalan'ın alınması için harekete geçildi. Ancak Öcalan Kenya'da baskılara karşı direniyordu. Amerikalıların ve Yunanistan'ın bastırmalarına rağmen Yunan Büyükelçiliği'ni terk etmiyordu.

Konsoloslukta Korku Saatleri

11 Şubat 1999: Öcalan güvence almadan konuttan çıkmayacağıını bildirdi. Kenya Polisi Yunan kimliğiyle gelen iki PKK'lıyı havaalanından içeri sokmamış, Almanya'dan iki PKK'lı daha gelmişti. Biri **Şems Dilan**'dı. Dilan'ın gelişiyle konutta korku başlamıştı.

12 Şubat 1999, sabah 9.30: Kenya Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri Katurima aradı. Kostulas *"Hastayım"* dedi. Telefonu kapattığında elleri titriyordu. İşte Büyükelçi Kostulas'ın rapor-daki sözleri: *"Saat 10'da Kalenderidis EYP Başkanı'yla konuştu. Başkan, Kalenderidis'e 'Ona aptal olduğunu söyle. Bu yaptığı rezalet. Biz ona bir şey vaad etmedik. Rica ediyorum evladım, bitirelim artık şu işi' diyordu.*

Kalenderidis telefonu kapattıktan sonra Aris Aristidou'nun Seyşeller'e ulaştığını öğrendi. Seyşeller' in Öcalan'ı kabul etmesi için iknaya çalıştığını söyleyen Aristidou, *'Öcalan'ı yabancı pasaportla kabul edecekler, sonra diplomatik pasaport almaya çalışacağız'* diyordu." Artık telefonlar hiç durmuyordu. EYP Başkanı sürekli arıyor, bu kez de *'Öcalan'ı Ortodoks Kilisesi'ne götürün'* diyordu. Ama kilisenin polis ablukası altında olduğu anlaşılınca bu plân da suya düştü.

Konsoloslukta bunlar olurken, Türk Operasyon ekibi için sonunda beklenen gün gelmişti. Şefin emri, odadan odaya telefon trafiği ile herkese ulaştırılıyor, *"Hazır olun, yola çıkıyoruz"* deniliyordu.

Ekip derhal hazırlanmış, lobide biraraya gelmiş, Şef'in talimatını bekliyordu. Şef, talimattan önce, günlerdir merak ve heyecanla beklenen operasyonun amaç ve hedefini açıkladığı konuşmada şunları söylüyordu: *"Arkadaşlar, biliyorum, hep-niz merak içerisinde-siniz. Ankara'dan hareket ettiğimiz andan itibaren Acaba nereye gidiyoruz, kendimizi nasıl bir operasyonun içinde bulacağız? diye düşünmeye başladınız. Sizi daha fazla merakta bırakmak istemiyorum. Şimdi, Kenya'nın başkenti Nairobi'ye gidiyoruz. Oradan uçağımıza bir yolcu alacağız. Bu yolcu, ülkemizin birliğini ve bütünlüğüne kast eden, binlerce in-*

sanımızın katili Abdullah Öcalan... Çok önemli bir görevdeyiz. İnşallah, bunu yürekliyle tamamlayıp, bebek katilini Türk adalentine teslim edeceğiz."

Şeften bu bilgiyi alan görevliler ve uçak mürettebatı, bir anda çok büyük bir heyecana kapılıyor, Öcalan'la karşılaşacakları ve onu teslim alacakları anı sabırsızlıkla beklemeye başlıyorlardı. Operasyon ekibi, topluca otelden ayrılıp Entebbe Havaalanı'na ulaşıyor, işadamı rolündeki Türkler, terminal binasına giriyor, yolcu salonundan pasaport polisine geçmek için Şef'ten yeni bir talimat bekliyordu. Bu sırada, uçuş ekibi park yerine gitmiş, uçağı hazırlamaya koyulmuştu. Ancak, beklenen emir, arzu edildiğı şekilde olmuyor, seyahatin ertelendiğı bildiriliyordu.

Yolcular, tekrar Hotel Entebbe'ye ulaşıyor, birkaç saat önce terk ettikleri odalarına yerleşiyorlardı. Yeni bilgi, yeni heyecan getirmişti. Artık hedef belliydi. Uçak, bir "G Günü"nde Nairobi'ye gidecek ve Öcalan oradan teslim alınacaktı. Operasyon ekibi ve uçak mürettebatı, bu defa kafalarında yeni senaryolar oluşturmaya başladı. Herkes, her şeyi düşünüyor, ama kural gereğı bu düşüncelerini birbirleriyle paylaşmıyorlardı.

13 Şubat 1999, sabah 01.00: Kostulas Şeyşel plânını Atina'ya bildirdi. Ama Öcalan pasaportu görmeden çıkmamakta direniyordu. Büyükelçi anlatıyor: "**EYP** Başkanı Kalenderidis'e '*Konuta git ve onu zorla at*' diye bağıyordu. Biraz sonra Antiterör Dairesi Başkanı Covaras da Kalenderidis'i aradı. '*Savvas şu anda herkesin umudu sensin*' diye bağırdı. Kalenderidis '*Benden bunu isteme*' deyince Covaras '*At dışarı şu o.. çocuğunu*' diye küfür etti." Kalenderidis '*Zorla atamam!*' diye cevap verdi. Birazdan Papayuanı aradı: '*Onları atmak için yerli adam bulun*' dedi. Ben '*Mümkün değil*' dedim."

Güney Kıbrıslı Esrarengiz İşadamı

Abdullah Öcalan'la birlikte 2 Şubat 1999 tarihinde Yunanistan'dan, Kenya'nın başkenti Nairobi'ye giden Yunan Gizli Servisi EYP'nin ajanlarından Savvas Kalenderidis'in 3 Mart 1999

tarihinde Atina'da Savcı'ya verdiği gizli ifade de bakın neler söylemiş:

"... Büyükelçilik İkâmetgâhı'na varıp yerleştikten sonra, Diakofotakis'le birlikte Büyükelçiliğe geçip, Atina'ya yazılı mesaj gönderdik. EYP Başkanı'na (Yunanistan Gizli Servis Başkanı), yerleşmemizin sorunsuz bir şekilde gerçekleştiğini ve tâlimatın geri kalan kısmını tamamlamak amacıyla Güney Afrika'ya hareket hazırlığı yaptığımı belirttim. Burada Abdullah Öcalan'a, bu ülke tarafından siyasi sığınma hakkı verilmesi için yapmam gerekenler vardı.

Dışişleri Bakanlığı'ndan Papaioannou, bize, bundan böyle konuyla ilgili yazılı bir raporun kesinlikle gönderilmemesi tâlimatını verdi. 3.2.1999'da Costorlas'a, (Yunanistan'ın Kenya Büyükelçisi), Johannesburg'a, hareket etmem gerektiğini belirttim. 4.2.1999 tarihi için yer ayırttım. O tarihte 'Kenya Airways' uçağı ile hareket etmek için havaalanına gittim.

Sayın Büyükelçi, Kenya Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri tarafından Bakanlığa çağırılmıştı. Saat 12.00'de havalanacak olan uçağı, havaalanında beklerken, Kenya Dışişleri Bakanlığı'nda görüşmesini tamamlayan Büyükelçi, saat 11.00'de havaalanına gelip, bizi buldu. Havaalanında Diakofotakis ve Aristidou (Apo ile birlikte Kenya'ya gelen Güney Kıbrıslı esrarengiz işadamı) ile birlikteydik. Sayın Büyükelçi, Kathourima'nın (Kenya Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri), kendisine, 'The Nation' gazetesinde yer alan ve Öcalan'ın 2.2.1999 tarihinde Yunanistan'dan hareket ettiğini belirten bir yazıyı gösterip, görüşlerini sordğunu bize nakletti."

Kenyalılar Hesap Soruyor

Büyükelçi, gazete haberindeki konudan ilgisi olmadığını söylemiş. Bu arada Kenyalılar, Büyükelçiye, 1.2.1999 tarihinde gönderdiği, beş yolcunun Nairobi'ye gelişi ile ilgili notayı sormuşlar. Kenyalı yetkililer, daha çok benimle ve Aristidou ile ilgilenmişler. Büyükelçi de onlara, bizim arazi ve bina eksper-işadamı olduğumuzu ifade etmiş.

Saat 11.30'da arkadaşlarla vedalaşıp, biniş kartı aldım. Kartı alırken, gişedeki memur, yanına bir genç gelinceye kadar bekledi. Sonunda biniş kartını alıp, pasaport kontroluna gittim. Çıkış kaşesini vurdular, ardından havaalanının bekleme salonuna geçtim. Orada, yanıma daha önce gişede gördüğüm genç görevli yaklaşıp, nâzik bir şekilde kendisini takip etmemi istedi. Birlikte, Güvenlik Bürosu'na gittik. Pasaportumu aldılar, beklememi söylediler. Kendilerine, herhangi bir problem olup olmadığını sorup, Büyükelçiliğe telefon etmek istediğimi bildirdim. Bana, herhangi bir sorun olmadığını, telefon etmeye bir neden bulunmadığını söyledi.

Pasaportumu alıp, bir büroya götürdüler. Beklediğim süre içerisinde bana, Kenya'ya niçin geldiğimi sorup, 'Devletle ilgin var mı?' dediler. Ben, kendilerine, gayrimenkulleri değerlendiren bir büroda çalıştığımı, Nairobi'ye, Büyükelçiliğin satın almayı öngördüğü bir gayrimenkul değerlendirmek amacıyla geldiğimi belirttim."

"Saat ilerledikçe yetkiliye, uçağı kaçırmaya tehlikesi bulunduğunu hatırlattım. Kendisi bana, biniş kartım olduğu için, uçağın beni bekleyeceğini söyleyip, rahatlatmıştı. Büyükelçiliğe telefon etmek istedim; dış hat bulunmadığını belirtti.

Saat 12.15 civarında pasaportumu iade ettiler. Bunun üzerine, 'çıkış'a yöneldim. Orada ise, uçağın hareket ettiğini söylediler. Yetkili memur, benimle ilgilendi. Ancak, hangi büronun geciktirdiğini kendisine sorduğumda, geri çekilip gitti.

Güvenlik Bürosu'na gittim, açıklama istedim. Bana, bir yanlışlık olduğunu, ücretsiz olarak giriş vizesi alabileceğimi söylediler. Pasaportumdaki çıkış kaşesini iptal ettiler. Dışarıya çıkıp, Büyükelçiliğe telefon ettim, bu arada EYP Başkanı'na, olayı aktardım.

Diakofotakis'ten, beni gelip havaalanından almasını istedim. Kendisi gelmiş, ancak buluşamadık. Sonuçta, Rodezya'dan gelen iki Elen genci ile karşılaştık. Birlikte bir taksi kiralayıp, Büyük elçiliğe gittik. Orada, ayrıntılı olarak olayı aktardım. Bu arada genel bir durum değerlendirmesi yaptık. Bir sonraki gün tekrar hareket etmeye karar verdim.

5.2.1999 günü sabahı Kathourima, telefonla benim ve Aristidou'nun pasaportlarını istedi. Sayın Büyükelçi, Aristidou'nun, yönünü bilmediği bir ülkeye gitmek üzere ayrıldığını söyledi. Kendisine, sadece benim pasaportum bulunduğunu belirtti. Kathourima ile, benim pasaportumu 8 Şubat pazartesi günü Diakofotakis'in götürmesi için anlaştılar.

Hemen EYP Başkanı'na telefon edip, hareketimin birtakım zorluklar yüzünden Pazartesi gününe kadar geciktiğini, buradan çıkışımın mümkün olup olamayacağı konusunda tereddütlerim bulunduğunu belirttim. Güney Afrika'ya, benim yerime başka bir kişinin gönderilmesi gereğini düşünüp düşünmediğini sordum.

O gün, Internet'ten bir İstanbul gazetesi ile Almanya'nın Frankfurt kentinde yayınlanan Özgür Gündem gazetesindeki Günay Aslan imzalı 'Öcalan'la ilgili No.2' başlıklı makaleyi aldım. Abdullah Öcalan, bu makaleyi okuduktan sonra havaya fırladı. Gerçekte bir bilgi bülteni şeklinde olan bu makale, Öcalan'a tuzak kurulduğu, garanti edilmiş güvenceler olmadan, bulunduğu yeri terketmesi halinde yok olmaya gideceği mesajını veriyordu.

Öcalan'ın bana belirttiğine göre, Şam'dan kovulmadan önce Eylül 1998 tarihinde yayınlanan 'Öcalan'la ilgili No.1' başlıklı makaleyle de yine kendisi karşılaşacağı tehlikeler konusunda uyarılmış. Bu koşullar altında 5.2.1999 tarihli makale, bundan sonraki tutumunda belirleyici rol oynadı.

Hemen Nairobi'deki Yunanistan Büyükelçiliği'ne hitaben, kendisine siyasi sığınma verilmesi için dilekçe yazdı. Bunu, Büyükelçiye resmen takdim etti. Büyükelçi şaşırды, Öcalan'a kesin bir dille Nairobi'deki bir çiftliğe yerleştirilmesi konusundaki anlaşma hatırlatıldı. Ayrıca, kendisinin de bildiği birçok mâlum nedenlerden dolayı ülkemiz tarafından kendisine siyasi sığınma sağlanması konusundaki kesin tutum, tekrar sözkonusu edildi.

Türkiye, Apo İçin Savaş Bile Çıkarır

"Türkiye Millî Güvenlik Kurulu'nun, Ocak ayının sonundan itibaren, Abdullah Öcalan'a her türlü korumayı sağlayacak komşu ülkelere karşı kuvvet kullanma kararı ortadaydı. Türkiye'deki askeri olguyu çok iyi bildiğim için, içinde bulunduğumuz bu du-

rum ortaya çıkarsa, Türkiye'nin sözlü tehditlerle yetinmeyeceğini Öcalan'a hatırlattım. Özet olarak, olayların böyle bir boyuta gelmesi durumunda, tarihte cereyan edecek olan en aptal savaşın çıkabileceğini belirttim.

Öcalan bana, Türkiye'nin, Yunanistan'ın geriye adım attığını bilip, blöf yaptığını söyledi. Ama, kendisi de bir noktaya kadar iknâ oldu. Dilekçesinin Yunanistan'a gönderilmesini istedi. Bu arada, Yunanistan tarafından güvenli bir ülkeye gönderilinceye kadar, Kenya'dan hareket etmeme kararı aldı.

Bu sırada Büyükelçi, Öcalan'ın dilekçesini alıp, konuyu Diakofotakis'le müzakere etti. Büyükelçi, dilekçeyi kabul etmeme yetkisinin bulunmadığına karar verdi. Daha sonra, söz konusu dilekçeyi Dışişleri Bakanlığı Özel Bürosu'na hitaben yazdığı bir yazıya ekleyip, Nairobi'de bulunan Yunanlı diplomat Kampitsis aracılığıyla Atina'ya gönderdi."

5.2.1999 tarihinde EYP Başkanı'na telefon edip, Atina'ya gönderilen dilekçeden söz ettim. Bunu, kendisinin de görmesi gereğini vurguladım. Olayların gidişinde değişiklik olduğunu söyleyip, şu anda ortaya çıkan yeni durumu anlaması için, Günay Aslan'ın makalesini okuması gereğini vurguladım.

Bu arada, durumdan rahatsız olan Büyükelçi, Öcalan'a siyasi sığınma ve diplomatik pasaport verilmesi için arayaşa geçti. Ardından, Atina'ya telefon edip, Papaioannou'ya, Seyşel Adaları'yla güçlü bağları bulunan bir arkadaşının telefonunu verdi.

Dışişleri Bakanlığı, Büyükelçi'nin arkadaşıyla irtibat kurmuş. Daha sonra, Öcalan'ın gerçek kimlik bilgileri açıklanmadan belirli bir ücret karşılığında Seyşel'de konaklayabileceğini öğrendik. Aristidou'nun Seyşel'e geçmesine, Büyükelçi'nin önerdiği arkadaşının da Nairobi'de bizi ziyaret etmesine karar verildi.

Öte yandan, Papaioannou'dan duyduğuma göre, Yunanistan'ın Güney Afrika'daki Büyükelçisi, Öcalan'a siyasi sığınma verilmesi için temaslar yürütüyormuş. Bu arada Aristidou, amacın gerçekleşmesi için Seyşel'e verilmek üzere Yunan Hükümeti'nden para bulmak için çalışıyordu. Sonunda, Yunanistan'dan para bulamayıp, Avrupa'ya gitti. Kendisinin söylediğine göre, Kürt örgütleri bir milyon dolar vermiş.

EYP Başkanı, Öcalan'ın korunması için iki şahsı Nairobi'ye gönderdi. Bunu, Aristidou ayarlamış. Ancak, Nairobi'ye gelenler, Yunanistan Göçmen pasaportuna sahip olduklarından, giriş yapamayıp, geri döndüler. Onların yerine, Dilan ve Nurcan (Öcalan'ın kadın korumaları Şemse Dilan Kılıç ve Nurcan Derya) geldiler.

11.2.1999 Perşembe günü durum şöyleydi: O ana kadar Öcalan gurubunun Yunanistan ile olan tüm iletişimleri şahsen tarafından büyük bir titizlikle denetlendi. Büyükelçilik Konutu'nda şehirlerarası telefon yoktu. Bu arada, uydu telefonu hiçbir şekilde kullanılmadı. Telefon haberleşmesi ise, şu şekilde oluyordu. Öcalan'ın şifreli tâlimatlarını Melsa'ya (Apo ile birlikte Kenya'ya giden PKK'lı kadın militan) söylüyordum. Onun bu mesajları Rozerin'e Yunanca aktarmasını istiyordum. O ana kadar benim yokluğumda hiçbir telefon görüşmesi yapılmadığı gibi, Yunanca'dan başka bir dil de kullanılmadı. Yine o ana kadar Avrupa'daki sorumludan ve Kenya'ya giremeyen şahıslardan başka hiçbir Kürt, Öcalan'ın yerini bilmiyordu.

O günlerde benimle birlikte konuya dahil olan diğer görevliler, hareketlerimizin herhangi bir şekilde izlendiğini farketmedik. Özellikle, arabada giderken dikkat ediyordum, ama hiçbir zaman bir tâkip edildiğimi hissetmedim. Durumu, EYP Başkanı'na aktardım. Perşembe gününden itibaren Öcalan'ın 'ulusal renkler'den dışarıya çıkarılması amacıyla baskılar artmaya başladı. Doğal olarak, Atina'nın bu konudaki tâlimatları, zorunlu argümanlarla desteklenerek en ufak ayrıntısına kadar Öcalan'a aktarılıyordu.

Öcalan'ı iknâ etmekte güçlük çekiyorduk. Öcalan, kendisine siyasî sığınma verecek ülkenin geçerli pasaportu eline ulaşmadan Konut'u terketmeyeceğini vurgulamaktaydı. Ayrıca, Nairobi'den uzaklaşması için ülkemizden ve Kenya makamlarından güvenlik garantisi verilmesini de istiyordu."

Seyşel'e Gidiş Suya Düştü

Bu arada, Öcalan taraftarı kişiler, Büyükelçiliğe sunmuş oldukları dilekçenin meşrulaşmasını sağlamak amacıyla avukatlarından yardım talep ettiler. Yunanistan'dan ve Avrupa'dan avu-

katlar beklemeye başladılar. EYP ve Dışişleri Bakanlığı'na da bu konuyla ilgili bilgi verdik. Cuma günü ilk kez tutumumuz değişti. Dışişleri Bakanlığı ve EYP, Öcalan'ın metropolitik konutlarına (Nairobi'deki Ortodoks Metropolitlik Tesisleri) yerleştirilmesi tâlimatı verdi. Bu arada, Seyşel Adaları'na cuma günü saat 10.00'da ulaşan Aristidou'dan, diplomatik pasaport sağlanmasıyla ilgili çelişkili cevaplar geldi.

12.2.1999 Cuma gecesi bize, metropolitliğe taşınma emri verildi. Bu, Öcalan tarafından kabul edilmedi. Öte yandan, metropolitlikte, sivil giyimli şüpheli şahıslar dolaştığı için, bu emrin gerçekleştirilmesi mümkün görülmedi. Aynı gece, Öcalan'ın bir turistik tesise yerleştirilmesi gündeme geldi. Oradan da Seyşel'e gizlice gönderilmesi amaçlanıyordu. Bu konuyla ilgili olarak da, Kenya'da faaliyet gösteren bir işadamıyla görüşüldü.

Öcalan, Konut'tan çıkarıldıktan sonra Büyükelçilik araçlarıyla Tanzanya'ya götürülecek, oradan gizlice Şeyşel'e gönderilecekti. Her iki plân da, eski tutumundan geri adım atan Öcalan tarafından kabul edildi. Ama, Seyşel'den gelecek pasaportu yine önşart olarak ileri sürüyordu.

Seyşel'de bulunan Aristidou ile görüştüm. Kendisi bana durumun kritik olduğunu söyledi. Ondan, tüm imkânlarını kullanmasını istedim. Kendisi bana, ümitli olduğunu, pasaportu alması halinde Cumartesi sabahı uygun bir şahısla Nairobi'ye göndereceğini ifade etti. Ama pasaportlar hiçbir zaman gelmedi, böylelikle her iki proje de suya düştü.”

Öcalan'ı Zorlarsanız İntihar Ederim

İş çığrından çıkmıştı. Atina Öcalan'ı konuttan atmak için dört polis gönderiyordu. Büyük şarkıcının yardımcısı Papayuanınu “Futbol gurubu gelecek mecbur kalırlarsa top oynayacaklar” dedi. Öcalan'la birlikte olan PKK'lılar konutun içinde kendilerini yakmakta tehdit edince işler daha da karıştı. Bu arada Öcalan Şeyşel uçağında Kostulas'ın kendisine rafaket etmesini istiyordu. Öcalan'ın koruması Kılıç, başına tabanca dayayıp “Öcalan'ı zorlarsanız intihar ederim” dedi. Atina'dan “PKK'lılarla pazarlığı bırakın, futbolcuları bekleyin” mesajı geldi.

14 Şubat Pazar: Öcalan'ın siyasi iltica mektubu bomba gibi patlıyor ve Atina karışıyor. Aynı gün Nairobi'ye Atina'dan dört polis geldi.. Büyükelçi Kostulas artık kapanın daraldığını hissediyordu: "Artık Amerikalılar da takip ediyordu. Papayuanu 'Futbol takımı gerekirse şiddete başvursun. Büyükanneye otelde oda ayarlayın. Çarşafa bile sarılrsa onu otele bırakın', di-yordu." Saat 13.00: Büyükelçi ve dört polis Büyükelçiliğe geldi. Ancak polis şefi Bobos'a Öcalan'ın korumalarında patlayıcı ola-bileceğini söyleyince operasyondan vazgeçtiler. Zaten Kenya ve ABD ajanları peşlerindeydi. Apo'yu uyutmak için getirdikleri uyuşturucuyu tuvalete atmak zorunda kaldılar.

Operasyon İçin Geri Sayım Başladı

15 Şubat Pazartesi günü nihayet beklenen haber gelmiş, üç mürettebat ve altı yolcu Entebbe Havaalanı'nda bekleyen uçaklarına binerek, Kenya'nın başkenti Nairobi'deki Jomo Kenyatta Havaalanı'na gitmek üzere kemerlerini bağlamışlardı. Uçak, yaklaşık bir saatlik yolculuktan sonra, Ekvatoru aşarak Nairobi'deki Jomo Kenyatta Havaalanı'na iniyor ve VIP salonunun karşısındaki park sahasına çekiliyordu.

Uçak, körüklerin karşısındaydı. Ayrıca uçağın bulunduğu park, havaalanının sınırına yakındı. Alanın çevresi, yüksek tel örgülerle çevriliydi. Öğleden sonra ulaşılan Nairobi'de hava çok sıcaktı. Havaalanı pistinden sanki alev fışkırıyordu. Alanda çok sayıda Amerikan uçağı vardı. Büyük kısmı C.141 kargo uçaklarıydı. Operasyona gelen Türkler, kendilerini Amerika'da bir havaalanına inmiş gibi hissediyorlardı. Bu arada Ekip Şefi'nin verdiği talimata uyularak Kule'den iki saatlik bir uçuş planı alınıyor, bir başka ifadeyle, uçağın Nairobi Havaalanı'ndan iki saat içinde havalanacağı Brüksel'deki Euro Control Merkezi'ne bildiriliyor, aynı zamanda uçağa yakıt ikmali yapılıyordu. Geri sayım başlamıştı. Öcalan, iki saat içerisinde havaalanına getirilip teslim edilecek ve uçak da yolcusunu aldıktan sonra Türkiye'ye hareket edecekti. Oysa Jomo Kenyatta Havaalanı'ndaki yer hizmetleri görevlilerine uçağın Hollanda'ya gideceği bilgisi verilmiş, Nairobi'deki Yunan Sefarethanesi'nde bulunan Öcalan da, Hollanda'ya gideceği ümidiyle yola çıkmıştı.

Öcalan'ın uçağa tereddütsüzce binebilmesi için, Türkiye'den gelen, Hollandalılara benzeyen sarışın, mavi gözlü bir görevli, merdiven başında kendisini bekliyordu. Türk ekibinin alanda bir güvenlik endişesi yoktu. Çünkü, operasyonu hem Kenya makamları, hem de bu ülkede etkili ABD'li görevliler destekliyordu. Havaalanına silâhlı bir saldırının gerçekleşme ihtimali çok düşüktü. Çünkü burası silâhtan arındırılmış bir bölgeydi.

Zorla Elçiliği Terk Ediyor

15 Şubat Pazartesi: Öğleye doğru Kenyalı protokol müdürü Büyükelçiliğe gelip Öcalan ve korumalarının konuta girerken çekilen fotoğraflarını Kostulas'ın masasına attı. Saklayacak bir şey kalmamıştı. Kostulas anlatıyor: *"Bakanlığa gitmek zorunda kaldım. Genel Sekreter önüme uydu telefon koydu. Papayuanu Pangalos'un Kenyalılar'ın teklifini kabul ettiğini söyledi. Katu- rima 'Öcalan bugün 17.00'e kadar Kenya toprağını terk etsin' dedi. Bu bir ultimatomdu."* Artık saatler geri çalışmaya başlamıştı. Öcalan hâlâ direnmeye çalışıyordu ama Büyükelçi Kostulas *"Çıkmazsan gece ne olur bilemem"* deyince çıkmayı kabul etmek zorunda kaldı.

Uçak 17, 30'da hazır olacaktı. Büyükelçiliğin önünde beş Kenya Polis aracı bekliyordu. Bu vasıtalar, Havaalanına gidişi sırasında Abdullah Öcalan'a eskortluk ve eşlik edeceklerdi. Elçiliği terketme konusunda, Apo hâlâ gönülsüzdü. Bir şeylerin ters gitmesinden korkuyordu. Bir şeyler olacaktı. Bunu, kalbinin derinliklerinde hissediyordu. Gönülsüzlüğünün temel sebebi, bu sezgisiydi. Bu yüzden, havaalanına Büyükelçi'nin dokunulmazlığı olan makam otomobiliyle gitmek istedi. Bunda ısrar etti. Ancak bu isteği, kabul edilmedi. Mecburen, kendisine gösterilen, polis otosuna bindi.

Büyükelçi Yorgo Kistorlas, Abdullah Öcalan'ın yanına, binmek istedi. Güvenliği bahane ederek, Kenyalılar, büyükelçinin o araca binmesini engellediler. O zaman, EIP ajanı **Savvas Kalenderidis,** Apo'nun yanına oturmaya çalıştı. Kenyalılar ona da, güvenlik nedeniyle, Abdullah Öcalan'ın otomobilde tek başına gi-

deceğini söylediler. Ardından, **Şemse Dilan Kılıç** ile **Nurcan Derya**, Apo'nun yanına oturmak için, gittiler. Kabul edilmedi. Sonunda Abdullah Öcalan'ın işaretiyle konvoy hareket etti.

Öcalan'ın Arabası Konvoydan Ayrılıyor

Apo'nun, üç zenci Kenyalı Polisle birlikte, içinde bulunduğu otomobil, birden hızlandı. Diğer araçlar ise süratlerini azalttılar. Böylece, konvoy parçalandı. Arabalar havaalanına ayrı ayrı ve farklı zamanlarda vardılar. Üstelik, Abdullah Öcalan'ı taşıyan oto, üzerinde '*Police Station*'³ yazan farklı bir kapıdan girmişti, Havaalanı'na.

Nairobi Havaalanı'nda bekeleyen Türk ekibine, öğleden sonra heran hazırlıklı olması için, gerekli talimat ulaştırılmış, bunun üzerine, herkes görev yerlerine geçmişti. Mesele çıkması beklenmiyordu... Saat 19, 20 sularında, havaalanının özel bölümündeki tel kapıların açıldığı görüldü. Beklenen an gelmişti. Uçağın içindeki ve dışındaki Türk görevliler hazır bekliyorlardı. Aralarında, hiçbir Amerikalı yoktu. Bütün ekip, Özel Kuvvetler Komutanlığı görevlilerinden oluşuyordu. Amerikalılar, Havaalanı'nda izleme ve gözleme faaliyeti içindeydiler. MİT'in verdiği sözü tutmayacaklarını kontrol ediyorlardı. Abdullah Öcalan, Türkiye'ye sağ olarak ulaştırılmalıydı. Bunu sağlamakla görevliydi.

Öcalan Paketleniyor

Abdullah Öcalan'ı getiren otomobil aprona girdi. Uçağın yanına kadar geldi. Apo, Kenyalı yetkililerle birlikte gayet rahat ve biraz da neşeli bir şekilde, elindeki çantasıyla uçağa doğru yöneldi. Hollanda'ya gideceğini sanıyordu. Uçağa, şöyle bir göz attı, ama dikkatini çekecek hiçbir şey göremedi. Türk ekibi, nefesini tutmuş, bekliyordu. Adullah Öcalan, emin adımlarla, uçağın merdivenlerine doğru yürüdü. Merdivenleri tırmandı. Kapıda duran uzun boylu, sarışın, mavi gözlü görevli hafif bir tebessümle selamladı. Vazifeli, kendisine gülümseye-

3 Polis İstasyonu (y.n.)

rek mukabelede bulundu. Hiç şüphelenmemişti. Rahat bir şekilde, uçağa, adımını attı. Türkiye'den, kendisini almak üzere gelen, uçağa bindiğinin farkında değildi. Fakat arkadaşlarının yanında olmadıklarını farkedince, benzi sarardı, başına gelenleri anlamış gibiydi. Ancak yapacak bir şey kalmamıştı. Etrafı sarılmış, paçayı kaptırmıştı.

Öcalan'ın içeriye girmesiyle, MİT görevlilerinin Öcalan'ın üzerine atlamaları bir oldu. Öcalan bir anda, bir eşya gibi özel bir bant ve kelepçeyle paketlenildi.

Elleri, ağzı ve gözleri anında bantlandı. Üst araması yapıldı. Askeri doktor sağlık kontrollerini yapıyordu. Öcalan iyiydi. Ama yakalandığını anladığında şoka girmişti. Kendisine de bir zarar vermemesi için olağanüstü dikkat gösteriliyordu.

Her şey bitmişti. Bunu, herhalde anlamıştı? Ya da her şey, henüz başlıyordu!

‘Sana O Şansı Vermeyeceğiz’

Öcalan uçağa girdiği andan itibaren videoyla kayıt yapılmaya başlanmıştı. Uçak yolculuğu boyunca toplam doksan dakikalık çekim gerçekleştirildi.

On beş yıldır Türkiye’ye karşı terör faaliyetlerini yöneten bir örgütün lideri 15 Şubat 1999’da artık Türk istihbaratının elindeydi. Örgüt liderinin yüzünde derin bir endişe vardı. Onu görüntüleyen kameradan ve yüzündeki bant izlerinden rahatsız olmuştu. Konuşmuyordu. Verilen sakinleştirici midesini rahatsız etmiş, kaygısı daha da artmıştı. Kısa süre sonra hayatının tehlikede olmadığını anladı ve uçaktaki görevlilerin sorularına cevap vermeye başladı. Önce **“Benim annem de Türktür”** dedi. Sonra da **“Eğer bir hizmet gerekirse hazırım”** diye konuştu!..

Öcalan’ın bu konuşmaları ve basına dağıtılan yedi dakikalık kaset aslında doksan dakikalık çekim bantlarından hazırlandı. Bu kasetten verilecek görüntülerle Öcalan’ın konuşmasından seçilecek bölümleri **MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun** bizzat kendi elleriyle montajladı.

Öcalan uçakta geçen 6.5 saatlik yolculuğuyla ilgili olarak daha sonra şunları anlattı: *“İlk kararım tavır koyma yönündeydi. Yemeyecektim, içmeyecektim, konuşmayacaktım. Ama daha sonra bazı gerçeklerin gizli kalacağını düşündüm. Barış için yaşayacağım dedim. Uçak Mısır’a, İsrail’e veya Kıbrıs’a indi. Yine üç yere indiğimizi daha sonra helikopterle Anadolu topraklarına*

geldiğimizi sanıyorum. Benim yanımdakilerin niteliğini bilmediğimden (çünkü gözlerim kapalıydı), 'Bir faili meçhule uğrar mıyım?' diye sordum. Bu sözlerime çok tepki gösterdiler ve 'Sana o şans veremeyeceğiz' dediler."

Uçak Öcalan'ın söylediklerinin aksine hiçbir yere uğramadan doğrudan Türkiye'ye yöneldi. Uçak bunun için seçilmişti zaten. Kenya ekibi Ankara'yla direkt olarak görüşüyordu. Öcalan'ın yakalandığı operasyonu bizzat **Şenkal Atasagun** yönetiyordu. Atasagun önce operasyonun başarıyla gerçekleştiği mesajını aldı. Ardından da 15 Şubat'ı 16 Şubat'a bağlayan gece Öcalan'ı taşıyan uçağın Türk hava sahasına girmesini bekledi. Amerikalılardan da çek edilmmişti, operasyon başarıyla tamamlanmıştı.

Büyükanneyi Kaybettik

Büyükelçi Kostulas, Apo'nun yakalanış anını daha sonra şöyle anlatıyordu: *"Polis konutu sarmıştı. Valizlerin elçilik aracına yerleştirilmesi talimatını verdim. Kenyalılar Öcalan'ın benim makam aracına binmesine izin vermedi. Öcalan'ı bindirecekleri aracı izlememe de karşı çıktılar Israr edince tartışma çıktı. 'Yaşanacakların sorumlusu siz olacaksınız.' diye bağıryorlardı. Sonunda Öcalan 'Seçenek kalmadı. Sizi daha fazla tehlikeye sokmak istemiyorum.' dedi. Çıktık."* Dışarıda beş araç bekliyordu. Kenyalılar Öcalan'ı konvoyun ortasındaki Mavi Toyota Landcruiser'e bindirdi. Kostulas'la Kalenderidis ise aynı araca binmesine izin vermediler. Öcalan artık İmralı yolcusuydu. Kostulas birkaç saat sonra Atina'ya geçeceği kısacık notu yazdı: *"Büyükanneyi kaybettik."*

Sistem tüm kapılarını kapatmıştı. Arena kendilerine göre düzenlenmişti.

Paket Teslim Alındı

Kenya'nın Başkenti Nairobi'nin Jomo Kenyatta Havaalanı'ndan yıldırım hızıyla havalanan kimliği belirsiz uçak, Sudan, Mısır ve Yunanistan hava sahalarını yedi saatte katettikten sonra Türkiye semalarına ulaşıyor, altı yolcu ile üç kişilik mürettebat, derin bir

nefes alıyordu. Uçağın yedinci yolcusu ise büyük bir şok içindeydi. Yol boyunca yemeden içmeden kesiliyor, sadece birkaç bardak suyla yetiniyordu. Günün üçte birini havada geçiren Falcon 900B tipli uçak, Türk hava sahasına girdikten sonra, kaptan pilot, SSB telsiziyle Ankara'ya ilk sağlıklı haberi şu cümleyle ulaştırıyordu: *"Bir numaraya haber verin, paket teslim alındı."*

Kaptan pilot, uçuş plânı gereğince Antalya Havaalanı'na iniş hazırlıklarına geçiyor, ancak son anda Ankara'dan gelen talimat üzerine, Bandırma'ya yöneliyordu. Uçak, 15 Şubat'ı 16 Şubat'a bağlayan gece, saat 02.00'de Bandırma Askeri Hava Üssü semalarına ulaşıyordu. Bandırma'da yoğun bir sis olduğu için görüş mesafesi elli metrenin altındaydı. Uçak, piste on beş metre kadar yaklaşıyor, radarın yardımına rağmen, pilot önünü göremediği için tekerlerini piste vurmadan pas geçiyordu. Kaptan pilot, uçağın Bursa Askeri Havaalanı'na inmesini öneriyor, Genelkurmay'dan talimat alan Bandırma Hava Üssü Kulesi ise Balıkesir veya İstanbul'a iniş izninin olduğunu bildiriyordu.

Uçağın Yakıtı Bitmek Üzere

Sekiz saattir havada olan uçağın yakıtı iyice azalmıştı. Balıkesir'e yönlendirdikten sonra iniş gerçekleşmezse, mevcut yakıtla İstanbul'a ulaşmak mümkün olamayabilirdi. Kaptan pilot, inisiyatifini kullanıyor ve Atatürk Havaalanı için rotasını Marmara Denizi'ne çeviriyordu. TC-CAG uçağı, Atatürk Havaalanı'na tekerlekleri değdiği anda uçağın içindekilerin ağzından şu kelimeler dökülüyordu *'Şükürler olsun Ya Rabbim'*

Kule, pilotu, Genelkurmay emriyle Yeşilköy Askeri Havaalanı'na yönlendiriyor, parka çekilen uçağı nöbetçi subay karşılıyordu. Ekip şefi, uçağın bir devlet görevinde bulunduğunu ifade ediyor ve subaydan yakıt ikmal talebinde bulunuyordu.

Nöbetçi subay ise uçağa yakıt vermek için yetkisi olmadığını söylüyor, bunun üzerine Hava Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Aydoğan Babaoğlu'na ulaşılarak gerekli izin alınıyordu. Uçak, yakıt ikmalini yaparak tekrar Bandırma'ya doğru havalanır.

Bandırma üstünde sis hâlâ yoğunluk halindedir. Ancak ne olursa olsun paket teslim edilmeliydi. Bu yoğun siste görüş seviyesi sıfıra yakındı. Pilot aşağıdakilerle telsizle irtibat halinde iniş için yardım istiyordu. Bu ara Bandırma üssünde bulunanların aklına parlak bir fikir geldi. Üsse inen uçakların son park yerinde yoğun bir aydınlatma uygulandı. Telsizle kaptana bilgi verdiler. Üssün üstünde bir tur atan pilot duracağı yeri kestirip, alçalmaya başlar. Artık tecrübe konuşacaktı. Uçak sisi yara yara inmeye başladı. Sis, pist kenarındaki ışıkların görülmesini de engellemektedir. Son anda karada bir tek sarı ışık gören Kaptan Pilot, uçağın tekerleklerini nihayet pistle buluşturdu.

Bandırma Hava Üssü Kulesi, uçağın güney aprona park etmesi talimatını veriyordu. Güney apronda olağanüstü görüntüler vardı. Çevre, yoğun şekilde aydınlatılmıştı. Çok sıkı güvenlik önlemleri dikkati çekmekteydi. Uçak park ediyor, ekip şefi ve kaptan pilot inerek, kendilerini karşılayan hava Tuğgeneralı rütbesindeki üs komutanı ile Öcalan'ı teslim alacak Özel Kuvvetler Albayıyla tanışıyorlardı.

Safari, Lazerli Silâhlar Gölgesinde Sona Eriyor

Ekip şefi, üs komutanına Kenya'dan Öcalan'ı getirdiklerini açıklıyor, komutanın tavrından, bu önemli olayı o anda öğrendiği anlaşıyordu. 5 Şubat 1999 günü Ankara'da başlayan çok gizli operasyon, 16 Şubat 1999 Salı gecesi saat 03.00'te Bandırma'daki askeri bir alanda tamamlanıyordu. Uçaktan piste inen yolcuların üzerinde sürekli hareket eden küçük, kırmızı ışıklar belirliyordu. Daha sonra bu ışıkların, güvenliği sağlayan "*Bordo Bereliler*"in lazerli silâhlarından yansıdığı anlaşılacaktı. Öcalan, gözleri kapatılmış şekilde Bordo Bereliler'in komutanına teslim edilmişti. Öcalan'ı **İmralı Adası**'na götürmek için bir Sikorsky helikopteri ve bir de firkateyn hazırlanmıştı.

Hava şartları uçuşa izin vermediği için, Öcalan, Özel Kuvvetler timlerince Fatih Firkateyni'ne bindirilerek ömrünün sonuna kadar kalacağı İmralı Adası'na doğru yola çıkarılıyordu.

Ancak bu bilgi senaryonun bir parçasıydı. Öcalan'ın İmralı Adası'na gidişiyle Türkiye'ye getirildiği tarih arasında iki 'kayıp' gün vardı. Öcalan, Bandırma'daki jet üssünden Hava Kuvvetleri'ne ait bir uçakla Ankara'daki önceki adı Mürted olan Akıncı Hava Üssü'ne getirildi. 4. Ana Jet Üs Komutanlığı'nda bir süre tutulan Öcalan, akşam yoğun güvenlik önlemleri altında Gölbaşı'na nakledildi. Ancak, öncelikle yapılması gereken önemli bir iş vardı; Kenya'dan getirilen bu kişi, gerçekten Abdullah Öcalan mıydı? Onun için, Öcalan'ın parmak izi alınıyor ve daha önceki parmak izleriyle karşılaştırılıyordu. Ayrıca kayıtlı eski ses bantları ile yakalandıktan sonra yaptığı konuşmalar üzerinde frekans araştırması da yapılıyordu.

Sonuç olumluydu. Parmak izleri ve ses frekansları birbirini tutmuş, görevliler de içlerindeki o kuşkuyu atmışlardı.

Öcalan iki gün boyunca Gölbaşı'nda sorgulandı. **Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda MİT ve Özel Kuvvetler Komutanlığı'na** bağlı ekipler tarafından sorgulanan Öcalan'ın, 18 Şubat'ta basına dağıtılan Türk bayrağı önündeki fotoğrafları da Ankara'da çekildi. Bu arada, **Özel Kuvvetler Komutanı Tümgeneral Engin Alan** da Başbakan **Bülent Ecevit'e** sürekli bilgi akışı sağladı.

Öcalan'ın Ankara'da bulunduğu süre içerisinde İmralı Adası'ndaki cezaevinde bulunan mahkûmların tahliyesi gerçekleşti. Tahliye işleminin tamamlanmasının ardından yine özel güvenlik önlemleriyle Öcalan, önce Bandırma askeri üssüne daha sonra da helikopterle açıkta bekleyen Fatih Fırkateyni'ne teslim edilerek **İmralı Adası'na** götürülmüş ve hazırlanan koğuşa yerleştirilmişti.

Safari Bitmiştir Komutanım

Safariyi başarıyla tamamlayan Afrika yolcuları, çok önemli bir görevi kazasız belasız tamamlamanın huzuru içerisinde tekrar uçağa biniyor, yoğun sise rağmen Bandırma Askerî Hava Üssü'nden havalandıktan sonra operasyon görevi aldıkları ilk nokta olan Ankara Etimesgut Askerî Havaalanı'na doğru yola çıkıyorlardı.

Elde edilen sonuç, günlerin yorgunluğunu bir anda unutturmuştu. Kırk dakikalık yolculuktan sonra yoğun kar yağışı altında Ankara'ya ulaşan Falcon 900B uçağının yolcuları, askeri havaalanındaki arkadaşları tarafından coşkuyla karşılanıyordu.

5 Şubat günü, **Safari Operasyonu**'na giderken hangarda toplanan operasyon ekibi, tekrar o hangara alınıyor, MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun**, yardımcısı **Mikdat Alpay**'la birlikte, tüm ekibi tek tek kucaklayarak kutladıktan sonra, duygusal bir konuşma yapıyordu. *"Başarının yerine konulabilecek hiçbir şey yoktur"* özdeyişi, bu büyük operasyonla bir defa daha anlam kazanıyordu.

Resmî Açıklama Yapılıyor

MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun**, bu çok önemli gelişmeyi önce **Başbakan Bülent Ecevit**'e, daha sonra da **Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel**'e telefonla bildiriyordu. **Başbakan Ecevit**, **Öcalan Operasyonu**'nun başarıyla sonuçlanması üzerine, sabah saat 09.30'da Çankaya'daki Başbakanlık Konutu'nda **Dışişleri Bakanı İsmail Cem**, **Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Rasim Betir**, **Genelkurmay Harekât Başkanı** ve **Başbakanlık Askeri Danışmanı Korgeneral Yaşar Büyükanıt** ve **MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun**'la durum değerlendirmesi yapıyordu.

Başbakan Bülent Ecevit, **Öcalan**'la ilgili parmak izi ve ses frekansı test sonuçlarının kendisine ulaşmasından sonra, aynı gün saat 11.00'de Başbakanlık Merkez Binası'nda düzenlediği ve tüm televizyonlarda yayınlanan basın toplantısında, **Öcalan**'ın Kenya'da yakalanarak Türkiye'ye getirildiğini resmen şöyle açıklıyordu:

Bu sırada, Başbakanlık Basın Merkezi aracılığıyla **Başbakan Bülent Ecevit**'in saat 11.00'de basın toplantısı düzenleyeceğini duyuruldu.

Ecevit, Başbakanlık'ta düzenlediği basın toplantısında ise bir dönemi sona erdiren açıklamayı yaptı. Başbakanlık Merkez Binası'ndaki Bakanlar Kurulu salonuna, basın toplantısı için be-

raberinde MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun**'la gelen **Ecevit**, sözlerine, "Değerli gazeteci arkadaşlarım, sizlere ve aziz yurttaşlarıma bir haberim var" diyerek başladı.

Şehit Analarına Söz

Ecevit, "Bu sabaha karşı saat 03.00'ten itibaren bölücü terör örgütü PKK'nın başı Abdullah Öcalan Türkiye'dedir" dedi. Ecevit, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Dünyanın neresinde olsa, devletimizin onu ele geçireceğini söylemiştik. Bu devlet sözü yerine getirildi. Şehit analarına verilen söz yerine getirildi. Bütün dünyadan dışlanan Abdullah Öcalan, sonunda kendini Türkiye'nin kucağında buldu. Yaptıklarının ve yaptırdıklarının hesabını, bağımsız Türk adaletine verecektir.

Bölücü terörle Türkiye'de bir yere varılamayacağını, devletimizle başedilemeyeceğini artık herkes anlamalıdır.

Bu sabah özellikle Apo'nun tuzağına, onun adamlarının tuzağına, onlara destek verenlerin tuzağına düşmüş olan gençlere seslenmek istiyorum. Dağlarda, mağaralarda hem kendilerini ateşe atan hem de analara, babalara ve tüm milletimize derin acılar çektiren gençlere çağrıda bulunmak istiyorum:

Sizler, yıllardan beri cinayetlere alet edilirken, dağlarda, mağaralarda süründürülürken, lider sandığınız kimse, elini sıcak sudan soğuk suya sokmadan, lüks konaklarda refah içinde yaşıyordu. Kimi işbirlikçileri de bazı Avrupa ülkelerinde refah içinde yaşıyorlardı.

Onların tuzağına düşen gençlere sesleniyorum: Artık, çıkmaz yolun sonuna geldiniz. Kendinizi, devletin adaletine teslim edin. O zaman kuşkusuz milletimiz de sizin Meclis gündemindeki Pişmanlık Yasası'ndan yararlandırılmanızı sağlayacaktır. Gelin, artık analarınıza, babalarınıza kavuşun, hasretleri dindirsin. Gücünüzü, masum insanların canına kıymak için değil, devletle el ele halkımızı kalkındırmak için kullanın. Sizleri harcayanlara, sizleri ateşe atanlara, sizleri intihar eylemlerine, açlık grevlerine kışkırtmaya kalkışanlara artık yeter deyin."

Ecevit, konuşmasında Abdullah Öcalan'ın nasıl yakalandığına ilişkin kısa bilgi vermek istediğini de belirtti. Bu konuda ayrıntılara giremeyeceğini ifade eden Ecevit, *"Fakat şunu söyleyebilirim ki, Abdullah Öcalan, kendisi dahil hiç kimsenin canı incitilmeden yakalandı"* dedi. Ecevit, şöyle konuştu:

"12 gündür değişik kıtalarda, ülkelerde sürdürdüğümüz yoğun ve sessiz bir izleme sonucunda yakalandı. Türkiye'de bu operasyonu bilen sadece 10 yetkili vardı. Hiçbir haber sızmadı. En küçük bir sızma olsa, operasyon sonuç veremezdi. Bu operasyon Genelkurmayımız ile MİT'in tam bir uyum içinde çalışmaları sayesinde başarıldı. Kendilerine tebriklerimi ve şükranlarımı sunuyorum. Güç bir iş başarıldı. Bundan sonrası bağımsız yargının yetki alanındadır. Allah, milletimizi ve bütün insanlığı terörden ve savaşlardan korusun."

MIT Sorgulamayacak!

Gazetecilerin sorularını da cevaplayan Ecevit, terör örgütünün elebaşı Öcalan'ın son bulunduğu ülkenin neresi olduğunun sorulması üzerine, *"O ayrıntılara kesinlikle girmeyiz. Hiçbir zaman da girmeyeceğiz. Sizlerin de bunu kurcalamamanızı rica ediyorum"* karşılığını verdi.

Ecevit, Öcalan'ın şu anda nerede olduğu sorusunu, *"Şu anda Türkiye'de, ama asıl bulunacağı yere henüz gitmedi. Gittiği zaman onu da açıklarız"* diye cevapladı.

Ecevit, Öcalan'ın sorgusuna MİT mensuplarının katılıp katılmayacağı sorusuna, *"Hayır, yetkili adli makamlar tarafından yapılacak"* cevabını verdi.

Kurumlar Ahenkli Çalışınca Başarı da Gelir

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel de, Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesi üzerine şu mesajı yayınlıyordu: *"Türkiye Cumhuriyeti Devleti, genç-yaşlı, çoluk çocuk, sivil-asker demeden otuz bin insanımızın ölümüne sebep olan bölücü terör örgütü PKK'ya karşı on beş yıldır büyük bir azim ve kararlılıkla yürüttüğü mü-*

cadelede, bugün çok önemli bir adımı daha başarıyla gerçekleştirmiştir. Uzunca süren özverili çalışmalar neticesinde, bölücü-başı yakalanarak sabah erken saatlerde Türkiye'ye getirilmiştir." Öcalan'ın Suriye'den sınır dışı edilışinden Kenya'da yakalanışına kadar geçen yüz otuz günlük kovalamacayı Cumhurbaşkanını olarak yöneten Süleyman Demirel, bu olayı on yıl sonra şöyle değerlendırıyordu:

"Son Başbakanlığım döneminde, önce pek çok ülke liderine mektuplarla PKK terör örgütü konusunda aydınlatıcı ve uyarıcı bilgiler verdim. 1993 yılının ocak ayında ise Suriye'ye giderek, Hafız Esad'dan, PKK kamplarının dağıtılmasını ve örgüt elebaşısının Türkiye'ye teslimini istedim. O zat, o tarihte Suriye'nin Lazkiye şehrinde yaşıyordu. Hafız Esad, bunu inkâr etti. Kendisine uzattığım ve üzerinde örgüt elebaşısının adresi ve telefon numarası bulunan kâğıdı da alıp cebine koydu. 1997 yılının aralık ayında Türkiye Cumhurbaşkanı sıfatıyla İslam Konferansı Örgütü Zirvesi'ne katıldım. Bu zirvede, Suriye, Türkiye aleyhine karar tasarısı çıkarttırmak istedi, buna mâni oldum ve konferansa katılan liderlere hitaben yaptığım konuşmada, 'Suriye'nin hareketi, ne komşuluğa, ne Müslümanlığa, ne de insanlığa sığar' dedim. Terör örgütünün elebaşısı, siyasi baskılarımız sonucu 9 Ekim 1998 günü Suriye'den sınır dışı edildi. Kendisini adım adım izletmeye başladık. 4 Şubat 1999 perşembe günü, MİT Müsteşarı, haftalık olağan kabulüm sırasında, bu konuda yeni gelişmelerden söz etti.

Başbakan merhum Ecevit, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Sayın Kıvrıkoğlu ve MİT Müsteşarı Sayın Atasagun'u acilen görüşmeye çağırđım. Bu görüşmede, her şart altında o zatı teslim alma kararı verdik.

Bu mesele, kanaatimce son yirmi beş yılın en önemli diplomatik hadisesidir. Kısacası, başarıdır. Türk diplomasisi için başarıdır, Türk siyaseti için başarıdır, Türk ordusu için başarıdır. İşte bu başarılı sonucu alırken, Cumhurbaşkanlığı, gelip geçen hükümetler, devletin kurumları; yani asker ve istihbarat teşkilâtı çok ahenkli çalışmıştır. Başarılı bir olaydır."

Dünya Haberi Manşetten Verdi

Öcalan'ın yakalanması dünya gündeminin ilk sırasına oturdu. Kenya'dan Kanada'ya dünyanın dört bir yanındaki gazetelerin birinci sayfalarında Kürt gösterileri vardı. Hemen hemen tüm medya kuruluşları PKK'ya 'terörist' derken Kürt sorununa geniş yer ayırdı. İçerikleri farklı da olsa tüm dünya basınında geleceğe ilişkin iki soru yer aldı: Kürtlerin öfkesi nereye yönelecek? Bundan sonra Güneydoğu'da ne olacak? Dünya basınında yer alan haberler ise kısaca şöyle:

Kenya:

Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesi Kenya basınında da ilk haberdirdi. Daily Nation'ın haberine göre Kenya hükümeti Öcalan'ın varlığını inkâr eden Yunan Büyükelçisi **George Costolas**'ın geri çekilmesini istedi.

ABD:

New York Times, "Kürt elebaşının yakalanması tüm Avrupa'da isyanlar başlattı" manşetini kullanırken, Washington Post 'Kürtlerin Gazabı Avrupa'yı Sardı' dedi. New York'un en çok satan gazetelerinden New York Post da 'Kürtler yirmi iki elçiliği bastı' başlığıyla haberi birinci sayfadan verdi. Dış politikadan ziyade iç meselelerle ilgilenen CNN'in uluslararası yayınında Öcalan'ın yakalanışı gün boyu gündemin en üst sıralarında yer aldı.

İtalya:

İtalya'nın en çok satan gazetelerinden Corriere Della Sera, "Öcalan sonunda kaçmaktan ümidini kesti" yorumunu yaptı. Gazetede İKP Genel Başkanı Armada Cossutta'nın "Öcalan'a siyasi sığınma hakkı verilmeliydi" dediği belirtildi. Haberi manşetten veren La Repubblica idam cezası riskine dikkat çekti. La Stampa, Türkiye'nin Öcalan'ı dünyanın hiçbir yerinde barındırmadığına dikkat çekti. Il Giornale ise 'Bir Öcalan için beş D'Alema' başlıklı haberinde İtalyan solundaki kargaşayı an-

lattı. "Öcalan Türkiye'de, Avrupa yakılıyor" yorumunda bulunan lMessagro'da, "D'Alema, Türkiye ve ABD'nin baskısına dayanamadı" denildi.

Yunanistan:

'Kara Salı' manşetini kullanan Elefterotipia, Dışişleri Bakanı Teodoros Pangalos'un istifasını istedi. Eksusia ise Yunanistan'ın Napolyon gibi bir Waterloo hezimetine uğradığını belirtirken, "PKK artık Yunanistan'ı da tehdit ediyor," dedi.

Apogevmatini Gazetesi, "*Simitis Hükümeti Yunanistan'ın başını fena halde belaya soktu*" ifadesini kullanırken, Etnos, "Üç büyük hata işledik. Öcalan meselesinin Yunanistan tarafından sevk ve idaresi hatalıydı. Öcalan ile Atina arasındaki arabulucular sorumsuzca hareket ettiler. Yunan İstihbarat Teşkilâtı da amatörce davrandı. Şimdi ise PKK Yunanistan'a savaş ilan etti" dedi. Rizospastis Gazetesi ise Öcalan'ın Türkiye'de hapse olmasının tüm sorumluluğunun Yunan Hükümetine ait olduğunu söyledi.

Kıbrıs Rum Kesimi:

Cyprus Mail Gazetesi hükümet sözcüsü Hiristos Stilyanides'in "Kürtlerin liderinin yakalanmasını üzücü bir durum olarak karşılıyor," açıklamasına yer verdi.

Fransa:

Le Monde'un manşeti 'Türkiye Kürt lider Öcalan'ı ele geçirdi' oldu. Kürtlerin Yunanistan'a duyduğu tepkiye geniş yer ayıran gazete, Türkiye'deki insan hakları ihlallerine de dikkat çekti ve halen Türk hapishanelerinde yüz otuz iki fikir suçlusunun bulunduğu vurguladı. Fransızların sağcı gazetesi Le Figaro Avrupa'daki PKK'lıların Yunanistan büyükelçiliklerini işgal eylemlerine, Apo'nun yakalanmasından daha geniş yer ayırdı. Gazetenin başyazısında Öcalan'ın hiçbir zaman terörden vazgeçmediği, hiçbir Avrupa ülkesinin Öcalan'a siyasi sığınma hakkı vermek istemediği, Öcalan'ın PKK'nın dâvâsını uluslararası platforma taşıyamadığı vurgulandı.

Almanya :

Almanya'nun en yüksek tirajlı gazetesi Bild, Hamburg'daki Şarkiyat Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Udo Steinbach ile yapılan söyleşiye yer verdi. Steinbach, Apo'nun yakalanmasıyla yandaşlarının büyük bir şaşkınlığa uğradığını belirterek, Almanya'da yapılan eylemlerinin bir başlangıç olduğunu öne sürdü. Steinbach, 'Türkiye'nin, hukuk devleti olduğu intibasını vermek için' Apo'nun adil yargılanmasına çalışacağını vurguladı.

Berliner Zeitung ise 'Türkiye Öcalan'ı kapıp götürdü' dedi. Başbakan Ecevit'in açıklamalarının da yer aldığı haberde İsrail'in Apo'nun yakalanma sürecine yardım etmesinin onaylanmadığı ifade edildi. Gazete, Avrupa'da, özellikle Almanya'daki Kürtlerin kendini yakmakla tehdit edişlerine ve Türkler'in işyerlerine yaptıkları molotokkokteyli saldırılarına yer verdi. Gazete Kürtlerin bir bomba kadar tehlikeli olduğu yorumunu yaptı.

Rusya:

Öcalan'ın tutuklanmasını manşetten veren İzvestia, 'Bütün sınırları aşıyorlar' başlığını kullandı. Apo'ya ilişkin haberleri birinci sayfadan yer veren Sevondiya, Kürt teröristlerin Avrupa'yı tehdit ettiklerini yazdı. Vremya, PKK yandaşlarının önceki günlük elçilik baskınlarının, benzer terör örgütlerine örnek olabileceğini yazdı.

Britanya:

The Guardian da olayı manşetten ve Londra'daki Yunan Büyükelçiliği önünde kendini yakan PKK sempaticesinin alevler içindeyken çekilmiş resmini kullanarak duyurdu. 'Kanla yıkanan rüya' başlıklı tam sayfa haberinde Kürt sorunu ve PKK'nun geçmişini anlatan gazete "Kürdistan'ın dertleri hâlâ bitmedi" başlıklı haberinde "Öcalan'ın tutuklanmasının hiçbir şeyi çözmeyeceği yorumunda bulundu. "Türk Devleti'nin en büyük düşmanı Ankara'nın ellerinde, ama Abdullah Öcalan'ın yakalanması aynı devletin en büyük çözülmemiş probleminin de eşsiz bir şekilde dikkatleri üzerine çekmesine yol açtı" dendi.

The Time ise 'Türkiye'nin çıkmazı' başlıklı bir yazısında iki noktaya dikkat çekti: Öcalan'ın insan haklarına saygısının

olmaması ve Türk hükümetinin ilk görevi, Öcalan'a yüklediği tüm suçları kanıtlamak zorunda olması. Gazetede yayımlanan bir başka haberde ise Britanya'nın PKK militanlarının gerçekleştirebileceği terörist saldırılara hedef olabileceğinden duyulan endişe dile getirildi.

The Daily Telegraph'da 'Öcalan'ın yakalanması' haberi genel başlığı altında manşetinden verdi. The Daily Telegraph'ın haberinde Apo'nun son on sekiz yıl içindeki yasadışı faaliyetlerini, Ankara'nın konuyla ilgili politikasını, dünya çapındaki diğer Kürt protestolarını ve Kürtlerin tarihini tanıtan birer yazı yer aldı.

Avusturya:

Merkez sağ eğilimli Die Presse, 'Öcalan macerası sona erdi, Avrupa beceremedi, Türkiye zafer kazandı' başlığını kullandı. Avusturya'da hâlâ yasal bir dernek statüsü taşıyan ERNK'nın, kitleleri terör eylemlerine zorladığı ve artık yasaklanması gerektiğini vurgulandı. Merkez sol eğilimli Der Standard ise Başbakan Bülent Ecevit'in "Şehit analarına verdiğimiz sözü yerine getirdik" sözlerine yer verdi. En çok satan gazetelerden Kurier, Öcalan'ın yakalanmasının terör dalgasına yol açtığını söyledi ve hükümetin işgalcilere yönelik pasif tutumunu eleştirdi.

Belçika:

Belçika'nın yüksek tirajlı gazetesi Le Soir, dört sayfasını Öcalan'ın yakalanmasına ayırdı ve ANAP Milletvekili Bülent Akarcalı'yla bir söyleşi yayınladı. Muhafazakâr La Libre Belgique, "Türkiye, Yunanistan'ın bile istemediği bir numaralı halk düşmanını ele geçirdi" yorumunu yaptı. La Dernière Heure ise olayla ilgili "Türkiye Öcalan'ı istiyordu, elde etti" ifadesini kullandı.

Arjantin:

Arjantin'in önde gelen gazetelerinden La Razon Gazetesi, Öcalan'ın yakalanması haberini manşetine aldı ve PKK'nın temsillikleri basma eylemlerine yer verdi.

Avustralya:

The Age de Apo'nun yakalanmasına manşetten yer verdi. 'Kürt lider Türkiye'ye gönderildi' başlıklı yazıda daha çok PKK'lıların eylemlerine yer verildi.

Kanada:

Kanada'nın en çok satan gazetesi The Toronto Star, birinci sayfasında Öcalan'ın yakalanmasını Türkiye'nin zaferi olarak nitelendirdi. Türkiye'nin Öcalan'ı ele geçirmek için kullandığı askeri tehdit, ticari baskı, sokak protestosu gibi taktiklerin de başarıya ulaştığını belirtti.

Sanki Daha Dün Gibi

Bizim yıllardan beri üstüne basa basa söylediğimiz, ancak bazı yerlerin bir türlü kabul etmeye yanaşmadığı 'Terörist Başının Türkiye'ye ABD ve İsrail tarafından teslim edilmediği' bilgisi en nihayet kabul gördü. Öcalan'ın yakalanmasının perde arkası ve açıklanmayan gerçekler basının en önemli kalemlerinden Mehmet Ali Birand tarafından kamuoyuna açıklandı. Bakın Sayın Birand on yıl sonra gerçekleri nasıl kaleme almış:

... Abdullah Öcalan'ın Kenya'da yakalanmasının üstünden tam on yıl geçmiş. Eminim hepiniz hatırlarsınız. Başbakan Ecevit, Öcalan'ın Türkiye'ye getirildiğini açıkladığında önce şaşır-mış, hatta inanamamıştık.

Aradan geçen on yılda, Öcalan'ın Suriye'den ayrılmasın-dan yakalanışına kadarki dönemle ilgili çok yazı, hatta kitaplar yazıldı. Gelişmeler ayrıntılı olarak didiklendi. Ancak, onuncu yıldönümdeki yayınlar hepimize yeni bilgiler veriyor. Gelişme-leri daha sağlıklı inceliyor ve daha da önemlisi daha doğru ve-riler karşımıza çıkıyor.

Rıdvan Akar'ın 32'nci Gün programında yayınlanan belgeseli, Nur Batur'un Sabah Gazetesi'ndeki dizisi ve **Hulusi Turgut'un** Hürriyet'teki Öcalan'ın Türkiye'ye getiriliş öyküsü bir hazine yükü bilgiyle dolu.

Benim çok yakından izlediğim, Yunanistan'ın bu olaydaki rolüydü. Atina Hükümetleri, yıllar boyunca Öcalan'ı kullandılar. PKK'yı kollayıp korudular. Bir Kürt lobisi kuruldu. Hükümetler bu faaliyetler için bir fon dahi oluşturdu. Resmi kişilerin dışında emekli askerlerden veya Türk düşmanı kişilerden oluşan bir kesim de, hem bu parayı kullanmak, hem de Türkiye aleyhtarı faaliyetlerin prestijinden yararlanmak için kolları sıvadılar. Öcalan'a ziyaretlerden tutun da, PKK'ya eğitim, hatta Atina yakınlarındaki **Lavrion Kampı**'nda, Türkiyeden kaçan PKK'lı göçmenlere kucak açmaya kadar uzanan son derece önemli destek verdiler.

Nur Batur'un dizisi çok önemli, zira Öcalan'ın "Yunanistan'a vizesiz girme suçundan!" dolayı yargılandığı mahkemenin zabıtlarına dayandırıyor. Orada da çok net bir şekilde, Öcalan'ın en büyük hatasının Yunanlı dostlarına inanmak olduğu ortaya çıkıyor.

Yine aynı zabıtlardan anlaşıyor ki, Yunanlılar ikiye bölünmüşler.

Bir yanda, dönemin Başbakanı Simitis ve onun gibi düşünenler, yarı biran önce Öcalan sorunundan kurtulmak isteyenler diğer yanda Öcalan'ı Türkiye'ye karşı kullanmak isteyenler. Sonunda, sağduyu galip geliyor ve Öcalan lobisi silinip gidiyor.

Ben, Öcalan'ın yakalanmasında Pangalos'un rolünü hep merak etmişimdir. Kendisiyle de defalarca konuştum.

Öcalan'ın Güney Afrika'daki bir Yunan asıllı Güney Afrika'nın dev bir çiftliğine gönderilmesinin plânlandığını, ancak bir türlü vize alınamadığı için, Kenya'da birkaç gün kalması gerektiğini, en büyük hatasının, o birkaç günü Yunan elçiliğinde geçirmesine göz yummak olduğunu anlatmıştır. Pangalos'a göre, Öcalan'ın yerinin anlaşılması, Yunan istihbaratının Amerikan tarafı kişilerinin Washington'a rapor etmeleri yol açmıştır.

Kim ne yapmışsa yapmış ve iyisini yapmış. Eğer o günlerde Başbakanlıkta Simitis oturuyor olmasaydı, bugün Ege'de barış rüzgârları esmezdi.

MİT Öcalan'ı PKK İçindeki Muhbirinden İzledi

Öcalan'ın Türkiye'ye teslim edilmesi sürecinde iki kurum çok önemli rol oynadı.

Bunlardan biri, Türk Millî İstihbarat Teşkilâtı (MİT), diğeri de CIA' dır.

Ankara'da kimse kendine pay çıkartmaya kalkmasın. MİT, Suriye'den çıkmasından itibaren, Kenya'da teslim alınmasına kadar geçen sürede Öcalan'ı adım adım izledi. Her gittiği yerden haberi vardı. Ne CIA ne de bir başka istihbarat teşkilâtı (özellikle de İsraililer) , MİT'in önüne geçemediler.

Bunun başlıca nedeni de, PKK içinde MİT'e çalışan birinin bulunmasıydı.

Şimdiye kadar başka yerde okudunuz mu, bilemiyorum. Belki de ilk defa duyuyorsunuzdur.

Ancak Öcalan'ın nereye gittiğini ve ne yaptığını çok yakından izleyen bu kulak, MİT'e inanılmaz bir avantaj sağladı.

CIA'nın bilmesine rağmen, ağzında gevelediği bazı bilgilerin, ilk elden MİT temsilcisinden çıkması, Washington'u hayret ettirdi.

Öcalan'ın takibinde Amerikan üstünlüğü, Nairobi hava alanındaki bir FBI ajanından kaynaklandı. Ajan, Öcalan'ın yan kapıdan çıkarılmasından kuşkulunmuş ve takip etmişti. Resmini çekip Washington'a yollayınca, kıyametler koptu.

"FBI ajanı orada ne arıyor?" diye sorabilirsiniz.

O dönemde Nairobi'de Amerikalılara karşı büyük bir suikast girişimi olmuş, Kenya Hükümeti de FBI'nın hava alanını gözetlemesine izin vermişti. Öcalan işte o ağa takıldı. Ancak, Nairobi'de nerede kaldığını yine önce MİT öğrendi.

Bütün bunlar işin teknik takibiyle ilgili...

Birand'ı , bu yazısına bir ilave ekleyelim; eğer ABD bir şekilde Terörist başının teslim alınmasında engelleme yapsaydı. Nairobi'de bulunan Türk Timi kararlıydı, gerekirse MİT Yünanistan Başkonsolosluğu'na ani bir baskınla Öcalan'ı paketleyip

zor yoluyla Türkiye'ye getirecekti. MİT'in bu kararlılığı karşısında ABD'li yetkililer ve Atina olası bir Türk-Yunan Savaşı'nı göze alamayıp Terörist başının tesliminde kolaylık göstermek zorunda kalmışlardır. Kimse Türkiye'yi küçük görmesin ve göstermesin.

Unutmayın ki, bugün dünyanın en kuvvetli İstihbarat kuruluşları arasında ismi geçen CIA ve MOSSAD'ın kuruluş felsefesi Abdülhamid döneminde⁴ kurulan ve zaman zaman Mustafa Kemal'in de görev yaptığı Teşkilât-ı Mahsusa'ya dayanmaktadır.

4 Sultan II'nci Abdülhamid (y.n.)

Sizin Fotoğraflarınız Sakıncalıdır

Öcalan Operasyonu'na katılan dokuz kişilik ekip yurda döndükten iki gün sonra, 18 Şubat Perşembe günü saat 19.00'da **Çankaya Köşkü'nde Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel** tarafından kabul edildi. Pembe Köşk'e alınan ekip, burada önce, Cumhurbaşkanı'yla haftalık olağan görüşmesinden çıkan **Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu** tarafından tebrik ediliyordu. Ardından, Öcalan'ı Türkiye'ye getiren ekip, MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun**'la birlikte, 4 Şubat 1999 gecesi "Öcalan Operasyonu" için karar verilen, Atatürk'ün Pembe Köşk'teki tarihi makam odasında Cumhurbaşkanı'nın huzuruna çıkıyor, bu özel kabulde, sadece Cumhurbaşkanlığı Başyaveri **Kurmay Albay Reha Taşkesen** hazır bulunuyordu.

Demirel, operasyona katılan görevlileri kutluyor, kendilerine, som altından yapılmış ve arkasında 'T.C. Cumhurbaşkanı S. Demirel - 18.2.1999' yazısı kazanmış olan Longines marka kol saati armağan ederken, şunları söylüyordu: *"Kabullerimde genellikle fotoğraf çektiririm, ama bu defa sizlerle hatıra fotoğrafı çektiremiyorum. Çünkü sizler, çok önemli, çok gizli bir devlet görevini başarıyla ifa ettiniz. Şartlar, bundan sonra da gizliliğin korunmasını gerektiriyor. Sizleri bir fotoğraf karesinde buluşturmanın sakıncalı olduğunu düşünüyorum."*

Öcalan: Neredeyim, Hâkim: İmralı'da

Abdullah Öcalan, Kenya'dan Türkiye'ye getirilerek **İmralı Adası**'na kapatıldıktan sonra, teröristi yargılayacak olan Ankara DGM'nin hâkim ve savcılar da kısa sürede adaya intikal ediyordu. Adanın askeri sorumluluğu da, o tarihte 15. Kolordu Komutanı olarak İzmit'te görev yapan **Korgeneral Hurşit Tolon**'a verilmişti. Yargılama sırasında, Öcalan'ın duruşmayı izleyen şehit aileleri tarafından pet şişe veya bozuk para atılarak taciz edilebileceği düşünüldü ve kurşun geçirmez camdan bir kafes yaptırılması kararlaştırıldı. Bu cam kafes de Korgeneral Tolon'un çabalarıyla kısa sürede imal edildi. Öcalan, adaya kapatılışının onuncu gününde hâkim ve savcılar tarafından sorgulanmaya başlanıyor, Hâkim Mehmet Maraş'a ifade verirken, ilk sözü şu oluyordu: '*Ben neredeyim?*' Hâkimin cevabı da iki kelimeden oluşuyordu: '*İmralı Adası'ndasın*'."

Yargılanıyor

Evet on dokuz yıldır Suriye'yi mesken edinen ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kararlı duruşunun ardından Suriye'den kovulan ve 137 gün süren takip sonucu Kenya'da ele geçirilen Teröristbaşı Abdullah Öcalan, konulduğu İmralı Adası'ndaki mahkemede yargılanmıştır. Öcalan'ı yargılayan mahkeme tamamen Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin koyduğu şartlara uygun hareket etmiştir. Mahkemede suçlamalar yüzüne

karşı okunan Öcalan, onlarca savunma avukatıyla beraber savunmasını kendisi de yapmıştır. Savcıların sorduğu her soruya cevap vermekten çekinmeyen Öcalan, bizim kitap konusu yaptığımız Suriye'den çıkışı ve ardından yüz otuz yedi gün süren kaçıışı ile ilgili bir çok bilinmeyen bilgi vermiştir. Bu bilgileri onun ağzından hiçbir satırını değiştirmeden sizlerin bilgilerine sunuyoruz.

Politikanın Kerizleri

Abdullah Öcalan Suriye'den çıkarılması ve ardından gittiği Yunanistan'da karşılaştığı durumu, Rusya'da gördüğü muameleyi, İtalya'da gösterilen misafirliği ve en son olarak da yakalandığı Kenya macerasını şöyle anlatıyor:

"Atina girişimim Yunanistan'daki dostlar ve temsilcimizin oluruyla bu zihniyet temelinde olmuştur.

Ancak, Dürüstlüğümüz, dostluk ve yoldaşlık anlayışımız, ABD ve Yunan Devleti'nin en sorumlu yöneticileri tarafından 'politikanın kerizleri' olduğumuz biçiminde değerlendirilerek kullanılmıştır. Alet olanlar ve sıradan uygulayıcıların çoğunun komplodan haberleri olmayabilir. Belki de çok az kişinin, ihanet yapıldığından haberleri vardır. Açığa çıkarılması gereken en önemli bir husus, gerçek ve bilinçli hainlerdir.

Özellikle dostluğu kullanarak komplonun bu biçimde gelişmesinde temel rol oynayan Binbaşı (NATO'da özel görevli, Yunan Millî İstihbaratına atanmış) Savas Kalenderis'in tavrı çok iyi bilinmek durumundadır. Benimle ilk ilişki arayışından Kenyalı hainlere teslim edişine kadar en tehlikeli rolü oynayan kişidir. Ben bu konumumu biraz da tarihsel örneklerle kıyaslama gereği duydum. İsa olayında Yahuda İskaryot, Sezar komplosunda Brutus gibi. Eğer onun tavrı olmasaydı, bu komplo bu biçimde asla gerçekleşmezdi. Kenya'ya yollanışında aynen şunları söyledi:

"Yunan Devleti'nin onur sözünü size bildiriyorum: Orada Helenler var, güvenlik için en uygun yerdir. On beş gün içinde de bir Güney Afrika Cumhuriyeti pasaportu hazırlanıp verilecektir." Kenyalı haine teslim edilişimde ise, "Dışişleri Ba-

kanı Pangalos'tan özel talimat geldi. Hollanda'ya uçuyorsunuz," dedi.

Buradaki ihanetin temel özelliği dostluğun kullanılmasıdır. İnsan soyu içinde en gaddar düşmanlık türü budur. Düşmanınızı kurşuna dizebilir, aslana parçalatabilir, idam edebilir, asabilir, savaş taktiklerine göre öldürebilirsiniz. Ama bir halkın kendisi için umut ve önder bellediği bir kişiyi, akla gelmesi bile insanı dondurabilecek böylesine bir tutumla, tasfiyenin her türüne açık bir biçimde postalayamazsınız. Bir devlet adına böyle bir suçun işlendiğine dair sanırım ikinci bir örnek gösterilemez.

ABD, kendi adına karar verebilir. Ama kendi devletine dostları vasıtasıyla iyi niyetlice gelmiş birisini asla böyle muameleye tabi tutmaz. Nitekim Rusya, İtalya ve Suriye dahil, hiçbir devlet bu tarzı aklına bile getirmemiştir. Peki, kendilerini, Helen Cumhuriyeti adına hareket etmekle görevli sayan biri nasıl bu rolü oynadı? Bu nasıl bir akıl ve yürektir? Bu zihniyete yol veren bir kültür çözümlenmeyi gerektirir. Doğu kültüründe bu tür olguya yer yoktur. Başka tür kalıplar ne kadar yaygın olursa olsun, Ortadoğu'da düşmanın çadırına bile dostlukla girene el kaldırılmaz. Düşman ne kadar güçlü olursa olsun, misafir teslim edilmez. Tabii politik anlaşmalardan bahsetmiyorum. Eğer Helen Cumhuriyeti adına bana, "Seni belli bir anlaşma karşılığında ABD'ye veya Türkiye'ye teslim edeceğiz; yasalarımız ve çıkarlarımız bunu gerektiriyor" denilseydi, bunu yine sorun yapmazdım; politikanın gereğidir, derdim. Dostluk adına yalanla sonuç almanın insanlık olgusunda çok ender rastlanan bir olay olduğu kanısındayım. Kalerdis ayrıca fanatiklik derecesinde hayranım geçinirdi.

Tarihte büyük Helenizm'in trajik çöküşünün ve küçücük bir yarımada sığınışının altında bu gerçekliğin yadsınamaz ve önemli bir payı olsa gerek. Türkler'in şöyle bir atasözü vardır: "*Yunandan dost, domuzdan post olmaz.*" Bunda önemli gerçeklik payı var.

Açık belirtmeliyim ki, dostluğu bu denli kullanan bir kültüre, uygarlığa ve devlete sahip olmaktansa, devletsiz ilkel komünal toplumun saf ve basit ruhu içinde kalarak, toplumsal özgürleşmeyi bin defa daha tercih ederim.

Yunanlıların Şeref Sözü Bu Kadarmış!

Hemen İtalya örneğini vermek isterim. İtalya'ya Atina'dan daha habersiz, ilişkisiz giriş yaptım. Ama İtalya Başbakanı beni 'kovmaya' cesaret ve yetkilerinin olmadığını görerek, devlet olarak en çok yaptıkları, hastane statüsündeki bir yerde on günlük bir gözaltıyla bu girişimime hukuki bir yanıt vermek oldu. Aynı Avrupa ve ulusal hukuk kriterlerine bağlı Helen devleti de bundan fazla yetkiye sahip değildi; azami yapabileceği, izinsiz girişten beni tutuklamasıydı. Bu durumda, sözde çok korkulan Türkiye tehdidinin de bir anlamı kalmazdı. Kaldı ki, tutuklanmadığım gibi, Helen Cumhuriyeti'nin 'şeref sözü' verilerek, 'daha güvenli' bir ortama taşındım.

Tüm insanlık tarihinde değil bir devlete, bir Bedevi çadırına sığınmak bile, eğer misafirin üzerinde bir tehdit varsa, onu kovmak bir yana, ölümüne savunmak bir kuraldır. Kaldı ki, Helen Cumhuriyeti bir NATO ve AB üyesidir. ABD'yle güçlü ikili ilişkileri vardır. Onurlu bir halkı da vardır. Benim yüzümden ülkenin tehlikeye girmesi bu gerçekler ışığında objektif değildir. Varlığımı aylarca gizleyebilirlerdi. Daha uygun bir müddet vererek, üçüncü bir ülkeye veya ülkeme gitmeme yardımcı olabilirlerdi. Hiçbir şey yapmazlarsa tutuklayabilirlerdi.

Mesih'in Yanındaki Melek

Atina'ya gelişim, temsilcimiz Ayfer Kaya'nın milletvekili ve eski PASOK Bakanı Baduvas'la kurduğu ilişki sonucu anlam kazanmıştır. Geliş için durum gerçekten uygun mu diye on defa sordum, her seferinde olumlu cevap aldıktan sonra, karar vermekte sakınca görmedim. Hem partisi iktidardadır hem de milletvekili ve eski bakandır, mutlaka izin almıştır inancını taşıyordum. Havaalanına indiğimde karşıma Savas Kalenderis ve istihbarat üst düzey yetkilisi Stavrakis çıktı. Büyük bir telaş ve tehditle, ayrı gün saat beşe kadar çıkmam gerektiği, aksi halde zorlanacağı biçiminde bir tavırla karşılaştım. Bu hiç beklemediğim ve hazır olmadığım bir durumdu. Baduvas ortalıkta hiç gözükmedi.

Davet olmasaydı, daha sonraki olayların hiçbiri gerçekleşmezdi. Damuscus'ta kalma imkanı olmadığında, Ortadoğu'yu zorlayacak da olsa, ülkenin dağlık alanlarına gidebilirdim. İkinci gelişimde Nagzakis'in yardımları belirleyici olmuştur. Bana göre dostça büyük bir fedakarlıkta bulunmuştur.

Yunan istihbaratının kontrolüne verilirken, Yunanistan Dışişleri Bakanı Pangalos'la sözde görüşmeye gidiyordum. Pangalos'un ihanet içinde olduğunu, daha sonraki bir cümlesinde net anladım:

"Pencereden gireni, bacadan atarlar." İmhalık bir duruma sokulduğumda da şu cümlesi dikkat çekiciydi: *"Apo Mesih'in yanında, bir melek gibi yaşamaktadır."* Stavrakis'in tutumu da düşmanca ve hainceydi. Direkt ABD'nin kararlarını uygulamıştır.

Başbakan Simitis'in, hangi etkenler altında 'kovulma' ve Kenya'ya sürülüşümün kararını verdiğini iyi açıklaması gerekir. İtalya Başbakanı Massimo D'Alema'nın Roma girişimimdeki tavrı örnek alınabilir. Benimsemese de, zorla veya komployla çıkarmayacağına, bunun ancak gönüllülük temelinde olabileceğine sonuna kadar bağlı kaldı. Üç ay kaldım. İltica işlemi başlatıldı. Sonra bu hak verildi. 15 Ocak 1999 çıkışında da yazılı mektup bırakma şartını ısrarla getirdi. Başka türlü İtalya'dan çıkışımın kanunsuz olacağını çok iyi bilerek bu tavrı sergiledi.

Helen Cumhuriyeti'nde bu prosedüre hiç bağlı kalınmamıştır. Atina'ya girdikten sonra bir iltica hakkım vardır. Bunu hiç kimse engelleyemez. Sonucu ancak mahkeme belirleyebilir. Suç teşkil eden bir konumum varsa, o da gözaltı ve tutuklanmayla değerlendirilir. Bu araçlar ki, en meşru araçlardır ve tüm AB ülkelerinde geçerlidir.

Bu prosedüre başvurulmadığı gibi, dostluk ilişkilerini kullanarak, önce Nagzakis'i aldatarak istihbaratın kontrolüne verilmem, ikinci adımda da *'Devlet sözü veriyoruz'* aldatmacasıyla Kenya'ya yollanmam gerçekleştirilmiştir. Eğer bana fanatik dostluk bağıyla bağlı olduğunu araç olarak kullanmasaydı, Savas Kalenderis'in vaatlerine inanmazdım.

Bu Bir Gladio Operasyonudur

Baştan itibaren Kenya'ya yollanmam açıkça komployla bağlantılıdır. Neden direkt Güney Afrika Cumhuriyeti değil de Kenya? Çünkü burada ABD'nin tam kuklası bir rejim vardır. Teslim plânı için en uygun olan yerdir. Bir Mandela ve Güney Afrika Cumhuriyeti böylesi komplolara düşmezdi. Türkiye'ye teslim edişte de ayrı ihanet sergilenmiştir. Elçi Kostulas, pek rahat olmasa da, bu görevi başarıyla yürütmüştür. Plânın tamamen farkındaydı. İltica dilekçemin kabul edildiğini söyleyerek beni uyutabilmişti. En son Kalenderis, *"Pangalos'un özel emriyle Hollanda'ya gidiyoruz"* diyerek, beni Kenyalı hainlere teslim etmede en açık ihanet görevini yerine getirmiştir. Burada benim sınırsız dostluk güvenimin kullanıldığı da çok açıktır. Kuşku duymam için en ufak bir açık vermemişlerdir. Bir ihanetin bu kadar ustalıkla oynanmasına ancak şapka çıkarılır.

Tüm hareketlerim baştan sona, Yunan istihbaratının kontrolü, bilgisi ve yardımıyla gerçekleşmiştir. Benim devlet güçlerinin bir yardımı olmadan bu hareketleri başarmam maddeten imkansızdır. Kaldı ki, Atina girişimim dışında da, Helen devletin Atina Temsilciliğimiz kanalıyla önemli oranda maddi ve manevi desteği olmuştur.

Baştan itibaren inisiyatifin ABD ve İngiltere istihbaratının elinde olduğu, bunun da Türkiye MİT'i ve İsrail MOSSAD teşkilâtıyla işbirliği halinde yürütüldüğü birçok yazı dizisi ve kitaba konu olmuştur. Daha Atina'ya henüz geldiğim şubat ayında Ankara'ya hemen haber verildiği, Sabah gazetesinde yazı serisi olarak işlenmiştir.

Özel olarak İsviçre'den getirilen uçakla Kenya'ya kaçırılmamın içinde, NATO gizli operasyon bölümünün de rolünün kuvvetle muhtemel olduğunu göstermektedir. NATO'nun müşterek bir kararı olma ihtimali vardır. Fakat bu husus kanun dışı olduğu için, NATO özel kuvveti olan Gladio ile yürütülmüştür. Tıpkı İtalya benzeri birçok ülkedeki operasyonlar gibi. ABD'nin bu politikalarının AB zemininde ne kadar derin çatlaklara yol açtığı günümüzde daha iyi görülmektedir.

Bütün bu hususları en iyi bilebilecek kişi Başbakan Simitis'tir. Ayrıca Stavrakis'in direkt ABD'nin emriyle hareket ettiği, İngiliz avukatlarının hazırladığı savunmada gösterilmiştir. Gerek ABD, gerekse Türk yetkililer işbirliği yaptıklarını en üst düzeyde ifade etmişlerdir.

Hesaplar Ölmem Üzerine Yapıldı

Geriye şu sorulara yanıt vermek kalıyor: Tüm tarafların bu işte, komplo da çıkarları nedir? Birincisi, ABD kendisi için stratejik müttefik olarak gördüğü Türkiye'yi kendisine bağlamak için bu yardımı mükemmel bir fırsat olarak görmüştür. Bütün Ortadoğu, Orta Asya ve Balkan faaliyetlerinde Türkiye'den yararlanmayı bu teslim edişle zirveye çıkarmıştır. Aynı hususlar İngiltere için de geçerlidir. İsrail de Türkiye'yle geliştirdiği stratejik ilişkisinin bu olaydaki rolüyle ne kadar önemli olduğunu kanıtlamıştır. İsrail'in beyin rolü, diğer alanlarda ve özellikle Kenya'da sonuç alıcı olmuştur.

Peki, Helen Cumhuriyeti'nin menfaati nedir? Bir defa çok bağımlısı olduğu ABD'nin emrini yerine getirmiştir. Sonrasında Kıbrıs ve Ege sorunlarında ABD'nin tam desteğini alarak, karşılığını fazlasıyla alacağını hesaplamaktadır. Diğer aşağılık bir yaklaşım Pangalos'un sözünde gizlidir: "*Mesih'in yanındaki melek*" demekle imhadan başka bir sonucun beni beklemediğini çok iyi bilmektedir. Benim Türkiye'nin elinde ölmem, tam bir 'iti ite kırdırma' politikası olarak mükemmel işlerlik kazanacaktır. İtler ne kadar birbirlerini kırarsa, sonuçta kendi politikası kazanmış olacaktır. Bu yaklaşım, verilen desteğin tamamen taktik çıkar amaçlı olduğunu açıkça ortaya koymakta, en ufak bir insanî yönünün olmadığını göstermektedir. Bütün hesaplar benim kör bir direniş içine girerek öleceğim üzerine yapıldı. Ölmem üzerine gün sayıldığı, Atina gazetelerinde bile işlendi.

Şahsımın klasik milliyetçi yaklaşımdan uzak olması ve kör şiddete açık olmaması, ilkel Kürt milliyetçiliğinin önünü açarak diledikleri gibi Kürt sorunu ile oynama hesapları bunda belirleyici olmuştur. Teslim edildiğim gün bazı Kürt milliyetçi

önderlerin hemen Atina'ya geldikleri bilinmektedir. Bütün he-
saplar, komplo ve ihanetin ölümümle sonuçlanacağı temelinde
yürütülmüştür.

Tavşana Kaç, Tazıya Tut

Atina üzerinde 1 Şubat 1999'da uygulama sürecine konulan
komplo şahsında, Kürt olgusu ve ondan kaynaklı sorunları bir
ikileme karşı karşıya getirdi: Ya intihar, ya yeni yaşam şartlarını
özde ve biçimde yaratabilmek! Medyada işlendiği tarzda '*paket-
lenip*' Ankara oligarşik yönetimine teslim edildiğimde, dünya
çapında etkili ABD hegemonik sistemi beni daha iyi tanıyor ve
ne yaptığını biliyordu. İster ölü ister diri kalmanın kendi sis-
temi içindeki sonuçlarını hesaplıyordu. ABD ve Yunan oligar-
şisi fazla yaşayabileceğime ihtimal vermiyorlardı. İntihar veya
değişik bir ölüm biçiminin güçlü bir olasılık olduğuna emindi-
ler. Başlangıçtaki beklentili hâlleri de bunu kanıtlıyordu. Beni
teslim ederken hiçbir güvence öngörülmüş değildi. Halk deyi-
şiyle '*Eti de senin, butu da senin*' tutumu içindeydiler.

ABD ve yakın müttefikleri olarak İsrail ve Yunanistan,
Türkiye'nin içine gireceği intiharvari karşılıklı öldürme furya-
sında, kaosunda, en azından onlarca yıllık bir kargaşa, ekono-
mik iflas ve intikam hisleriyle dolu bir dönem içinde kendi po-
litikalarının başarı şansını yüksek görüyorlardı. Hem Kürt hem
de Türk şoven milliyetçi hisleri kabardıkça, içinden kolay çıkı-
lamayacak bir kör çıkmazın sonunda her iki tarafın da kendile-
rine bağlanacağından emindiler. Bağlanmaktan başka çare göre-
miyorlardı. Geleneksel 'böl-yönet' veya 'tavşana kaç, tazıya tut'
politikasının sonuç vermemesi düşünülemezdi. Kaldı ki, son on
beş yıllık süreç bu politikanın bütün ipuçlarını vermişti.

Bana Şeyh Saitçilik Oynattılar

Hem Türkiye hem de Kürtler dalga dalga sistemin kol-
larına atılmaktaydılar. Başka yolları kalmamıştı. tarih teker-
rür edilmek istenir gibiydi. İngiltere zaten bu yıllardaki tecrü-
besi ile işin can alıcı noktalarını bizzat plânlayıp uyguluyordu.

PKK'nin yeni bir önderlik altında kendine bağlanıp, kendine bağlı bir işbirlikçi Kürt milliyetçi hareketiyle 1920'ler politikasını, 1990'larda Irak üzerinde uygulama çabasındaydı. Irak'ın 2003'te içine düşürüldüğü durum bu politikanın güçlü temelleri olduğunu gösteriyordu. Şahsında bir Şeyh Saitçilik oynanıyordu. Öyle ki, idam kararım Şeyh Sait'in idam edildiği 29 Haziran 1999'da verilmişti.

Bu gerçekler karşısında intiharı seçemezdim. Daha uçaktayken, tek kelime konuşmadan bu yolu denemek akla gelmedi değil. Ama geliştirilen oyunun da tam bunu beklediği ve oyunu oynayanların karanlıkta kalacağı, ölmemesi ve öldürmemesi gereken insanların öleceği ve birbirini öldüreceği, belki de etkisi yüzyıllara yayılabilecek bir intikam sürecinin birlikte yaşam kültürü güçlü olan halklarımız arasında yeşereceği gerçeği, kişisel intikam hisleriyle ve acılarıyla kendi sonumu getirmeye hakkının olmadığını açıkça dayatıyordu.

İşbirlikçi ilkel Kürt milliyetçiliği ve PKK hainleri ellerini ovuşturarak bunu bekliyorlardı. Böyle yapmadığım taktirde ise, *"APO direnmedi, derin devlete teslim oldu"* türünden yaklaşımlarla ortamı istismar etmeye çalışacaklardı. Bunlara alet olmamalı, fırsat vermemeliydim.

Sonuç olarak yaşam kararlılığı kesinleştikten sonra, büyük dönüşüm sürecine cesaret edecektim. Tarihte özellikle Ortadoğu kültüründe bu tür süreçler dönüşüm örnekleriyle doludur. Ha Eyüp gibi bir mağarada, ha Zerdüşt gibi dağ başında inziva ve çileye çekilmişsin, ha İmralı Tek Kışılık Tutukevine kapanmışsın; özünde fark yoktur.

İkinci Bir İsraille İhtiyaç Var!

Ortadoğu tarihinin bu hızlanan döneminde rol oynaması, gereken güçlerin stratejik mevzileşmesi, sonucun hangi yönde olacağını belirler. Temel stratejik güçler; dıştan ABD-İngiltere koalisyonu ve önemsiz diğer bölge dışı güçlerle içte Türkiye, İran ve dağınık Arap güçleridir. İsrail'i ABD içinde saymak daha doğrudur. Arap tavrı tüm gücüyle son yüzyıllık statükoyu ko-

rumaya çalışmaktadır. Arap milliyetçiliğinin yapabileceği bir tarihi misyonu yoktur. Demokratikleşmeye soğuk bakmaktadır. Saddam örneğinde görüldüğü gibi, çağı ve günü doğru yorumlayıp zamanında reform yapabilecek yeteneği göstermemektedir. İslamiyet'in geleneksel tutuculuğu radikalleşip daha da gericileşmektedir. İsrail ile olan çelişkileri kavrama ve siyasal çözüme taşıma yetenekleri de yoktur.

Bu durumda ancak dıştan dayatmalar etkili olabilecektir. Arap yığınlarının demokratik bir programla ortaya çıkmaları zayıf bir olasılıktır. İran kendi iç reformcuları ve ABD ile gittikçe artan gerginlikler nedeniyle nötralize olmuş durumdadır. Mevcut haliyle varlığını korumak esas endişesidir. Irak türü dağılmamak için hazırlıklı olmak başlıca gündemidir. Geriye Türkiye kalmaktadır.

Geleneksel ABD-İsrail çizgisinde güçlü bir müttefik olduğu halde, bu ittifak sarsıntı geçirmektedir. Temel nedeni ise Kürt sorunudur. Kürt sorunu hiçbir dönemle kıyaslanmayacak biçimde Türkiye'yi derinden endişelendirmektedir. Bu hususun nasıl doğduğu ve ne tür içeriğe sahip olduğu ayrıntılı yaklaşmayı gerektirir.

İsrail, ABD'deki Yahudi lobisiyle uzun süredir hazırlattığı Irak hamlesini tarihi ve can alıcı önemde görmektedir. Milyonlarca Arap ve Müslüman güç arasındaki tecridini ve şiddet sarmalını kırmaya stratejik bir değer vermektedir. Mısır ve Ürdün dahil, hiçbir Arap-Müslüman gücüyle kalıcı ve güvenli bir biçimde bu stratejiyi yürütemez.

Mevcut ilişkileri bile her an aleyhine dönebilir. İsrail'in ayakta kalabilmesi ve stratejik güvenliğe kavuşabilmesi, İkinci bir İsrail'e mutlak ihtiyaç göstermektedir. Bu görevi bir dönem İran Şahı'ndan bekledi. Uzun süre Türkiye'yi bu temelde yönlendirdi. Fakat ikisini de ikinci bir İsrail yapmak mümkün olmadı. Olacakları da kolay ve kısa vadede gerçekleşecek gibi değildir. Geriye Kürt seçeneği kalıyor. İsrail kurulur kurulmaz bu seçenek üzerinde durdu. Barzani ve daha sonra Talabani önderliğini hazırlamaya çalıştı. Çok büyük çaba harcadı. Kendilerine güçlerinin çok üstünde değer verdi. Kol kanat gerdi. Si-

yasi ve maddî destek sağladı. Sonunda ABD'nin büyük askerî gücüyle Irak bütünlüğünden özünde kopardı. Şeklî birlik o kadar önemli değildir. Bu gelişme Türkiye'nin Kürt politikası için deprem etkisi yapabilecek tüm özelliklere sahiptir. Her iç ve dış gelişme, son dönemde medyada çok işlendiği gibi '*kırmızı çizginin*' aşılması, yani savaş sebebi anlamına gelecekti. Kuzey Irak'ta ortaya çıkan Kürt federe yapısı bu politikayı her gün, her saat zorlamaktadır.

Yapılacak iki şey vardır: Ya askerî operasyonlarla dağıtmak, ya da kabullenmek. Askerî operasyon, ABD ve koalisyonla çatışma demektir. Kabullenmek ise, geçici bir '*bekle gör*' politikası olup kalıcı ve çözümleyici hiçbir özelliğe sahip değildir. Buna bir de PKK'nin on bine varan eğitilmiş militan gücü tüm dağlık alanda üstlendirmesini, geniş iç ve dış kitle desteğini eklersek, Türkiye'nin tarihi bir yol ağzında bulunduğu gayet açıktır.

Geçen her gün bu '*bekle gör*' politikasının aleyhindedir. Kapsamlı bir Kürdistan savaşı tüm dünyayı Kürtlerin arkasına vereceği gibi, en yakın müttefikleri olan ABD ve İsrail'in kaybına, hatta karşısında bulmasına yol açacaktır. Kürt sendromunun daha da şiddetlenmesi bu gelişmelerden ötürüdür. Her şey Türkiye'yi yeni bir Kürt politikasını geliştirmeye zorlamaktadır.

Şu hususu da önemle belirtmeliyiz ki, ABD ve İsrail'in Kürt yaklaşımı taktiksel olmaktan uzaktır. Ortadoğu'nun değiştirilmesinde başta gelen stratejik güç olarak görünmekte ve hazırlanmaya çalışılmaktadır. 1950'ler sonrası Türkiye'ye verilen Anti-Sovyetik ve Anti-Ortadoğu (Arap- İran karşıtlığı) rolü, daha kapsamlı ve uzun süreli olarak Kürtlerle yürütülmeye çalışılmaktadır. Tabii esas amaç, ikinci bir İsrail rolüdür. ABD ve İsrail'in bundan vazgeçmesi mümkün görünmemektedir. Mevcut durumda Kürtler'in kaybı, ABD açısından Ortadoğu'nun ve İsrail'in kaybı anlamına gelir. Daha da ötesi, muhtemel İran ve Türkiye zorlamaları karşısında Irak'ta görüldüğü gibi manivelayı, bu ülkelerde yine elde tutmak istediği Kürtlerle atacaktır.

Özetle, Ortadoğu'nun sopası Kürtler olacaktır. Kürtler'in özellikle ilkel milliyetçi kanatları da buna dünden hazırdır ve her şeyi sunmaya can atmaktadırlar. Kürtlerin Irak'taki rolü, tüm Ortadoğu'nun dönüşümünde gündemden düşmeyecektir. Bu gerçeklik karşısında, Kürtler konusunda temel politik gözden geçirme ve yenileme çabasını Türkiye'nin sergilemek durumunda olduğu açıktır."

Evet yukarıdaki satırlara karşı sizin yorumunuz ne olacak bilemem ama Dışişleri'nde bulunan yetkililerin ve etrafta çaka satan monşerlerin bu yazıyı satır satır okumalarını tavsiye ederim. Ortadoğu'da ve Güneydoğu'muzda asırlardır uygulanan oyunları bu kadar net ortaya koyan analiz şeklindeki bu yazıya sizlerin yorumu ne olacak?

Son Karar Yargıtaydan

İmralı Adası'nda süren yargılama sonucu teröristbaşı Abdullah Öcalan, mahkeme üyelerinin tamamının onayı ile idama mahkûm edildi. Bu karar üzerine Abdullah Öcalan'ı savunan avukatları karara itiraz ederek temyiz başvurusunda bulundular. Yargıtay yargılama dosyasını titiz bir incelemeden geçirerek aşağıdaki kararı verdi. Şimdi o Yargıtay kararının özetini sizlerle paylaşalım:

Dava Konusu Olay

Sarıık Abdullah Öcalan'ın, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne ait topraklardan bir kısmını silâhlı mücadele yoluyla devlet idaresinden ayırarak, bu bölgede Marksist-Leninist ideolojiye dayalı ayrı bir Kürt Devleti kurmak amacıyla oluşturulan silâhlı terör örgütü PKK'nın kurucusu ve en üst düzey sorumlusu olduğu, yakalandığı tarihe kadar aldığı kararlar, verdiği emir ve talimatlarla adı geçen örgüt militanlarınca gerçekleştirilen çok sayıda silâhlı saldırı, yol kesme, bomba atma, sabotaj, silâhlı soygun eylemleri ile binlerce sivil vatandaş, asker, polis, köy korucusu ve kamu görevlisinin öldürölmesi ve yaralanmasından sorumlu olduğuna ilişkindir.

Sanığın Örgüt İçindeki Yeri

Yukarıda açıklandığı üzere sanık PKK adlı silâhlı terör örgütünü kurmuş, “Apo” kod adını kullanarak yakalandığı tarihe kadar örgütün genel başkanlığını yapmış, aldığı kararlar, verdiği emirler ve talimatlar, kongre ve konferanslarda yaptığı konuşmalar, radyo-televizyon programlarında yayınlanan demeçleri ve kırsal alanlardaki kadrolarına yönelik telsiz ve telefon görüşmelerinde silâhlı şiddeti teşvik etmiş, militanlarına taktik vermiş, eylem gerçekleştirmeyenleri eleştirip cezalandırılmalarını istemiş, sivil halka eylem önermiş, bu suretle şehir ve köy baskınları, yol kesme, bomba atma, adam kaçırma, ekonomik ve turistik hedeflere sabotaj, intihar saldırıları ve güvenlik güçleri ile silâhlı çatışmalar sonucunda; binlerce sivil vatandaş, asker, polis, köy korucusu ve kamu görevlilerinin öldürülmesi ve yaralanması gibi devlet otoritesini yıpratmaya yönelik, vatan bütünlüğü için ciddi, büyük ve yakın bir tehlike ortamını oluşturan vahamet arzeden eylemlerin gerçekleştirilmesini sağlamıştır.

Mahkemenin Kabul ve Değerlendirmesi

Mahkeme; sanığın, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin haki-miyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırarak, üzerinde Marksist-Leninist ideolojiye dayalı bir Kürdistan devleti kurmak amacıyla oluşturulan PKK adlı illegal örgütün kurucusu ve en üst düzey yetkilisi olduğunu, yakalandığı tarihe kadar aldığı kararlar, verdiği emir ve talimatlarla, PKK terör örgütü militanlarınca gerçekleştirilen çok sayıda silâhlı saldırı, yol kesme, bomba atma, sabotaj, silâhlı soygun eylemlerinde binlerce vatandaş, asker, polis, köy korucusu ve kamu görevlisinin öldürülmesi ve yaralanmasından sorumlu olduğunu kabul ederek;

Sanık Abdullah Öcalan’ın, TCK’nun 125.maddesi uyarınca “ölüm cezası” ile cezalandırılmasına, eylemlerinin yoğunluğu ve sürekliliği, bebek, çocuk, kadın, ihtiyar ayrımı gözetilmeden

binlerce masum insanın öldürülmüş olması, amaç suç için işlenen vasıta suçlardan yüzlercesinin ölüm cezasını gerektirmesi, bu eylemlerin ülke için ciddi, yakın ve büyük tehlike teşkil etmesi, ceza adaletinin sağlanması bakımından, hak ve nesafet kuralları da göz önünde tutularak aynı yasanın 59. maddesinin uygulanmasına yer olmadığına karar vermiştir.

Sonuç

*Toplanan deliller karar yerinde incelenip, sanığın kurucusu ve en üst düzey sorumlusu bulunduğu silâhlı çete niteliğindeki örgütün, ülke topraklarından bir kısmını Devlet hakimiyetinden ayırıp, bu bölgede bağımsız ayrı bir devlet kurmak şeklindeki amacına yönelik olarak vahamet arz eden olayların fiilen gerçekleştirilmesi için emir ve talimat verdiğinin sübutu kabul ve eylemlerin amaç suçun işlenmesi doğrultusundaki örgütsel bağlılık ile ülke genelindeki organik bütünlüğüne göre, soruşturma sonuçlarına uygun şekilde vasfı tayin edilmiş, savunması inandırıcı gerekçelerle reddedilmiş, incelenen dosyaya nazaran verilen hükümde bir isabetsizlik görülmemiş olduğundan, sanık vekillerinin temyiz dilekçeleri ile duruşmalı inceleme sırasında ileri sürdükleri ve yerinde bulunmayan temyiz itirazlarının reddiyle, re'sen de temyize tabi olan, Şanlıurfa ili, Halfeti ilçesi, Ömerli Köyü, cilt not 029-01, Aile sıra not 18, Birey sıra not 13'de nüfusa kayıtlı Ömer oğlu Uveys' den olma 14.04.1947 As. 14.04.1949 Ts. doğumlu **ABDULLAH ÖCALAN**'ın ölüm cezası ile cezalandırılmasına dair hükmün, tebliğnâmedeki düşünceye uygun olarak **ONANMASINA 22.11.1999 gününde oybirliği ile karar verildi.***

Öcalan'ın Asılma (!) Raporu

PKK elebaşı Abdullah Öcalan'ın Kenya'dan getirilmesi, sandığının aksine Türkiye'yi rahatlatmadı. Başka yönlerden 'sıkıntılar' beraberinde getirdi. Türkiye'nin huzuru, Güneydoğu meselesinin çözümü' neredeyse Öcalan'a endeksledi. Doğrusu, siyaseti de etkiliyor 'İmralı sendromu'. **CHP lideri Deniz Baykal**'ın **Terörle Mücadele Kanun Tasarısı**'na (TMKT) kim tarafından eklendiği hâlâ açıklığa kavuşturulamayan maddeye dayanarak 'Apo salıverilecek' iddiasını ortaya atmasının ardından kopan fırtına, bu sendromun eseri. Yirmi yıllık baş ağrısı, 'siyasi koza' dönüşmüştü.

Aslında, bugün AK Parti'yi sıkıştırmak için kullanılan 'İmralı', daha önce **MHP**'nin carını yakmıştı. "*Apo asılacak*" söylemi, bu partinin en iddialı vaadiydi. Ancak, şartlar farklı gelececek; ülkücüler, 1999'da hükümet olunca idam dosyasının Başbakanlık'ta bekletilmesine razı olacaktı. Her ne kadar, MHP eleştiri oklarından kurtulamamıştı ama '*infazın ertelenmesi*' asker ve Millî Güvenlik Kurulu'nun (MGK) doğrudan dâhil olmadığı bir devlet kararıydı. Dönemin başbakan yardımcısı **Hüsamettin Özkan** da, "*Devlet Bahçeli'yi Milli İstihbarat Teşkilâtı (MİT) raporları sayesinde ikna ettik.*" diyecekti.

Yıllar sonra gelen bu açıklama, 'Abdullah Öcalan'ın idam cezasının infazının askıya alınmasıyla' sonuçlanan 2000'deki tarihî zirveyle ilgili önemli bir ayrıntıydı. Peki, zihinlerdeki tazeliliğini kaybetmeyen o zirvede gerçekte ne olmuştu? MİT'in

uyarıları neydi ve Bahçeli'nin önüne somut bir rapor konulmuş muydu? Aksiyon Dergisi yaptığı araştırmalar sonucu, zirveye katılan isimlere ulaştı. Koalisyon Hükümeti'nde yer alanların anlattıklarından, kısa ama gelişmelerin perde arkasına ışık tutacak, hem de bugün yaşananları daha anlaşılır kılacak bir tutanak çıktı ortaya.

Bıçak Sırtında Seyretmek

Tarih, 12 Ocak 2000... Yer, Başbakanlık Binası'nın (eski) ikinci katı... Koalisyon partilerinin liderleri ve ilgili bakanlar, ülkenin geleceğiyle ilgili bir karara imza atmak için bir aradalar... Genişçe masanın etrafındakiler, ellerinde dosyalar müzakereye hazır.

Hepsi de tanıdık: DSP Genel Başkanı **Bülent Ecevit** (Başbakan), MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli (Başbakan Yardımcısı), ANAP Genel Başkanı **Mesut Yılmaz**, **Cumhur Ersümer** (Başbakan Yardımcısı-ANAP), **Hüsamettin Özkan** (Başbakan Yardımcısı-DSP), Dışişleri Bakanı **İsmail Cem** (DSP), Adalet Bakanı **Hikmet Sami Türk** (DSP), Sanayi ve Ticaret Bakanı **Ahmet Kenan Tanrıkulu** (MHP) ve Devlet Bakanı **Mehmet Ali İrtemçelik** (ANAP)...

Konu hassastı, hukuki ve siyasi sonuçları olacaktı. Zirvenin, 'bıçak sırtında seyretmesi' de kaçınılmazdı. Nitekim öyle oldu. İlk sözü, Başbakan Bülent Ecevit aldı. Uzun bir sunuş yaptı. İdam dosyasının neden Başbakanlık'ta bekletilmesi yani infazın ertelenmesi gerektiğini anlattı. Gerekçelerini, *'devletin hassas kurumlarının'* kendisine sunduğu çalışmalara dayanarak sıraladı. Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan rapora değindi önce. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AHİM) 30 Kasım 1999 tarihli ve Öcalan'ın başvurusunun incelenmesi tamamlanuncaya kadar infaz sürecinin iletilmemesini talep eden ihtiyati tedbir kararı ile ilgiliydi rapor, bu karara uyulmasının zorunlu olduğu ana fikrini içeriyordu. Gerisini, tanıkların anlattıklarına bırakalım:

Bülent Ecevit: Bu noktaya kadar, hep uyumlu çalıştık. Birlikte, uyum içinde kararlar aldık. Problem yaşamadık. Uyumlu

burada da gösterelim. Dosyanın, AİHM karar verinceye kadar Başbakanlık'ta bekletilmesi doğru olur.

İsmail Cem: Türkiye'nin altına imza attığı uluslararası sözleşmelere uyması, verdiği sözleri yerine getirmesi bunu gerektiriyor.

Hüsamettin Özkan: Dosya TBMM'ye gönderilirse, şu prosedür işleyecek. Dosyayı önce, Adalet ve Anayasa karma komisyonu görüşecek. Sonra genel kurulda oylama yapılacaktır.

Mehmet Ali İrtemçelik: İdam kararı için yürütmeyi durdurma kararının muhatabı hükümettir. Dosyanın buna rağmen TBMM'ye havale edilmesi, devletin taahhüdünü yerine getirmemesi sayılır. AB süreci sıkıntıya girer. AİHM kararını bekleyelim. Dosyayı da şartlı bekletelim. İdamın kaldırılması gibi eş zamanlı diğer tedbirlerle değerlendirelim.

İsmail Cem: Bu konuda, devlet politikası olmalı. İdama dış dünya nasıl bakar? Anlatamayız. İyi düşünmeliyiz. AB üyeliğimiz zora girer. Dışlanma sürecine gireriz. İzole oluruz. Kenarda, köşede bırakılırız. AİHM'den çıkacak neticeye kadar dondurulsun. İnfaz edilmemesi için her tedbirin alınması lazım.

Bahçeli: Asma Meraklısı Değiliz, Ancak!..

Hikmet Sami Türk: Hukuki yönden bakılsın olaya. Bu da dosyanın Başbakanlık'ta bekletilmesini gerektiriyor. AİHM'nin kararı bu yönde.

Mesut Yılmaz: Hükümet başarılı gidiyor. Konunun iki boyutu var. Hukuki yönü bizim işimiz. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi çerçevesinde taahhütlerimiz var. AİHM'nin ihtiyati tedbir kararına uymalıyız. Dosya, burada beklesin. Siyasi boyutunda ise mevki biz olmayalım. MGK kararı gibi çıksın. Başka bir gündemle bu konuyu müzakere edelim. MGK, infazla ilgili hiçbir görüşme ve değerlendirme yapmadı. Bu eksiklik.

Devlet Bahçeli: AİHM'nin ara kararı çok boyutlu olarak ele alınmalı. Verilecek cevap üzerinde çalışılmalı. İç hukuk açısından, Anayasa'nın 87. maddesi açık. Dosya Başbakanlık'ta tu-

tulamaz. Yargı kararlarının geciktirilemeyeceği ilkesi ortada. Bu bekleme, Anayasa ihlâli anlamına da gelebilir. Konu, Başbakanlığa inisiyatif bırakmıyor. Başbakanlık, sevk makamıdır. O zaman diğer idam dosyaları neden sevk edildi. Biz adam asma meraklısı değiliz. Ama bir yargı kararı var ve bu hukuki karara uymak zorundayız. Hukuki süreci başlatmak durumundayız.

Ecevit: İç ve dış konular birbirine girmiş. Ulusal hukuk ile uluslararası hukuk iç içe girmiş. Uluslararası hukuku göz ardı edemeyiz. Bekletelim başbakanlıkta. Hem ben, insan olarak, ilkesel olarak idam cezasına karşıyım.

İsmail Cem: İdamın kaldırılacağına dair sözleşmeyi imzaladık.

Devlet Bahçeli: “Bu devlet Apo’yu asamaz” anlayışı oluşmalı. Meclis’e gönderelim. Diğer idam dosyalarına ne prosedür uyguluyorsa, buna da öyle baksın. 52 dosya, olur 53. Sevk edip, ne karar verirse versin Meclis kararına saygı duyalım. Terör suçları hariç, idamın kaldırılmasına da o zaman bakarız. Dosyanın gönderilmesi ile idamın kaldırılmasını eş zamanlı yapalım. İdam yaftası da, bu adamın üzerinde kalsın.

Bülent Ecevit: Meclis’e gönderdiğimizde, ya diğer dosyalar arasından o dosya çekilip ele alınırsa? Ne olur o zaman?

Ecevit’teki MİT Raporları

(Başbakan Bülent Ecevit, söz alarak Millî İstihbarat Teşkilâtı (MİT) raporunu gündeme getiriyor ve raporda şu görüşlerin yer aldığını aktarıyor: “PKK’nın yapacağı 7. Kongresi’nin kararları beklensin ve stratejisini görelim. Öcalan’ın siyasi olarak nasıl kullanılacağı üzerinde durulmalı. İdam süreci uzatılırken, koz olarak kullanılıp kullanılamayacağı düşünülmeli. Tunceli’de meydana gelen son hadiselerde, PKK’nın bir gurubu Öcalan’ı dinlememiştir. Örgüt içinde farklı görüşler ve fraksiyonlar mevcuttur. Bunlar, süreci kullanma amacıyla.)

Bülent Ecevit (Devamlı): MİT’in duyumlarına göre, infazın gerçekleşmesi durumunda PKK’nın eylemleri artacak. Sıkıntılı bir süreç başlayacak. Ülkeyi kan gölüne döndürmeye hazırla-

nıyorlar. Yine, MHP teşkilâtları ve mensuplarına saldırı olacağı duyumları var. MHP'li bakanlara ve milletvekillerine suikastler olabilmış. MİT, bana böyle bir şey söyledi.

Bahçeli: Bir Ülkeye Söz Mü Var?

Devlet Bahçeli: Hukuki süreci başlatmak durumundayız. Ardından, yeni bir hamle ve eylem yapmalıyız. MİT'in kullanma meselesine gelince, ona da dosyayı Meclis'e sevk ettikten sonra bakarız. Şartı biz koşalım. Türkiye olarak şart koşacak yerde şart koşulacak olmayalım. Rapordan, duyumlardan bahsediliyor. Rapor dediğiniz ne? Bir rapor mu var? Bu raporları verenler, raporunun arkasında dursun. Öyle duyumlara sahipsen, tedbir alacaksın. Eğer, tehditler varsa, devlet bunları engellemek içindir. Duyumlar karşısında bir şey yapılmaması acziyet değil mi?

(MHP lideri Devlet Bahçeli bir ara Başbakan Bülent Ecevit'e dönerek, *"Devlet olarak, başka bir ülkeye bu kişiyle ilgili taahhüdümüz var mı?"* diye sordu. Ecevit, bu soruya cevap vermedi.)

Devlet Bahçeli (Devamla): Dosya, TBMM'ye gönderilmezse, MHP olarak hükümetten çekilelim. Koltuk sevdalısı değiliz. Söz verdik, kararlıyız. Bekletilmesinde ısrar edilirse hükümetten çekiliriz. Siz devam edersiniz. Daha önce de kendi aranızda hükümet oldunuz. İdam konusunda da uyumlusunuz. Biz dışardan destek verir, Türkiye'yi hükümete bırakmayız. Buyurun, biz yokuz.

Bahçeli, ani bir hareketle önündeki dosyaları aldı, şaşkın bakışlar arasında toplantı odasını terk etti. Herkes, şaşkıncı. Koalisyonun bitmesi an meselesiydi. Hüsamettin Özkan, "Makamınıza alayım efendim," diyerek, Ecevit'i dışarı çıkarttı. Şaşkınlık henüz geçmemişti ki, Bahçeli, Mesut Yılmaz'ı odasına davet etti. İki lider, burada baş başa uzun bir görüşme yaptı. Bahçeli yumuşadı. O günü yaşayanlara göre, Yılmaz, Bahçeli'ye istihbarat raporlarına itibar etmesi gerektiğini anlattı. Ardından da, ortağına şu sözü verdi: *"Erteleme sürecinde, PKK eylemleri sü-*

rerse dosyanın Meclis'e gönderilmesi konusunda sizinle aynı yönde oy kullanacağım."

Bu sözlü garanti Bahçeli'yi rahatlatmıştı. Ancak, garantiye diğer ortakların da katılması ve bunun yazılı hale getirilmesi gerekiyordu. Bu kez kamuoyuna yapılacak açıklama metninin yazımında tartışmalar baş gösterdi. Bülent Ecevit'in kaleme aldığı metin üç kez Bahçeli'nin önüne geldi. Bahçeli, her defasında bazı bölümleri çizerek geri gönderdi. Metne *"PKK'nın kararı Türkiye aleyhinde kullanması durumunda infaz sürecine derhal geçilecek."* ibâresinin eklenmesiyle, 7, 5 saat süren maratonda da noktalandı.

Buna karşın, aradan altı yıl geçti. 'Öcalan sorunu'nda' maraton hâlâ sürüyor. Aslında, dönemin hükümet ortaklarının aldığı karar 'şartların' da zorunlu kıldığı bir uzlaşmaydı.

Tarihî Karar

Zirve öncesi, dönemin koalisyon hükümetini (57'nci) oluşturan **DSP-MHP-ANAP** liderlerinin uykularını kaçıran gergin bir atmosfer hâkimdi. **Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin** (AİHM) idamın infaz sürecinin işletilmemesi yönünde karar alması, dosyanın durumunu tartışmalı hale getirmişti. Kararın muhatabı Başbakanlık mı yoksa TBMM miydi? DSP ve ANAP'a göre, 'dosya başbakanlıkta bekletilmeliydi'. MHP ise dosyanın bir an önce Meclis'e gönderilmesi için bastırıyordu. Diğer yandan, MGK konuyu görüşmemiş, asker kanadı *'Biz tarafız'* demekle yetinmişti. Böylece, sorumluluğu almak zorunda kalan koalisyon liderleri önünde tek seçenek duruyordu: Sorunu zirvede çözmek.

Ortakların zirvede aldığı ve Başbakan Bülent Ecevit tarafından kamuoyuna açıklanan tarihî karar ise şöyleydi: *"Koalisyonu oluşturan DSP, MHP ve ANAP'ın genel başkanları, bugün Başbakanlık'ta yaptıkları toplantıda, AİHM'nin terörist başı Abdullah Öcalan hakkındaki kesinleşmiş idam cezasının infazının bir süre ertelenmesine ilişkin ihtiyati tedbir kararını ayrıntıları ile değerlendirmişlerdir. Bilindiği gibi*

Türkiye'nin de yargı yetkisini kabul etmiş olduğu AİHM'nin Türk yargısınca verilmiş kararları değiştirmesi hiçbir şekilde söz konusu değildir.

Anayasamızdan ve uluslararası taahhütlerimizden kaynaklanan süreç tamamlandığında, dosya gereği için ivedilikle TBMM'ye gönderilecektir. Genel başkanlar, hukuka saygı içinde aldıkları bu kararın, terör örgütü ve yandaşı çevrelerce milleti ve devleti ile Türkiye'nin yüksek menfaatleri aleyhine kullanılmak istendiğinin değerlendirilmesi halinde, erteleme süreci kesilerek infaz sürecine derhal geçilmesi hususunda görüş birliğine varmışlardır."

Biz Size Ne Yaptık

Teröristbaşı ve çocuk katili Abdullah Öcalan'ın yakalanmasının ardından İmralı'daki yargılanma sürecinde hem yurt içinde hem de yurt dışında hainlikleri ve de Türk düşmanlıkları ruhlarına işlemiş olan bu ruhlarını da insan hakları maskesiyle sıvamaya kalkışanlara tek bir sözümüz var. İşte ve dışta buna tepki gösterenler evvela binlerce feryatlardan birisi olan Yıldız (Hemşire) Namdar'ın mahkemedeki şu feryadına kulak versinler. Apo'yu düşündürüp başını eğdiren bu feryat, bir nebze de olsa onlara da faydası olabilir; *"Hayallerimi kaybettim. İnsanlıktan çıkmış, öldürmekten başka bir şey bilmeyen bu canavarlar... Bu kin ve nefret niye? Ekmek veren bu devleti yıkmak istemeleri, askeri, polisi öldürmeleri neden? Hani insanlık, insan hakları... Sadece adalet diyoruz. Bizler insan değil miyiz? Murat kocamdı, canımdı, her şeyimdi. Kürt-Türk diye hiçbir ayırım yapmadı. Askerlerine yol parası verdi. Yemin ediyorum hiç kimseye ayırım yapmadı. İnsanlık bu mu? O da anasını özlemişti. İzne gidiyordu. Erzincan'ı geçtiğimiz de yolumuzu kestiler, kimlik sordular. Adımı söyleyerek, (Murat) dediler. Tuhaf bir şeyler vardı çevirenlerde... Şerefli Türk askerlerinin elbiseleri vardı üzerlerinde. Ben şüphelenmiştim. Babam ve halam da aynı arabadaydı. Ancak Murat çok sakindi. Bana, ellerimi tutarak, (Sakin ol hayatım, bir şey yok.) diye bizi, beni teskin ediyordu. (Murat bunlar terörist) diyordum. İnsanlıktan çıkmışlardı. Biraz gittiği-*

mizde yolun her tarafını çevirmişler ve bütün araçları durdurmuşlardı. Çocuklar, babam ağlıyordu. Arabadan indirip götürdüler, orada yalvarıyordum. Bizi dinlemediler."

Namdar'ın bu sözleri mahkemedekiler ve heyetin duygulanmasına sebep olup, Yıldız Hemşire elinde Türk bayrağı ve Kocasının resmiyle Öcalana hitaben: "*Biz size ne yaptık. Çok acı çekiyorum. Biz hiç kimseye bir şey yapmadık.*" Öcalan oturduğu yerden eğilerek: "*Acılarını paylaşıyorum,*" dedi. Ve Yıldız Hemşire konuşmasını ağlayarak bitirmekle kalmadı, sadece mahkemedekileri değil, tüm Türkiye ve dünyadakilere hüznlendirdi ve ağlattı. Kalpsizler müstesna!

Kaynakça

- Tufan Türeñ - tturenc@hurriyet.com.tr
- Can Düñdar-21.02.1998/ Gör. Say. : 3044
- Hürriyet Gazetesi-1 Mart 2009
- Metehan Demir / Ankara-Hürriyet Gazetesi- Şubat 1999
- Mehmet Ali Birand – Milliyet Gazetesi
mabirand@e-kolay.net
- Fuat Akyol-Zaman gazetesi-30 Haziran 1999
- Gideon'un Casusları, güncellenen yeni baskı, 2005 Mossad'ın Tarihi, Çeviren Selim Yeniçeri, Koridor Yayınları İstanbul.
- ismet.berkan@radikal.com.tr
- Sabah Gazetesi -13 Nisan 2005
- By Atin admin@atin.org/ 17/5/2005
- Esen Ünür / Hürriyet gazetesi –Washington-Şubat 1999
- Mehmet Faraç Cumhuriyet Gazetesi/ 5 Mart 2009
- Metehan Demir /Hürriyet Gazetesi- Ankara
- Ali Kural / Hürriyet Gazetesi -Kütahya
- Sami Demirkıran- Ürperten itiraflar/ Bilgekarınca Yayınları –İstanbul 2008
- Reha Erus /Hürriyet Gazetesi Roma
- Mehmet Ali Birand- Posta Gazetesi / 4 Mart 2009
- mabirand@e-kolay.net
- Ahmet Kūlahçı / Hürriyet Gazetesi-Bonn
- Faruk Zabcı / Hürriyet Gazetesi-Londra
- Nuray Babacan, Şükrü Kūçükşahin / Hürriyet Gazetesi-Ankara
- Meltem Özdemir / Hürriyet Gazetesi-Roma

ALİ KUZU

İsmail Tipi / Hürriyet Gazetesi-Frankfurt

Esen Ünür / Hürriyet Gazetesi-Washington

Zeynel Lüle / Hürriyet Gazetesi-Cenevre

Hülya Güzel / Hürriyet Gazetesi-Adana

Şerif Sayın, Yusuf Çinal / Hürriyet Gazetesi-Brüksel

Bülent Mumay/ Hürriyet Gazetesi-

Vahap Munyar / Hürriyet Gazetesi-Moskova

Vedat Açıkgöz / Hürriyet Gazetesi- Munster

Ahmet Külahçı / Hürriyet Gazetesi-Bonn

Ali Kuzu- Mit-mossad-çia-gladio/ Bilgekarınca yayınları-2007 İstanbul

Uğur Ergan / Hürriyet Gazetesi-Ankara

Cem Bakır / Hürriyet Gazetesi-Erzurum

Tayyar Şaşmaz / Hürriyet Gazetesi-Frankfurt

İhsan Dörtkardeş/ Hürriyet Gazetesi-

Ferai Tınç / Hürriyet Gazetesi-Roma

Bünyamin Yıl, Ramazan Biçer / Adana

Fatih Altaylı/ Hürriyet Gazetesi-

www.nasname.com

Halis Açar / www.nasname.com

Mehmet Nuri Ekinci /Uluslararası Komplo'nun perde arkası – 2 - ANF

Ekin Karaca / Yeni Aktüel'e

www.sabah.com.tr/ozel/ocalan6553/dosya

Erol Maraşlı/ Ege Manşet Genel Yayın Yönetmeni

erolmarasli@gmail.com

Sabah Gazetesi/ 13 Nisan 2005

www.haberturk.com/habermetni.haberturk?@=179522

Hulusi Turgut – Hürriyet gazetesi / 1 Mart 2009

Hulusi Turgut-Hürriyet Gazetesi / 03 Mart 2009

www.haberler.com/1-numaraya-haber-verin-paket-alindi-haberi/

Nerdun Hacıoğlu / Hürriyet Gazetesi-Moskova

Kadir Ercan, Reha Erus / Hürriyet Gazetesi-Köln-Roma

Oya Armutçu, Metahan Demir / Hürriyet Gazetesi-Ankara

Oya Armutçu / Hürriyet Gazetesi-Ankara

Bünyamin Yıl, Ramazan Biçer / Hürriyet Gazetesi- Adana

MİT-Bordo Bereliler El Ele, SAFARİ OPERASYONU

Yasemin Taşkın-Sabah Gazetesi/ 30 01 2002

Sabah gazetesi -2 Mart 2009 - pkkgercegi /Abdullah Öcalan Gerçeği

Gideon'un Casusları, güncellenen yeni baskı, 2005 Mossad'ın Tarihi, Çeviren Selim Yeniçeri, Koridor Yayınları İstanbul.

Zaman gazetesi/ 30 Haziran 1999/ Fuat Akyol

aakel@yenisafak.com

Sabah gazetesi / Nur Batur- Mart 1999

Atın 23 Mart 1999

Samî Demirkıran- Kod adı:Killer of the mehmet/ 2002 -Ankara/
isbn:975.97930.0.8

Saygı Öztürk- 'Devletin Derinliklerinde' Ankara/

Radikal gazetesi- 16.02.2000/ Tuncay Özkan açıklıyor

TERÖR MÜ KÜRT SORUNU MU

ALİ KUZU

Ülkemizin, Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde terörün ilk fitili yaklaşık 200 yıl önce dış ülkelerin desteklenmesiyle ateşlenen isyanlar ile başladı. Bu isyanların tamamı başarısızlıkla sonuçlandı.

1980'li yıllara geldiğimizde dış ülkeler yeniden sahneye çıkarak bu bölgeleri kan deryasına döndürmekten çekinmemişlerdir. Amaçları bölge insanını çok sevdiklerinden, onlara özgür ve rahat bir yaşantı vermek istemelerinden değil. Bölgede bulunan yer altı ve yer üstü zenginlikleri aralarında paylaşma sevdasında olmalarındandır.

Örnek verecek olursak; GAP bölgesi, su ve tarım bakımından en zengin yerler, yine bölgenin diğer yerlerinde bulunan petrol başta olmak üzere zengin maden yataklarına sahip olması, bu bölgede isyanları ve terörü destekleyenler için en büyük nedendir.

Son 1-2 yıl içinde ne oldu da, Türkiye'de petrol yok, diyen yabancı ülkeler, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da arka arkaya petrol kuyusu açmaya başladılar. Şimdiye kadar GAP Projesine sıcak bakmayan dış güçler son yıllarda o bölgelerde arazi alıp tarım yatırımı yapmaya başladılar.

Yazar bu kitapta tarihsel süreci sizlerle paylaşarak gelinen noktada acaba dış ülkeler yıllarca destekledikleri terörün ardından, Kürt kimliği, Kürtçe eğitim ve bölgesel yönetimlerin güçlendirilmesi gibi taleplerin de Anayasa'ya girmesini sağlayarak Türkiye'yi parçalayacak federatif bir yapıya zemin mi? hazırlamak istiyorlar.

Daha düne kadar "kökeni Türkiye dışından gelen teröre karşı siyasi bir çözüm düşünülemez" diyen Devlet yetkililerimiz, Toplumdaki farklı kesimler,bölge halkı ve aydınlarımız konuya şimdi nasıl bakıyor.

Terör mü? Kürt sorunu mu? Doğu Sorunu mu? Bölgesel Sorun mu?

Karar vermeden önce bu kitabı okuyun

Araştırma-İnceleme

Kariyer Yayıncılık - Haziran 2009